

Délibáb

26

FILLÉR

VI. ÉVFOLYAM 4. SZÁM
1932. JANUÁR 23.
MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON

Pécsey Erzsébet

Honthy Hanna

**Akik legyőzték
a színházi válságot!**

Három siker,
Három százas elbádos,
Három többszázézes
bevétel —
Három prima-
donna!

Dayka Margit

DR. MIKES LAJOS
**ANGOL
NYELVTANA,**

az anyanyelvnek az angol
nyelvvel való összehasonlítás
alapelveite mellett biztosan
és átfutatosan tanítja meg
mester nélkül az angolnyelvre.
Ára bérmentve 80 fillér

Minden ember annyit ér,
ahány nyelvet tud

Tolnai
francia nyelvtana
modern, fonetikus nyelv-
tan. Ára bérmentve
küldéssel 80 fillér

ÖNÜGYVÉD

Tanácsadó a minden-
napi élet ügyes-bajos
dolgáiban. 80 oldal,
diszes kötésben. Árabér-
mentve 1 pengő 20 fillér

MADÁCH IMRE
örökké népszerű,
halhatatlan színműve

**AZ EMBER
TRAGÉDIÁJA**

melyet jelenleg filmre is
feldolgoznak, újra kapható.
Ára füzve, bérmentve 60 f

SZEGEDI SZAKÁCSKÖNYV

több mint 300 recept-
tel, díszesen kötve.
Ára 3 pengő 60
fillér bérmentve

**A BÜVÉSZET
KÖNYVE**

Mindentéle bűvész-
mutatványokat
tartalmazó könyv 400
ábrával. Ára füzve 4 P-
50 fillér, portó 50 fillér

MADEIRA és RICHELIEUX
**KÉZIMUNKÁ-
KÖNYV**

Ez a kézimunkakönyv Ma-
deira-és Richeleux mintákat
tartalmaz, még pedig hét-
száz szebbnél szebb rajzban.
Ára bérmentve 2 pengő 50 f

**BÉLYEG-
ALBUM**

előrajzolt ábráival első-
rangú segítsége a kezdő
gyűjtőknek. Ára 1 pengő
20 fillér, portó 20 fillér

Házi cukrászat

Hírneves magyar, francia,
angol és német források
nyomán összeállította
M. KRASZNAI ELZA
E könyv 200-nál több ki-
próbált receptet tartal-
maz. Ára kötve 1 pengő
20 fillér, portó 20 fillér

Az itt felsorolt művek kaphatók a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII. ker.
Dohány uca 12 alatt és minden könyvkereskedésben. Utánvételes küldésnél
minden mű 50 fillérrel drágább!

VI. évfolyam

Budapest, 1932 január 23

4. szám

Délibáb

26
ALLÉR

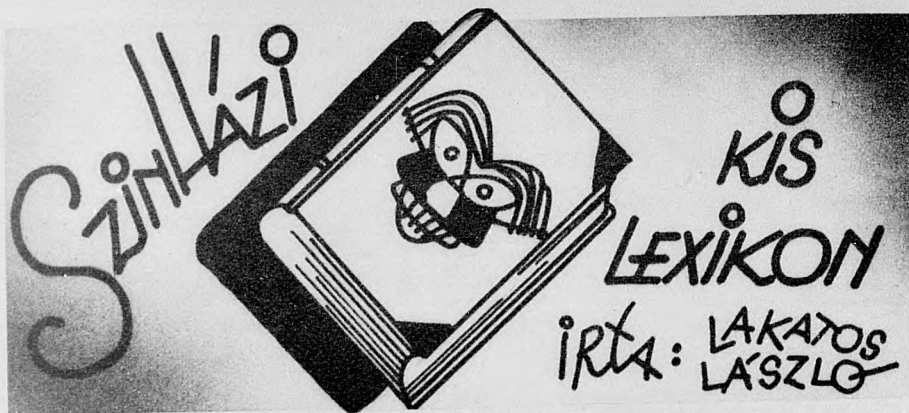
SZINHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedére 2 P 50 fill., féltre 5.— pengő. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 26 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2.— cseht. korona, Jugoszláviában 4 dinár, Romániában 15 lei, Olaszországban 1 lira 20 centesimo. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest. VII. Dohány uca 12. Telefon: J. 423-39, J. 423-50.

(Byssz Róbert rajza)

Bariton

Baritonnak lenni annyi, mint második férjnek vagy aligazgatónak. Bariton, az vigaszverseny, alpolgármester, ezüstvaluta. Baritonnak lenni annyi, mint belga állampolgárnak. (Aki hiába ír és beszél még olyan tökéletesen franciául, mégis csak belga.) Baritonnak lenni az: Déli Sark. És igazságtalanság. Mert hiába éppen olyan fehér a Déli Sark, mint az Északi, hiába van ott éppen olyan hideg, mint az Északin, mégis mindenki csak az Északi Sarkról fog beszélni. Mert az fent van. Mint a tenor a bariton felett.

Tenor

Cége. Hangszálak. Sztárgázsik. Autogramok. És ragyogás. És minden. A tenor tragédiája csak az öregkorban kezdődik. Amikor hangját elveszti. Amikor kivénül. Amikor már nem tud többet. Amikor ő

Bariton

énekli el azt a dalt, amivel adós maradt a hatytű, aki kísérte őt, mint Lohengrint, évekig. Szóval, amikor Lohengrinből Lohengrin hattűja lesz.

Amit minden szubrett iriggyel a primadonnától

A szerepköre.

Amit minden primadonna iriggyel a szubrettől

A kora.

Egy darabban melyik a legnagyobb hiba?

Amit észrevesznek benne.

Igazgató

Aki mindent tud? Dehogyan. Aki mindent jobban tud.

Szabadjegy

A többség.

Ki az igazi színházi ember?

Tévedés. Nem a szerző, nem a színész, nem a rendező, nem a karmester, nem a zenész, nem a díszlettervező, legtöbbször még az igazgató vagy a kritikus sem. Szóval nem azok az igazi színházi emberek, akik értenek a színházhoz. Mert ezeket az embereket a színház nem vonzza, ellenkezőleg a tehetségük vagy a hívatottságuk oda kényszeríti őket a színházba és gyakran akarataik ellenére is. Mert végre, mit csináljon az az ember, akinek Isten mást sem adott, csak egy remek tenorhangot. Ez hiába akarna sebész lenni vagy borügynök, vagy erdőkerülő, szegénynek muszáj, hogy ő legyen a Caruso. Az igazi színházi ember az, akinek se tehetsége, se hívatottsága a színházhoz, de mégis annyira szereti a színházat, hogy nem tud nélküle meglenni. Ezek

Amit a szubrett iriggyel

Igazgató

azok az emberek, akik noha egyéb ként egészségesek, pénzt adnak színházi vállalkozáshoz, vagy ott lebzselnek mint színházi tanácsadók, ügynökök, titkos dramaturgok, főpróbahiénák, szabadjegykérők, primaadonna-rajongók, szabók, butorszállítók, hitelezők, jegyzérek, premiéregatulálók, tapsfőnökök és pletykahordók. Az igazi színházi ember, akinek semmi köze a színházhoz, mégis ott tölt el egy életet. Hol a maga, hol a szerző, az igazgatók, a színészek életét.

Mi a legesúlyabb a színházi pletykában?

Az, hogy majdnem mindig igaz.

Shakespeare

Kedves szerző úr, higgye el, azért ő is tudott. Shakespeare is tudott.

Goethe

Olympusi lakos, aki nyolcvan esztendő földi szabadságot kapott.

Madách Imre

Mért volt a legnagyobb magyar drámaíró?

Mert ő írta „Az ember tragédiájá”-t, amelynek szerzője Madách Imre.

Szeretni...?

Kevés. Aki jó színész akar lenni, annak a színházat nem szeretni, hanem imádni kell. Lehet szeretni a színésznőt, a sikert, a pénzt, de a színházat, azt imádni kell. Az igazi színész ott kezdődik, amikor a színházzal álmodik.

Bukás

Azért van valami szerenese ebben is. A bukást elfelejtik. A bukott darab címére nem emlékeznek. A bukásban az a vigasztaló, hogy elmúlik. Elmúlik... Majdnem olyan gyorsan, mint a siker.

Siker

Elérni? Ezt még csak lehet vállalni. De megtartani! Megtartani a sikert.

Goethe

Ki az igazi színházi ember?

Mi a legesúlyabb a színházi pletykában?

Szeretni...?

Siker

Bábványok frakkban

Királyok és pincérek, sikkasztók és államférfiak, diplomaták, parkettáncosok és bárók, félistenek és félemberek ruhája.

Frakk.

A diplomata frakkban nyújtja át kormányát nevében a hadüzenetet, a főpincér frakkban kasszírozza be a kapuciner árát, az angol lord frakkban hajszolja róka-komát, a drámaíró frakkban hajlong a rivaldák előtt, frakkban esküszik a vőlegény, régi romantikus regények hőse az átmulatott éjszaka után frakkban lövi magát föbe.

Ezer élete van a frakknak. Új tudomány azonban a frakkológia. „Mutasd meg, ki hogyan viseli a frakkot és megmondom róla, hogy kicsoda és mi a foglalkozása.”

1. Lehet a frakkot dekoratíven viselni. Ki viseli dekoratíven a frakkot? Természetesen a színész. A színész frakkja a testetöltött, illetve frakkotöltött sex-appeal.

2. Lehet a frakkot hivatásosan, üzletszerűleg viselni. A frakk zsebe mögött degeszre tömött bőrtárca húzódik meg, többnyire az adósok neveit tartalmazó számlolécédulákkal, a frakkon zsírpecsétetek vannak már. Ez a frakk hétköznapi és üzletszerű — a főpincér frakkja. Egészen bizonyos, hogy a főpincér az egyetlen ember, aki ha ünnepelni akar, zakkót ölt.

3. Lehet a frakkot mereven és tisztelettel viselni. Lakájok frakkja ez.

4. Lehet a frakkot nagyképűen és ünnepélyesen viselni. Történelemesináló frakkok ilyenek, államférfiak frakkjai. Laval és Brüning például frakkban csinálják a történelmet és Brüning ünnepélyes frakkja egy hivatalos szimbóluma, melynek egy frakkos miniszterelnöknél nincs egyéb zálogbatenni-valója.

5. Lehet a frakkot pikánsan viselni, erre azonban férfi nem képes. Vannak híres frakkos női szerepek s a szerep pikantériáját éppen a férfiruha adja meg. Pikáns például Marlene Dietrich frakkban.

5. Vannak tudományosan esetlen frakkok. Einstein például egyenesen ijedt arccal jár, ha frakkban van, Einstein frakkja nem fog a

A színész-frakk:
Beregi Oszkár

A „tudományosan” frakk:
Einstein

fizika
divat
7.
eselle
kapat
kalom
rizsba
frakk
elegán
lunk
8. V
Japán
a zen
9. A
ban v
donság
hivatá
frakkj
előfor
premi
rivalda
10.
frakkj
mi köz
11.
gigoló
ez má
relmi
profess

A „pikáns”
Szigeti

fizika történetébe bekerülni, sőt még a divatába sem.

7. Vannak testületi frakkok. Löttyögős, esellen rudaharabok, melyeket a lomtárból kapar ki viselőjük egy-egy ünnepélyes alkalomra. 40 ilyen testületi frakk van Párizsban, a francia akadémikusok 40 zöld frakkja. Ezek a testületi frakkok annyi eleganciát képviselnek Párizsban, mint nálunk a ferencjózsef.

8. Vannak világhörli frakkok. Látták már Japánt, Amerikát. Ilyen világhörli frakk a zenész frakkja.

9. A drámaíró frakkja rendszerint a zálogban van. Nincsen különleges jellemző tulajdonsága. Kivétel Molnár Ferenc, aki szinte hivatásos frakkviselő, annyi premierje és frakkja van Európában. Egyébként többször előfordult már, hogy egyes magyar szerzők premieren kölesönfrakkban hajlongtak a riváldák előtt.

10. Vannak zord frakkok. A násznagyok frakkja ilyen az esküvőn, mintha mondanák: mi közöm nekem az egészhez?

11. Vannak gyanusan elegáns frakkok. A gígló frakkja például olyan elegáns, hogy ez már gyanus. Ez a frakk mindenáron szerelmi kariert akar csinálni. Ez a frakk a profizionista sex-appeal.

Mindent lehet frakkban. Szeretni, csálni, előadást tartani, hadat üzeni, hegedülni, drámát játszani, betörni, gyilkolni, csak egyet nem lehet... Frakkhoz hosszú nyakkendőt venni.

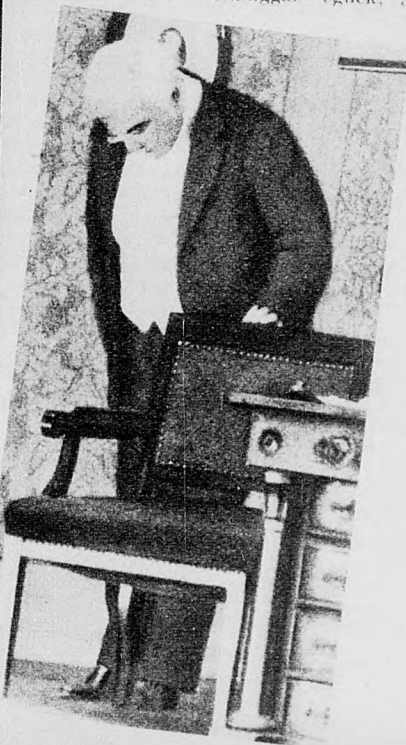
Egy letűnt világ ruhadarabja mégis. Történelmi rekvizitum, mint a páncélos lovag mellvértje. Idejét és divatját mulja lassan. Kétszáz éven át uralkodott a világon: Frakk Öfelsége. Királyok mentek, királyok jöttek és a frakk maradt. A divat változott, ruhában, erkölcsben, asszonyban, italtban, játékban. Csak a frakk nem változott — szabásban. És most kihalóban van, mint az ősvilág szörnyetegei, a brontosaurus, az ichtiosaurus és az ősgyíkok. A brontosaurus azért halt ki, mert túl költséges existenciája volt. Egynapi láplálékából egy ötgyermekes család egy évig megélt. A frakk azért halt ki, mert túlköltséges állat, lassan, de biztosan megeszi viselőjének vagyonát.

Kinek van ma pénze frakkot venni? És ha van is erre, kinek van ma pénze viselni is a frakkját? Frakkban nem lehet gyalogmenni, frakkban nem lehet mozibajárni, menüt se lehet frakkban enni. A nemesség kötelez s a frakk büszke a családjára. A frakk nem köl kompromisszumot, ő állandóan ünnepelteni akarja magát. Pökkeni ruhadarab. Minden lötkre ment körülötte, a báltermek esillárai féllággal égnék, a

A „világhörli” frakk :
Szigeti József

A drámaíró frakkja :
Molnár Ferenc

A politikus frakkja; Brüning és Laval

frakkos vacsorázóhelyek kényszeregyességét a törvényszék tárgyalja. A frakk a rögeszmék szívósságával ragaszkodik a fényhez, nem hagyja magát csak úgy viselni, mondjuk egy középfajta vendéglőben. Neki igényei vannak. Naív, mint Marie Antoinette, nem tudja, hogy az emberek azért nem esznek kalásosot, mert kenyérre sem telik, nem tudja, hogy az emberek azért nem viselnek frakkot, mert a zakkó is a zálogházban van.

Büvös ruhadarab, fekete szövetből, selyem hajtókával, felül méltóságteljes, mint a redengot, alul kecses és a fecske farkára emlékeztet. Inkognitó királyok és aktív pincérek ruhája.

Frakk.

Hányan csináltak már azzal karriert, hogy volt egy frakkjuk, semmi más. Csak egy frakk. Balzac Rastiquac-ja egyetlen frakkal indult el meghódítani a világot. „Adjatok egy ágyút és meghódítom a világot” — mondta Napoleon. Balzac Napoleonja szerényebb, ő beéri egy frakkal is.

Történelmi korszakok egyeduralkodója volt. Byron és Wilde utólérhetetlen elegan-

ciával tudták viselni, de ugyanilyen eleganciával hordták a szélhámosok is. Ma már gyanus a frakk, kinek van ma pénze frakkot viselni.

A föld őskorában félelmetes nagyságú szörnyetegek éltek színes páfrányok és zsurlótüvek közt. A föld színes idői voltak ezek. De az őshüllők nem találtak hatalmas testükhöz elegendő enniivalót, meghaltak és nem volt aki őket megsírassa. A természet nem engedheti meg magának a külső nagyság luxusát.

Ilyen félelmetes és luxust jelentő ősszörnyeteg a mai világban a frakk. Ezer élete van, mind az ezer „grande vie”, költséges élet. Letűnt korszak uralkodója, akinek civillistáját eltörölte a forradalom.

A frakk elmegy és nem lesz, aki megsírassa. Talán egy fejfát kap a divat történetében:

Itt nyugszik a frakk.

Élt többszáz évet.

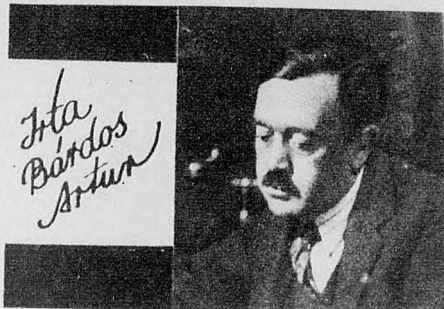
Siratják bánatos hozzátartozói:

a Zakkó-család.

A „pikáns” frakk: Marlene Dietrich

Mit akar az "Új Színház"?

Végtelenül örülök annak a szimpatikus és meleg érdeklődésnek, amellyel a közönség és a sajtó legfiatalabb színházi vállalkozásomat kíséri. Nem vagyok babonás ember — *ezt mégis jó auspiciumnak tartom.* A mai letárgikus színházi állapotok között kell, hogy jelentőséggel bírjon az ennyire intenzív érdeklődés.

Szívesen teszek eleget a *Déli*báb felszólításának, hogy olvasóközönségével részletesen ismertessem születendő színházam programját.

Az én programom röviden ennyi: meg akarom teremteni *Budapest* számára azt a színházat, amelyre haladéktalanul szükségé van:

a ma emberének a színházat.

Ez hiányzik. Ezért béreltem ki az *Új Színház*at.

Megtartom az előbbi keresztségben szerzett nevét. Így is kifejezi a törekvéseimet. Eredetileg *Eleven Színház*-ra akartam keresztelni. Érzékeltetni akartam azt a szándékomat, hogy színházamat harcba küldöm a hangosfilmmel szemben. Mert a hangosfilm, a beszélő mozi lehetőségei is végesek. Nem igaz az, hogy százszázalékos színházat produkál a beszélőfilm. Rengeteg anyagi és művészi vonatkozás gyengíti a hangos mozi konkurrenciáját a színházzal szemben. *Itt kell keresni a színház életkép-*

ségét. Ki kell használni a hangosfilm tehetetlenségét. —

mert igenis tehetetlen még a hangosfilm az irodalommal szemben.

Nagy tömegek számára készül — lehetetlen a mozi vásznán a tiszta irodalmat érvényre juttatni. A nagy könyv- és színházsikerek, a százszázalékos irodalom — csak torzítva, elponyvásítva születik meg a hangosfilm produkcóiában. Rengeteg példát tudnék felsorolni, de elég csak *Dreiser Amerikai tragédiáját* és *Zilahy Lajos Táborkát* megemlítenem. Aki ismeri ezeknek az eredetijét — és hangos filmvariációit, azoknak felesleges tovább fejtegetnem állításaimat. A legérdekesebb, a legértékesebb részek használhatatlannak bizonyultak a hangosfilm keretei között. Kimaradtak, eltorzultak — felismerhetetlenné váltak.

Nem félek az állítólagos

„színházi agóniától”

sem. Bizonyos vagyok benne, hogy ismerem a mai embert. Tudom mire van szüksége. Tudom mit vár a színháztól. És úgy érzem, nem vállalkozom lehetetlenre, mikor az *Új Színház*at a ma emberének átadom.

Tudatosan választottam kis színházat programom keresztülvitelére. Nézetem szerint *kis színházban találkozik össze a legintenzívebben a közönség a színésszel és a magasabbrendű, intim hatásokra törekvő íróval.*

Nincsenek darabgondjaim. Bőven akad *Európa* írói között olyan újszerű, értékes tehetség, akinek produkciója megérdemli, hogy a magyar közönség elé kerüljön. Nagy színházak előadásaira talán alkalmatlanok — *de kis színházakban tökéletesen elképzelhetők.*

Szent meggyőződése, hogy néhány érdekes külföldi és magyar darab bemutatása plasztikusan bizonyítja majd azt az új irányt, amelyet a vezetésem alatt álló kisszínház követni fog.

A magam részéről

nem kérhetek mást a publikumtól, mint megértést és türelmet.

Lehet, hogy kissé szokatlan és idegenszerű lesz első kísérletünk — *de százszázalékos irodalom és művészet áll mögötte.*

Nem kétséges, hogy az izmos, életerős magyar színműirodalom szintén kitermel magából olyan tehetségeket, akik nagy mértékben segítségemre lesznek abban, hogy a sikerig eljussanak törekvéseim.

Az utóbbi időkben elharapózott sokféle izmus között volt egy, ami, ha nem is terjedt túl a budapesti tiz kerület határán, itthon legalább olyan mértékű volt, mint a világmegváltó többi izmus odakint.

Ez volt a pestizmus.

Ez a rettenetes képzésű szó annak köszönheti polgárjogát, hogy röviden és tömören magában foglalja azt a vidám lelki erőt, amellyel Budapest elviselte az összes meg-rázkódtatásokat. Pestizmus gyűjtőneve annak a rengeteg kiszólásnak, lábönjáró vicceknek és általában annak a humoros közhangulatnak, mellyel a kabarék, vicclapok és újságok elviselhetővé tették az átéltnéző idöket. Köztudomású, hogy Pest egyetlen

városa Európának, ahol mindig mindenből és mindenre vicceket faragtak.

Ha jött egy Erdélyi-ügy, az emberek hónapokig mulattak rajta, hogy: Aprókat ütök a fejedre! Még régebben a legdivatósabb búcsúzás ez volt: Isten vele, Mihály! A Leirer Amália-bűnpert csak Leider Blamília néven illett becézni. A politikai humorizálás odáig terjedt, hogy a kabarék Bethlen megszemélyesítése nélkül el sem képzelhették műsorukat. A Vas-menü, mint blüett, a Budkenyér, mint kuplé szerepelt a kabaréétlapokon. A legelképesztőbb rablógylkosság, vagy biztosítási csalás sem kellett közbotrányt, mert az emberek ezt énekeltek: Steinherzen im dreifischl takt! és nevettek rajta. Sohasem volt budapesti szenzáció vicc nélkül!

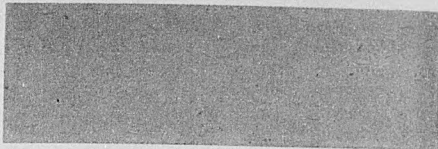
Ezt a kitünö pánccelt az idök rettenetessége és az elkeseredés ellen a humoristák kovácsolták. Pest mindig a humoristák hazája volt, humoristának, kupléénekesnek, komikusnak lenni aranyat ért, sőt többet! Meg lehetett élni belöle! Mert aki az események által okozott háborzongást nevetésre tudta váltani a hallgatóban, az való-ságos jötevö volt. Budapest mindig mindenben nevetett, minden viccet, slágersort örömmel fogadott, még akkor is, ha egy pillanatnyi gondolkodás után már nem tudott volna nevetni rajta. Emlékezzünk vissza a „Teve van egy püpu”-ra. Volt, aki hülyének nevezte a dalt. Pedig Harmath Imre tudta mit csinált. Beleírta a refrénbe:

*Bár ez a dal, ugyebár, nagyon hüle,
de mégis nevetni kell nagyon tüle!*

Ez a két sor a legjellemzőbb a pestizmusra. Tudta mindenki, a szerző is, az is, aki énekelte, hogy bizony hüle dolog, de mégis okosabb volt nevetni és fujni gondolkodás nélkül. Akármilyen hüle. Nem baj! Tán-colni lehet rája! Bömbölni lehet spiccesen, jókedvűen és ez még mindig jobb, mint bosszankodni rajta és arra gondolni, hogy mit is jelent ez a dal, vagy akármilyen más sokszor értelmetlen, de ötletes vicc, ami mind arra volt jó, hogy ne legyen idönk kétségbeesni a kiviccett adók, nyomorúságok és a pesti ember rengeteg egyéb szomorúsága fölött. Szinte hisztérikus görcs volt ez az erőltetett, csakazértis nevetni akarás, idegekben rángó danse macabre: pestizmus, amely minden seb-re tudott flastromot ezerféle formában!

És ez az áldott flastrom, ez a mentsvár, ez a megkönnyítő nevetési hullám egy-ideig haldoklóban volt.

Nem azért, mintha a polgári igény meg-változott volna. Az emberek ma is szeretnek

nevetni, sőt, csak nevetni szeretnek, hanem azért, mert a humoristáink, a komikusaink sorra elhagyták Pestet. Azok, akik ezt a vicchangulatot, slágerkedélyt, jazzkedvet, ötletfürdőt kitalálták és életben tartották, akik a pesti élet alaphangját megadták, egymásután elmentek — Berlinbe. Berlin a magyarok Mekkája lett. Hosszú sorban zárandokoltak olyan nevek, mint Kóváry Gyula, Szóke Szakáll, Dénes Oszkár, Salamon Béla, Nóti Károly és a többiek.

Nem éppen siratót akarok mondani az elköltözötték fölött, de bizonyos keserű humorral meg lehet állni egy percre annál a kérdésnél, hogy ezután mi lesz velünk? Mi lesz a pesti kedéllyel, ha ez továbbra is így folytatódik? Hová lesznek a mindennapi kenyér Salamon—Radó-viccek? Ki fogja énekelni, hogy: Oly jó ez a vasárnap...? És kinek lesz Salamon után a legnagyobb cipője? Mert bizony majdnem komoly gondok ezek Pesten, ahol csak a humorhoz lehetett menekülni a mindennap elől.

Maradt itthon néhány kitűnő név, de azok is készülnek kifelé s akkor ki fogja előállítani azt a piramidális humormennyiséget, amelyre Pestnek szüksége van? Mert tonnaszámba fogyaszthatjuk a humort! S nálunk nem jelentett vak hírverést, ha egy plakát azt hirdette, hogy itt halálra nevétheti magát! A pesti humor legnagyobb részben legelsőrangú a maga nemében! Külföldön, például Berlinben sem ismerik azt, hogy percenként csattan a vicc, viccre kezdődik az operettsláger, viccre megy le a függöny és viccre megy fel újra.

Éppen ez vonzza a humoristáinkat kifelé. A hamisítatlan pesti viccözönt viszik ki és váltják márkára, mert Berlinben még ma is jobb az élet, mint Pesten. Izgalmasabb tempójú, forradalmasabb a munka és a színház és filmvilág emberei — ahogy a hazalátogatók mesélik — még „vagányabbak” vagy „linkébbek”, mint máshol. Harmath Imre megérkezése napján *Berlink*-nek keresztelte Berlint és ez a szerény vicc megalapozta kijövetelét.

Harmath búcsúzását leginkább az operettversek és slágerszövegek fogják megsínyleni. Mert bármennyire is olesó műfaj ez a mai pesti életben, a táncteák és a week-endvilág két pólusa körül keringő napokban nagy szerepet játszik. Azt merném mondani, hogy

ami háború előtt a lírai szerelmes vers volt, az ma egy tangórefrén.

Az izlés idáig jutott. A mai fiatalság nem verses könyvek fölé hajolva, hanem tangórítmusra búsul. És foxszövegre mulat. Ez ma már mindenütt a világon így van, ez Amerika, de abban a mértéktelen mértékben,

ahogyan nálunk divat, ez is a pestizmushoz tartozik.

Végeredményben a pestizmus alkonyát ma még csak a kabarédirektorok érzik. A megmaradt háziszerezőket szinte elviselhetetlen munkamennyiség terheli. Még szerencsés az a színház, amelyik dramaturgi vagy konferáló minőségben egész színpadra bebiztosított magának egy humoristát.

Ha valaha, akkor most lenne leginkább szüretje az újonnan jelentkező humorembereknek. A kabarédirektorok kara megkönynyebbülten énekelhetné az eltávozottak után:

Nem történt semmi, csak elváltunk csendben,
gud nájt. gud nájt. gud nájt!

Ami
egy
interjúból

Kimaradt

Körülbélül hat héttel ezelőtt történi, hogy a Király Színház egyik öltözőjében együtt ültünk Jarno Józseffel. Beszélgetünk s miközben Ferenc József maszkja a befejezéshez közeledett, készült az interjú a „Déliab” számára, amelyből azonban néhány részlet kimaradt, mert részint túlságosan komorak, másrészt pedig magánjegyek voltak.

Ezekből az interjúutóredékekből állítottunk most össze egy koszorút megemlékezésül Jarno József-re, a német és a magyar színjátszás egyik legkiválóbb reprezentánsának emlékére. Annak ellenére, hogy Jarno negyvenhat éven keresztül állandóan csak német színpadon játszott, a beszélgetés magyarul folyt le közöttünk.

— Négy és fél évtized alatt ritkán volt alkalmam anyanyelvemen beszélni — magyarázta Jarno József. — Ez érthető is, hiszen németek között éltem. A magyarok pedig, akikkel összejöttem, szeretnek büszkélkedni azzal, hogy idegen nyelven beszélnek — még honfitársuk előtt is. Ugy segítettem tehát magamon, hogy állandóan magyar könyveket olvastam, nehogy elfelejtsem anyanyelvemet.

— Nem frázis, amikor kijelentem, hogy a Király Színház meghívása hihetetlenül boldoggá tett. Egyszer már játszottam ugyan Pesten — a nyolcvanas években a gyapjucecai német színházban, — de magyarul csak most játszom először. Furcsa véletlen, hogy az első magyar szót a Király uccában mondtam ki először. Ugyanis itt születtem néhány házzal odébb és hetven évnek kellett eltelnie, hogy magyarul beszélhesek pesti színpadon.

Jarno József elhallgatott és hogy meghatottságát leplezze, a festékei között kezdett kutatni, majd így folytatta:

Jarno József utolsó szerepében.
Ferenc József maszkjában

— Bizonyos vagyok benne, hogy ez egyben az utolsó szereplésem is pesti színpadon. Öregember vagyok én már ilyen hosszú útra. Ezt vállaltam, mert nem tudtam volna nyugodtan meghalni anélkül, hogy ne léptem volna fel egy magyarnyelvű színpadon.

— Öreg és beteg — tette hozzá bólogatva. Nem szeretek sokat járni. Ezért is vettem ki itt a színházhoz közeli szállóban egy szobát. Amikor lehet, alszom. Minden

délután hét óráig. Ilyenkor a hozzám legközelebb állótól sem engedem magam felbresszteni. Tudja, ez a sok alvás amolyan kacérokodásféle az örök pihenéssel. De talán ezeket ne írja meg. Szeretném, ha az első interjúm a „Déliab”-ban vidám lenne és ne egy öreg morózus embert mutatnának be.

— Higgye el olyan jó itt — tárta szét a karjait — csak egy hiányzik, Hansi. Hansi Niesse a feleségem. Eddig még minden premiérem jelen volt. Most azonban filmezik Berlinben. De a napokban már jön — ujságolta gyermekes örömmel, — akkor aztán teljes a boldogság. Ó nemcsak a feleségem, hanem a legjobb barátom is, — no meg a dajkám, mert hát az ilyen öreg embernek már éppolyan szükséges a női felügyelet, mint annak az apró emberkének, akinek a lábai csak most keresik a kontaktust a földdel.

— Könyvet írok az életemről. Emlékiratot, amelyben nagy szerep jut a magyar színészetnek, a magyar kollégáimnak is. Szerény emléket kívánok ebben a könyvben felállítani a magyar színészeknek — Európa színészmártírjainak, ahogy én nevezem őket — és legalább csak addig szeretnék élni, amíg ezt befejezem.

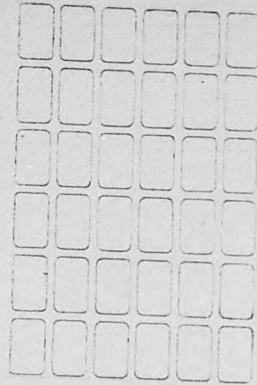
Jarno kívánsága, sajnos, nem teljesült. Az emlékirat utolsó lapjai örökre fehérek maradnak... Sz. Ö.

A kártyából való jóslás tudománya már nagyon régi, de most kezd csak igazán divatba jönni. A híres Lenormand asszony megjósolta kártyáiból I. Napoleon tündöklését és hanyatlását és sok ember hisz most is a kártyák csálhatatlanságában. Elmennek néhanapján egy-egy jósnőhöz, aki profétamódon elmondja a jövődőt.

A kártyavetésnek sok módszerét összevetve, most átnyújtjuk a Délibáb olvasóinak a kártyából való jóslás igazi tudományát. Az alábbiakban egy harminchat kártyából álló teljes sorozatot mutatunk. A harminchat kártyát a Délibábból kivágjuk. (Esetleg kartonra is lehet ragasztani.) A kártyákat, illetőleg a papírlapokat összekeverjük. Ekkor az a személy, férfi vagy nő, akinek jósolni fogunk, balkezelével háromszor emel. Utána a kártyákat, mint azt az *első ábrán* láthatjuk, hat sorba rakjuk fel. Minden sorban egymás alatt hat kártya van.

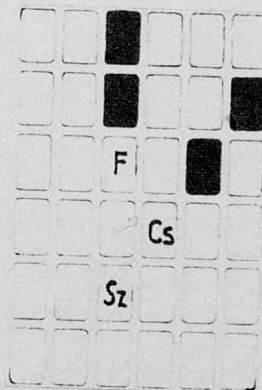
Négy kártyának még külön jelentősége is van. Ezek az úgynevezett Sz. kártyák, amelyek személyeket ábrázolnak. Ilyen a 28-as és a 29-es kártya, az *első urat*, a második *hölgyet* ábrázol, attól függ, hogy kinek a részére jósolunk. Ilyen jelentősége van a 6-os és a 16-os kártyának. A 6-os számú kártya a „felhő” (F), amely a személy-kártyákra akkor van hatással, ha közvetlen közelében, balról vagy jobbról ütjük fel. Eppen így számít a 16-os kártya, a „csillag” (Cs). (Lásd a második számú ábrát.) A két említett kártya, az F és a Cs egyébként csak azokra a jelentésekre vannak befolyással, amelyek más kártyákkal kapcsolatosak.

1. A kártyákat így rakjuk fel

2. A Felhőnek és a Csillagnak csak így van jelentősége a Személyre

3. Más helyzetben a Felhő és Csillag csak az utána következő kártyákra bír jelentőséggel

Közömbös, hogy az illető kártya mellett fekszenek, vagy pedig még egy, vagy több kártya van közöttük.

Előttünk van a 36 kártya, az első ábra felállítására szerint. Megkeressük a megfelelő személyi kártyát, a 28-as, vagy 29-es számút. Kétféle módja van a kártyák jelentésének. A keresztirányú és a diagonális jelentés.

A kártyák jelentése rendszerint kettős. Attól függ, hogy közel, vagy távol vannak-e a személyi kártyától. „Közel” alatt minden olyan kártyát kell érteni, amelyek közvetlen kapcsolatban vannak vagy keresztben és hosszában, vagy pedig diagonálisan a személyi kártyával. Legfeljebb nyolc kártya lehet. (Lásd a 10. ábrát.) Minden többi kártya, amely a két személyi kártyánál számításba jön, távolít jelent. (Lásd a 11. ábrát.) Azok a kártyák, amelyek kívül esnek a személyi kártyától számított diagonális, vagy keresztiránytól, nem számítanak. (Lásd a 12. ábrát.)

Leközöljük a kártyák jelentését is. Minden számozott kártyának megfelelő közeli és távoli jelentése van. Először azokat a jelentéseket mondjuk el, amelyek keresztirányban fekszenek és aztán kiegészítjük a jelentést a diagonális irányú kártyák leolvasásával. Ha két olyan kártya van a közelben, amelyek egymásnak ellentmondanak, akkor mindig az az irányadó, amely a személyi kártyához közelebb fekszik. Természetesen próbáljunk mindig egybehangzóan gondolkodni. Vigyázni kell azonban mindig arra, hogy közeli, vagy távoli jelentést ne cseréljünk össze.

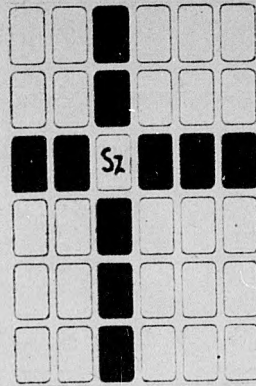
Tehát keressük meg a személyi kártyát és jósoljunk.

A keresztirányú jelentéshez tartoznak azok a kártyák, amelyek balról, jobbról, fent és lent a személyi kártyából kiindulva keresztet alkotnak. Amennyiben a személyi kártya a sarokban fekszik, a kereszt részei érvényesek. (Lásd 4—5—6. ábrát.)

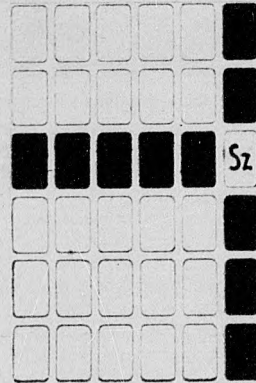
Diagonális jelentés alatt csak azokat a kártyákat kell érteni, amelyek a két diagonális irányban metszik az illető személyi kártyát. Ha a személyi kártya a mezőny sarkában van, akkor a keresztirányú jelentéssel hasonló módon csak az egyik diagonal, vagy a második diagonális irányba eső kártyarész jön számításba. (Lásd az ábrákat.)

A kártyák jelentése

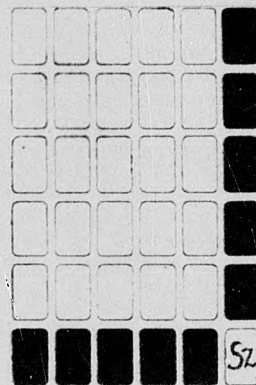
1. **Lovag.** Ha közel van hozzád, akkor udvarlót jelent, akinek nagyon tetszel. Ha messze van tőled, akkor haragos ellenség. Ha a te kártyád és a lovag kártyája között

4. Ha a személy a közepén van, akkor a kártyák keresztirányban így bírnak jelentéssel

5. Ha a Személy a szélén fekszik, akkor a kártyákat így kell feltakarni

6. A kártyákat így kell felrakni, ha a Személy a sarokban fekszik

csillag van, akkor az irigyek gonoszsága nem jut el hozzád.

2. **Szírom**. Ha közel van a személy kártyához, akkor boldogságot jelent és a kívánások teljesülését, ha messze van, jelentése: nem tart hosszú ideig a boldogság és a szerencse.

3. **Hajó**. Változások fognak történni — előnyödre, ha közel van a kártya. Ha messze van, hosszú utazást jelent. Ha a személy kártya és a hajók között felhők vannak, akkor ajánlatos az utazást elhalasztani. Ha viszont csillag van, akkor az utazás nagy élvezettel és eredménnyel jár.

4. **Ház**. Tartós gazdagság. Üzleti siker. Előremenetel. Ha messze van a személy kártyától, akkor óvakodni kell az anyagi kérdésekkel kapcsolatban; szegénység. Ha csillag van közte, akkor az anyagi nehézségek el fognak múlni.

5. **Fa**. Egészség és erő. Ha messze van, átmeneti betegség.

6. **Felhők**. Ennek a kártyának csak a jobbról és balról való közvetlen közelségben van rád hatása. Szerencsét jelent, — ha baloldalon van. Szerencsétlenséget a jobboldalon. *Ha a személy kártya felett, vagy alatt van, vagy pedig diagonálisan, akkor nincs rád közvetlen hatása.*

7. **Kígyó**. Árulás és hamisság. Vigyázni kell az ellenségekre. Ha messze van, nincs jelentése.

8. **Koporsó**. Ha közel van: súlyos betegség. Ha messze van, átmeneti kellemetlenség.

9. **Virág**. Közel: szeretni fognak. Ha messze van, féltékenység.

10. **Kasza**. Kellemetlenség. Messze: veszély. Ha csillag van, a te kártyád és a kasza kártyája között, akkor hamarosan vége lesz a veszélynek.

11. **Virgács**. Házi gondok és viszálykodás a családban. Messze: üzleti gondok.

12. **Madarak**. Boldog órák. Messze: fáradtság.

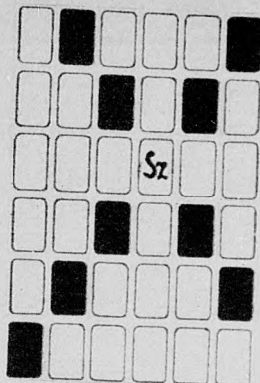
13. **Gyermek**. Kellemes meglepetés. Messze: csalódás.

14. **Róka**. Ravasz emberek vesznek körül. Messze: ravasz emberek nem tehetnek ellened semmi rosszat.

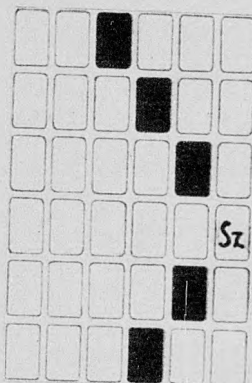
15. **Medve**. Jó ember van a közeledben, akiben megbízhatsz. Ha a kártya messze van: váratlan szerencse.

16. **Csillag**. Ha közvetlen a személy kártya mellett van balra, vagy jobbra, minden tekintetben szerencsét jelent. *Ha más helyzetben van, akkor a személykártyára nincs hatása, legföljebb a többi kártyára.*

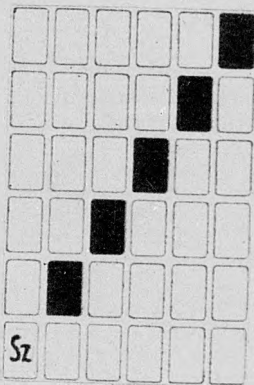
17. **Gólya**. Megjavult szociális helyzetet. Messze: átmeneti anyagi nehézséget. Ha csillag van a gólya és a te személyi kártyád

7. Ha a Személy a közepén van, akkor a kártyák jelentősége így alakul diagonálisan

8. A kártyák diagonális jelentése, ha a Személy szélén van

9. A kártyák diagonális jelentősége ha a Személy az egyik sarokban van

között, akkor ez a krízis nyomtalanul mulik el felettéd.

18. **Kutya.** Hű barátság és becsületesség. Távolabb : nincs jelentése.

19. **Torony.** Hosszú élet. Távolabb : súlyos bajok.

20. **Kert.** Rossz társaságban vagy, óvakodj. Távolabb : jó társaság, kellemes emberek. Ha csillag van közte, használni fog a jövőd szempontjából mostani környezeted.

21. **Hegy.** Igazi ellenség. Messzebb : jó barátok. Ha felhő van közte, akkor ellenségeid vannak, rossz barátaid, akik alattomosak.

22. **Utak.** Nyugtalanság miatti utazás. Távolabb : gondok, esetleg utazás.

23. **Egér.** Lopni fogak tőled, de visszakapod a lopott jószágot. Messzebb : ugyanazt jelenti, de az ellopott holmi nem kerül vissza. Ha felhő van közte, akkor a tolvaj közelben van.

24. **Szív.** Szerencse a szerelemben. Viszont is szeretnek. Messzebb : boldogtalan szerelem.

25. **Gyűrű.** Boldog házasság. Messzebb : szakítás.

26. **Könyv.** Megtudod egy titoknak a nyitját. Messzebb : találkozás egy régi ismerőssel, aki nagy szívességet tesz.

27. **Levél.** Kellemes hírek. Messzebb : rossz hírek. Ha közte felhő van, akkor a hír fájdalmat fog okozni.

28. **Férfi. Személyi kártya.** Az illetőt ábrázolja, akinek részére kártyát vetünk.

29. **Nő. Személyi kártya.** Az illetőt ábrázolja, akinek részére kártyát vetünk.

30. **Liliom.** Érdekes ismeretség. Messzebb : rossz hírek.

31. **Nap.** Kellemes élet és világnézet. Messzebb : elkeseredés és gondok.

32. **Hold.** Nagy tisztesség fog érni. Messzebb : csalódás, amelyek azonban jól végződnek.

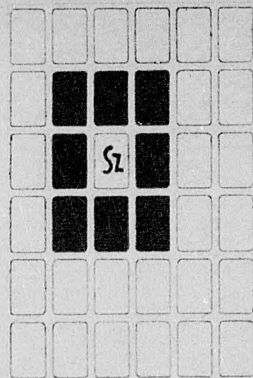
33. **Kules.** Sikerek a vállalkozásnál és üzleti ügyekben. Társaságban. Messzebb : kellemetlenségek az üzletben, vagy a társaságban. Ha felhő van közte, a kellemetlenségek soká tartanak.

34. **Halak.** Ajándék, vagy örökség. Messzebb : kellemes üzleti ügyek. Vásárlás. Ha felhő van közte, a vásárolt tárgy, vagy üzlet hozza meg a hozzáfűzött reményeket.

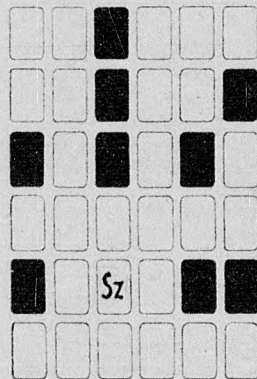
35. **Horgony.** Üzleti veszteségek. Messze : üzleti nyereségek és gazdagságok. Ha felhő van közte, könnyelműség miatt súlyos bajok.

36. **Kereszt.** Közel : átmeneti betegséget. Messzebb : tartós boldogságot.

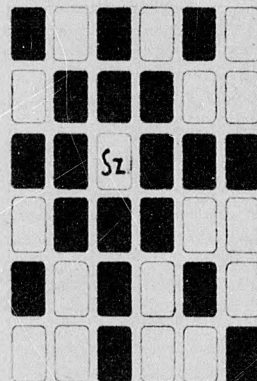
(A kártyák a 17., 19., 21. és 23. oldalon találhatóak)

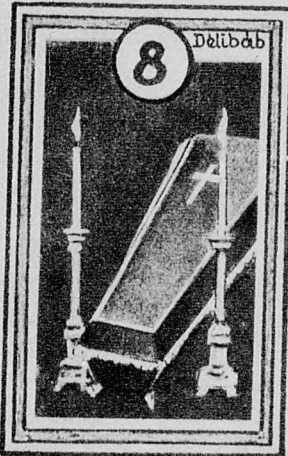
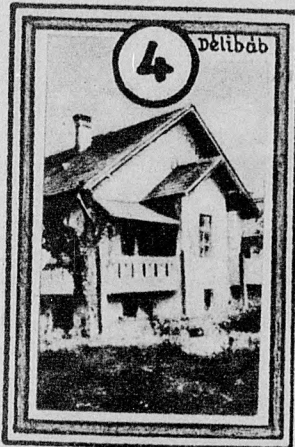
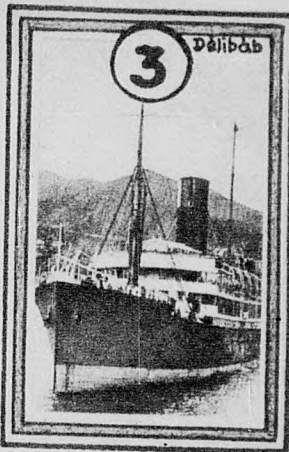
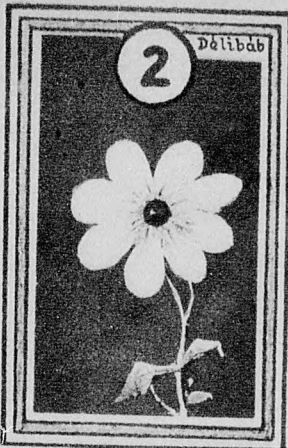
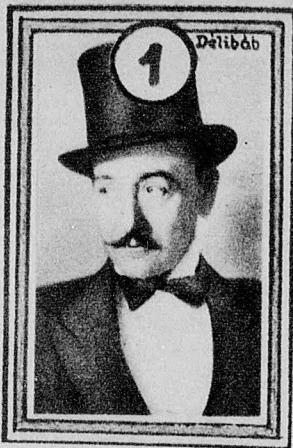
10. Ha a kártyák közvetlen a Személy mellett vannak akkor nevezzük őket „Közel” kártyáknak

11. Ha a Személy kártya így fekszik, akkor ezek a „Távol” kártyák

12. Csak a keresztirányú és diagonális kártyáknak van jelenlősege

Halló Európa!

Hogyan készül a stúdió a newyorki közvetítésre? Amerikai muzsikára táncol fél Európa — Megbotlott a „Columbia” szpikere is!

Gecsőné, a szpikernő bekonferálja newyorki műsort
(Magyar Film Iroda felv.)

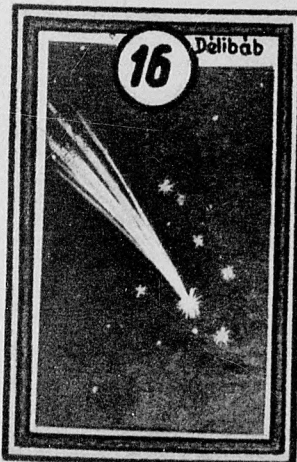
„Halló Európa!”

Ez a mindennél csodálatosabb felhívás hangzott el New-Yorkban a „Columbia” rádiótársaság stúdiójában a múlt hétfőn este, bejelentvén a jó öreg Európának, hogy most kezdődik Amerika hangversenye az óvilági rádiózók számára; tehát most egy óra hosszat úgy kell táncolnunk, ahogyan odaát a derék jenkik a talpunk alá húzzák. Bizony egyszer-kétszer már előfordult, hogy öreg földrésznk fiai egy-egy órára akként lépegettek, amint azt a csillagos lobogó fiai dirigálták. Ha nem is a jazz pattogó melódiái kísérték a táncot, de legalább a dollárok csengő kacagása!

Most azonban valóban pompás műsort hírdet a newyorki rádió. Az egyórás műsoron az Ujvilág legnépszerűbb „hullám-énekesei” és énekesnői szerepelnek. Ez a műsort Amerika egyik legnagyobb rádió vállalkozása adja. Az Ujvilág területén Akrontól Joungstownig hatvanhat adóállomás sugározza a világ minden részébe a kétszáz és egynehány stúdiója műsorát. Európai fantáziának szinte elképzelhetetlen dímenziók!

A Madison Avenue-i stúdióban nemsokára

(Folytatása a 20. oldalon)

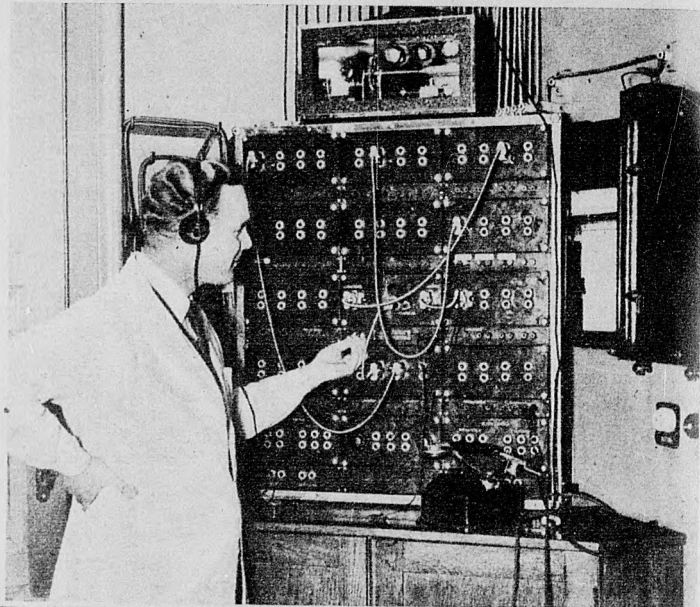

elhangzik a „Halló Európát” New-Yorkban nem is olyan régen ment le a nap: Budapesten az emberek már a vacsora utáni szívtart, szívják. Nincsen olyan rádiós Magyarországon, aki még egyszer meg ne vizsgálná masináját töviről hegyire, nehogy csütörtököt mondjon a gép a várvavárt amerikai közvetítés alatt. Békéscsabától Szombat-

helyig, Pécestől Miskolcig mindenki lesi várja a tíz óra tizenöt percet. Nézzünk be a pesti Stúdió kívülágitott ablakain. Hogyan várja a sándoruceat épület Amerikát?

A Stúdióval szomszédos vendéglőben illik előbb megvacsorázni. A levesben egy banándugasz van nudli helyett. A pincér azt mondja, hogy a szakácsné a konyhában detektoros masinát szerel. Az étlapon a töltött káposzta „a la Columbia” van feltüntetve, s a borfiú a süntésben a hosszúlépés helyett móri rövidhullámot kér. Miután így a főrral legteljesebb fadingsba kerülünk, a távozás hímes mezejére kell áttérnünk.

Szemben a borbély a diólajat használja szappan helyett. Azt mondja, hogy a technika mai állása szerint semmi sem lehetetlen. A fele szakállt a vendég arcán hagyja, mondván, hogy neki még ma este egy rádiólampát kell venni, mert ő Amerikát akarja hallani. S ezzel el is tűnik az esti homályban.

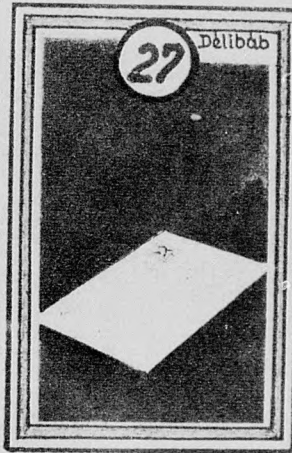
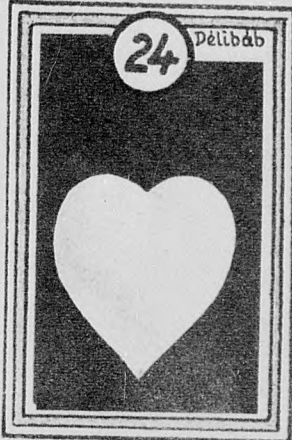
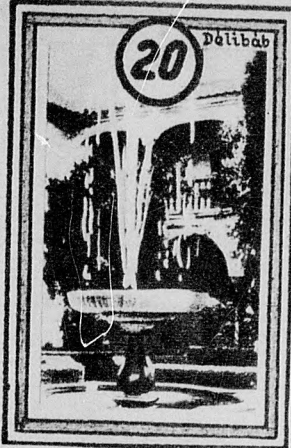

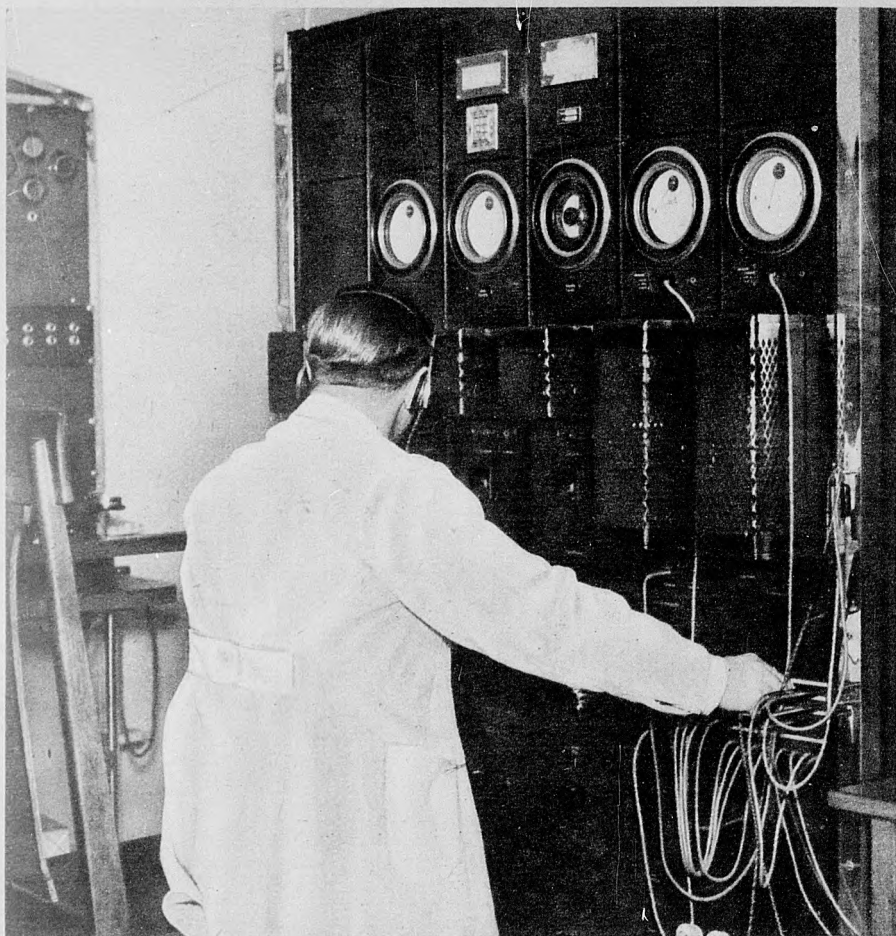
Dolgoznak a Stúdió erősítőjében az átvitel alatt

Gyarmathy Sándor, ügyeltes rendező a vételt és az adást figyel

(Magyar Film Iroda felvételei)

(Folytatása a 22. oldalon)

10 óra 15 perckor

(Magyar Film Iroda felv.)

Bent a Stúdió épületében semmi sem emlékeztet az országos izgalomra. Csupán a portás fejét szorítja egy pár hallgató kagyló. Dunántúli magyar. Egy szót sem ért angolul, még kevésbé a jazzmuzsikához, de azért hallgatni akar.

A figyelőhelyiségben Gyarmathy Sándor, a Stúdió rendezője rendelkezik egy sereg telefonon. Percekről és másodpercekről beszél. Gecső Sándornénak, az ügyeletes szpikernőnek ad utasításokat. A kedves, vidám hölgy éppen dísznótoros vacsorát eszik az egyik szobában. Párolt káposztával. Amerika előtt tíz perccel. Te jó Isten!

Az elsőemeleti műszaki helyiségekben Tomcsányi István és Tomcsányi Béla mérnökök vezetésével már minden készen vár a közvetítésre. Itt megtudjuk, hogy a new-yorki stúdió rövidhullámon adja műsorát Angliának, s Londonból azután tengeralatti

kábelen megy Brüsszelbe, majd ugyancsak kábelen Berlin, Köln és Bécsen át Budapestre.

*

Néhány rövid szünettel; egy pillanatra várakozás és felcsendül, mintha a szobában beszélne valaki a „Halló Európa!” Kicsit elszédül az ember feje. Kicsit szokatlan ez a közelség... Fél Európa táncol a néha felzengő néger muzsikára.

*

Az amerikai szpiker egyszer hibázott! Scherez bácsi képe lebeg az Óceán felett!

*

A földszinten a bemozdó hölgy most fejezte be a vacsorát.

Gyarmathy rendező az esti lapot olvassa. A portás már nem hallgat. Pipázik.

*

1932!

— hogy kerül maga ide a bárba és még hozzá egyedül?

— Pszt. Felejteni jöttem. A feleségem ugyanis elutazott a mamájához.

— Na és annyira bánkodik emiatt?

— Sőt. Amíg visszajár, el akarom felejteni, hogy feleségem van.

— Csinos dolog, mondhatom.

— Arra a kislányra gondolt ott?

— Nem. Magára. No-no, csak tegye félre az öntelt mosolyát. Nem maga a csinos, hanem amit elkövel.

— Hát bizony én követtem őt idáig és most itt az ideje...

— Hogy leüljön szépen mellém és egy kissé keltesben elbeszéljessünk, azután majd hazakísérem.

— De értse meg, én akarom hazakísérni.

— Köszönöm, ne fáradjon, hazatalálok én magam is.

— Nem magát akarom hazakísérni, hanem azt a...

— Azt a kutyafáját magának, most már elég legyen, mert rögtön hazaviszem magát, lezárom a lakást és addig ki nem engedem, míg a felesége vissza nem jön.

— Jaj!

— Csak ne ijedezzen úgy, mert vannak emberek, akik egyenesen kívánják ezt a metódust. Ill van például egy közös jóbarátunk, a fiatal drámai színész, aki bizony egy cseppet sem mondható spórolósnak. Így tehát természetes, hogy tele van adóssággal és a hitelezők valóságos hajtóhadjáratot intéznek ellene. Az utóbbi hónapokban remek ötlete támadt, amelyet sürgősen meg is valósított. Valamennyi hitelezőjének levelet írt, amelyben bejelentette, hogy néhány hónapra külföldre utazik és mihelyt visszatér, kiegyenlíti adósságát. Egyben bizalmasan elárulta, hogy a színház, ahol játszik, továbbra is az ő nevét fogja hirdetni a színlapon, de a szerepét más vette át. Ezek után pedig megkérte egy barátját, hogy minden este kísérje őt haza és zárja őt be a saját lakásába. Hogy hihetőbb legyen az elutazása, lakásának ajtaját barátjával minden nap lelakatoltatta, aki azt csak estefelé vette le, amikor a színész

a színházba sietett. A tipp nagyszerűen bevált és a hitelezők valóban elhitték a színész elutazását.

Egy nap azonban hősünk hiába várta, hogy este barátja levegye a lakatot az ajtóról.

Az ugyanis súlyos betegen, magas lázzal feküdt odahaza. A színész

kétségbe volt esve, de mit tehetett egyebet, ottmaradt. Másnap már valamivel jobban volt a beteg barát, de még mindig nem hagyhatta el az ágyát. Véletlenül meglátogatta őt ismerőse, akire rábízta a színész titkát és egyben megkérte őt, hogy szabadítsa ki kellemetlen börtönéből. Az boldogan tett eleget a kérésnek, annál is inkább, mert neki is tartozott a színész és ő is kapott a fentnevezett körlevelekből egyet. A színész tehát másnap kiszabadult, de hálta a szabadító indiszkréciójának, mindenki megtudta a dolgot. Ezenfelül pedig a színház is megbüntette a színészt, mert engedély nélkül elmaradt az előadásról.

— Hát ez bizony szomorú história.

— Akkor mondok egy vigat. Vig Miklós-ról van szó, aki nemrégiben tért haza Berlinből, ahol egész sereg slágert énekelt be gramofonlemezre. Itthon elmesélte, hogy Németországban megszokott divattá vált a lemezeken küldött jókívánság. „Éppen ezért elhatároztam,

hogy ezt a szokást én is meghonosítom Pesten — jelentette ki Vig Miklós, — csak azt nem tudom, hol vannak itt olyan helyek, ahol be lehet énekelni és beszélni egy-egy ilyen üdvözléssel.” Vig egyik barátja, Fodor Arthur rendező vállalkozott arra, hogy másnap elviszi őt a kívánt helyre. Így is történt. Vig Miklós

— Erős, vérbő, kövér emberek számára a természetes „Ferenc József” keserűvíz naponként való ivása a legkisebb erőlködés nélkül könnyű és rendes bélműködést biztosít. Számos szakorvosi jelentés bizonyítja, hogy a Ferenc József víz szív- és idegbajosoknak, vese- és cukorbetegeknek, valamint köszvényben és csúzbán szenvedőknek is nagyon jól tesz s ezért méltán megérdemli a legmelegebb ajánlást. A Ferenc József keserűvíz gyógyszertárakban, drogériákban és fűszerüzletekben kapható.

a mikrofon elé állt, elmondott néhány üdvözlő szót és eldalolta az egyik sláger refrénjét. „No — szólt a felvétel után a készülék tulajdonosához — úgy-e kevesen viselkedtek még így a maga mikrofonja előtt?” „Hát bizony kérem — bólogatott a megszólított, —

őszintén szólva nemigen tetszik érteni hozzá.

Ha a felvétel nem lesz valami sikerült, azt a járallanságának tulajdonítsa, no meg a hangjának.” Vig Miklós valósággal megdermedt és idegesen kérdezte: „Mondja, tudja ki vagyok én?” „Nem kérem.” „Vig Miklós.” „Nem hallottam még ezt a nevet — válaszolta a jámbor.” „Pedig én kérem sűrűn szerepelek a rádióban és több száz gramofonlemezem van — esattant fel Vig Miklós, — ha nem hiszi, küldök magának majd egy párat.” Ezzel ki is rohant az üzletből, úgyhogy a nagyokat nevelő Fodor Arthur alig tudta őt követni. Hazaszaladt és egy esomó lemezt azonnal elküldött egy hordárral az üzlet tulajdonosának, aki egy félóra múlva a következő levelet küldte neki: „Mélyen tisztelt Művész Ur! Nagyon jól ismerem Önt és nagy tisztelője vagyok. A délelőtti beszélgetésre Fodor úr tanított be, aki így akarta Önt megrézfálni és engem, mint régi hódolóját néhány lemezéhez juttatni. A lemezek, akárcsak a ma délelőtti felvétel, különösen sikerültek...” Azóta Fodor Arthur — érthető okokból — bújkál Vig Miklós elől.

— Hát ez valóban kedves volt.

— Akkor áttérhetek egy kevésbé vidámabbra, amelynek akaratlan főszereplője Várady Aranka. A Nemzeti Színház kitűnő művésznőjét az utóbbi időben valami juresca véletlen üldözi.

Abányszor ugyanis új szerepben mutatkozik be az állam első színházában, mindig történik vele valami kellemetlen eset.

Emlékezhetik rá, hogy közvetlenül az „Arnyék” bemutatója után, amelyben a művésznőnek nagy sikere volt, hirtelen és sütyosan megbetegedett. Aztán jött a „Sasfiók” Nemzeti Szin-

házbéli bemutatója, amely Várady Aranka egyik legfélejtetlenebb alakítása volt. Csakhamar azonban újból beteg lett és Hettyey Aranka vette át a szerepét. A Nemzeti Színház most Somogyi Gyula

„Hableány-fogadó” című vígjátékára készült, amely a németországi nagy sikerek után először a magyar rádióban került színre „Gyilkosság a Hableány-szállóban” címmel. Ennek a vígjátéknak női főszerepét Várady Aranka játssza, aki most sem kerülhette el sorsát. Az utolsó próbák alatt ugyanis kislánya sütyosan megbetegedett és láza a maximumra szökött fel. Várady Aranka a harmadik eset óta kezd babonás lenni és más színésznőktől eltérően retelge várja legközelebbi premierjét.

— Remélem, az már simán fog lejoljni.

— Egész biztosra veszem. A magam részéről különben sem vagyok kabbalás. Annál inkább az viszont Harmath Imre, a „Maya” szövegírója. Most már elárulhatom magának, hogy a Fővárosi Operettszínház nagysikerű operettjének első előadásai telt házak nélkül folytak le. Akkor még senki sem gondolt arra, hogy a „Maya” helvenőt előadásán túl is zsúfolt házak előtt fog menni. Harmath Imre minden este ott állt a pénztárnál és figyelte, hogy kelnek el a jegyek. Egy este előadás előtt segített drukkolni a férjének Szokolay Olly is, aki egyébként a darab egyik főszerepét is játssza nagy sikerrel. Ezen az estén sorba álltak az emberek a jegyért és a színház előesernakába csaknem kikerült a tábla. Harmath, akikabballás ember, ezt — különben is jó anygalának — Szokolay Ollynak tulajdonította. A felesége ugyan megmosolyogta ezt a megállapítást, de másnap is odaállt Harmathal a jegypénztár elé. Az eredmény megint táblás ház volt.

Azóta a művésznő minden este ott található a pénztár előtt

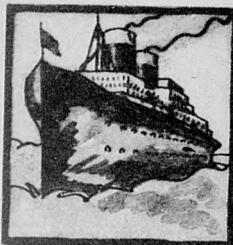
és Harmath Imre kabbalája, amint látja, kitűnően beváll.

— Szokolay Olly, mint színésznő és kabbala egyaránt kiváló.

— Ugy bizony. Most azonban ugorjunk egyet Pestről Dél-Amerikába és ott is Rio de

Janeiróba. Ugy látszik Dél-Amerikára is átragadt a „magyar láz”, mint Európa úgyszólván valamennyi államára. Tudnia kell, hogy Rio de Janeiróban van a világ egyik legnagyobb operettszínháza, amely most adta ki programját a március elsején kezdődő szezonjára. Ezek szerint az első operettbemutatójuk Ábrahám Pál „Viktória”-ja lesz. Ezt követi

Brodzky „Szökik az asszony”-a, majd Lehár „Szép a világ” című operettje és Ábrahám „Haway rózsája”. Ez röviden annyit jelent, hogy Rio de Janeiróban ebben a szezonban négy operettet mutatnak be, amelynek kivétel nélkül magyar

szerzői vannak. A magyar operettek jösszerepeit a legkiválóbb amerikai sztárok fogják játszani. A szubrett és a táncoskomikus szerepre azonban Európából szerződletnek színházakat és pedig magyarokat. Mindkettőjüknek elsőosztályú hajójegyet, ellátást és jantasztikus összegű gázsit biztosítanak, amelyet előre deponálnak egy amerikai bankban. Ugy a művész, mint a táncoskomikus még nem döntött az ajánlat felett, miután tudvalévően mind-

ketten Bécsben játszanak Lehár „Szép a világ” című operettjében, amelyben hallatlan sikerük van. Nem akarják cserbehagyni kiugrásukkal sem Lehárt, sem a Theater an der Wient, de azért kémeim jelentése szerint e pillanatban az a helyzet, hogy márciusban már Dél-Amerikában fognak vendégszerepelni, miután Lehár maga is azt akarja, hogy a Rio de Janeirói premijere tökéletes előadásban kerüljön színre.

— No majd meglátjuk, mit határoznak. Addig még ügyis sok víz fog lefolyni az Óceánon.

— Huh de vicces! Ezek után már el sem merem mondani az engémet, pedig ez Salamon Béla mesélte el nekem, mint eredeti berlini történetet. Egy férfi megy a sötét és néptelen utcán, amikor hirtelen feltűnik az egyik melléuccából egy másik férfi. Odarohan hozzá és izgatottan kérdi:

— Uram, az Isten áldja meg, nem látott itt a közelben egy rendőrt?

— Nem uram — feleli a megszólított.

— Bizonyos benne?

— Tökéletesen.

— Akkor fel a kezekkel és rögtön adja ide minden értéktárgyát, mert lövök!

**Ami Budapesten,
az országban,
s a nagyvilágban
történik
mindenről
pontosan és hitelesen
számot ad a**

ÓRAIUSÁG

világ'
sikerük
sikkal
ent, de
ban az
meriká-
Lehár
neirói
színe.
oznak.
eanon.
el sem
lamon
berlini
ptelen
nellék-

a ide

Szegedi Mozsák

Herczeg Vilmos és Pogány Irén „Száz nap”-ban

Szegeden jelenleg a legnagyobb kultúr-probléma az, hogy megbukott-e a házi-kezelés vagy nem?

Nehéz ezt eldönteni. A házi-kezelés hívei azt mondják, hogy nem, mert fővárosi színvonalú előadásokat láthattak és tizenhat eredeti bemutatót tartott a színház.

A másik párt azon a véleményen van, hogy nincs szükség tizenhat eredeti bemutatóra, az együttes színvonalja most is megüli a tavalyi mértéket s nincs annyira túlméretezve.

A városnak mindenesetre nem kerül kétszáz ezer pengőbe a színház szubvencionálása, csak hatvanba. Ez is eredmény. Most már csak az a kérdés, miért tudja megcsinálni Görög Sándor hatvan ezerből azt, amit Tarnay és Kürthy kétszáz ezerből sem tudott; hogy jól menjen a színház. A felelet a következő:

Görög Sándornak a saját bőréről van szó; most ő igazgató és nem egyszerű fizetett alkalmazott, akinek a városi kultúr-tanácsnok, a városi számvevőség és a színházi tanács szabja meg a programját. Nem köteles állandó operaegyüttest tartani.

Nincsen pártoskodás. Ugyanis a házi-kezelés rendszerénél jóformán minden városi pártnak megvolt a maga színház-igazgató jelöltje s ha nem az győzött, akkor a pártfogók nem jártak színházba.

Végül a házi-kezeléssel megszűnt a színház hivatalos szerepe. A legkisebb kiadásnak, a legegyszerűbb intézkedésnek a városi háznál kellett keresztülmennie. Erről az eljárásról jegyezte meg Fedák Sári, hogy nem irigyli a szegedi színház-igazgatókat, mert ha az öltöztetőnőnek gombostűre van szüksége, akkor azt kérvénnyel az iktatón keresztül kell kérnie.

*

Az állandó operaegyüttes elvesztése tényleg nivóhanyatlást jelent, de nem pótolhatatlan. Pesti vendégekkel már több operaelőadást tartottak. A „Mosoly országá”-t vagy hússzor adták az idén, Szedő Miklós és Lábass Juci vendégszerepeltek a premiéren.

Még egy érdekessége van a szegedi „Mosoly országá”-nak. A legutóbbi előadásokon Szu-Csong szerepét dr. Pártos István szegedi úridivatárú kereskedő énekelte. Az amatőr tenoristát nem kell lenézni, mert kiválóan képzett énekes, akit a bécsi és a pesti Operaház is meghívott próbaéneklésre, szegedi

Kondor Iholya
és Ajkay Kovács Andor
a „Pillangó”-ban

bemutakozása után. Azt talán nem is kell említenünk, hogy a pesti Városi Színház is szerződött neki.

Különben a szegedi Városi Színház operaprogramjának még egy nagyszabású terve van, amely valószínűleg január végén fog valóra válni.

A budapesti Operaház teljes garnitúrája fog Szegeden vendégszerepelni. Díszleteket, műszaki személyzetet és zenekart is visznek magukkal. Különvonaton utaznak az operaháziak Szegedre, ahol a „János vitéz”-t, a „Tenor”-t és a „Pesti karnevál”-t fogják előadni.

Szedő Miklós-on és Lábass Juci-n kívül egész sereg pesti színész vendégszerepelt az idén Szegeden.

Lent volt *Titkos Ilona*, *Weygand Tibor*, *Kovács Terus*, *Delly Ferenc*, *Turay Ida*, *Kalmár Pál*, *Sugár Lajos* és az *Uj Színház* teljes együttese. Az ujszínháziak az „Államügyész”-t adták elő. Két vendég rendező is volt Szegeden, *Hont Ferenc* és *Tarnay Ernő*.

Nemcsak a fővárosi színészek, hanem a szerzők is ellátogatnak Szegedre darabjuk premierjére. *Békeffy* és *Lajtai*, *Kiszely Gyula* és *k. Halász Gyula*, *Eisemann Mihály*, a legutóbb pedig *Indig Ottó* volt lent.

Tartottak egy eredeti bemutatót is. Helyi szerzőnek, a már általánosan ismert *Berceli Anzelm Károlynak* tíz képből álló műhoszáat, a „Lángész”-t mutatták be. A közeljövőben *Kiss Ferenc*, *Sarkadi Aladár* és *Dela Lipinskaja* vendégszereplését várják a szegediek.

Szegeden is van Kövesi vár, az úgynevezett „Vese asztal” Karácsonykor tizennégy nyugdíjas szegedi színésznek szereztek boldog ünnepet. *Görög Sándor* igazgató, *Pogány Irén* és *Vágó Artur* sorbajárták a tehetősebb

szegedieket és adományt kértek a nyugdíjasok részére.

Egy bensőséges összejövetelem, uzsonna keretében osztották ki a pénz, ruha és fűtőanyagból álló adományokat.

*

Futballesapata és céllövő egyesülete is van a szegedi színháznak. A színész futballisták legutóbb a szegedi ujságírók csapatát győzték le és ezáltal egy hordó sört nyertek az ujságíróktól. A mérkőzésen a céllövők is kitétek magukért, mert a mesterlövőnek sikerült a levegőben repülő labdát keresztülmélnie.

Dr. Pártos István

A „Mosoly ország”
jószerelői

(Iritz Rudolf felv. Szeged)

A
Mi
beteg
melye
mikro
testbe
testün
Hár
1. A
ember
ember
tünete
mulva
vagyis
ban és
kat, m
Az il
szórák
lukkál,
gyakra
Nem
egészsé
ban má
által m
ségek
között
Mert e
huzamo
kezeben
lapoz. S
ujságot,
kezen is
amit il
ezerszer
Braun
szakértő
útján k
kapcsán
mondta
— Az
tölti be
bacillush
bereknek
lapozás k
ratukon k
ujságlapr
lusok ezr
legveszede
könyv és
annyira p
külön poh
melyhez ér
kodunk :
adott pénz
ujságot, m
keresztülm
Az euró

Hogyan terjednek a fertőző betegségek?

Mi a fertőző betegségek lényege? Fertőző betegségnek nevezzük azokat a kórtüneteket, melyeket bizonyos idegen élőlények, apró mikrobák bevándorlása okoz az emberi testbe. Hogyan kerülnek ezek a kórokozók testünkbe? Hogyan terjednek e betegségek?

Háromféle ember terjeszti e betegségeket. 1. A ragályos betegségben megbetegedett ember. 2. Az olyan egészségesnek látszó ember, akiben lappang már a kór, de a kórtünetek fellépése csak pár nap, esetleg hét múlva történik. 3. A „bacillusgazda”, vagyis az olyan ember, aki hordozza magában és tovább is adja a kártékony bacillusokat, maga azonban elkerüli a betegségeket.

Az ilyen emberek bacillusok ezreit, millióit szórják szét a világban köhögésükkel, nyálukkal, különböző életnyilvánulással, sőt gyakran érintésükkel is.

Nem tudhatjuk, hogy az az ember, aki egészségesnek látszik, nem hordozza-e magában már a fertőző kór csiréit. Az ilyen ember által megérintett tárgyak a ragályos betegségek leghatékonyabb közvetítői s ezek között is elsősorban az ujság és a könyv. Mert egy-egy ujság vagy könyv aránylag huzamosabb ideig van a megfertőzött ember kezében, ráköhög, megnyalazza kezét, mikor lapoz. Sohase olvassunk tehát kölesönvett ujságot, mely esetleg már öt-hat ember kezén is keresztülment. Azt a tíz húsz fillért, amit ilyen módon megtakarítunk, több-ezerszeresen elköltjük orvosra és patikára.

Braun professzor, az exotikus járványok szakértője, egy indiai ujság egyik száma útján közvetített hamburgi pestisfertőzés kapcsán a következő érdekes dolgokat mondta:

— Az emberek nem is tudják hány esetben tölti be a kölesönadott könyv vagy ujság a bacillushordozó veszedelmes szerepét. Az embereknek meg van az a rossz szokása, hogy lapozás közben benyálazzák ujjukat s így akaratukon kívül a bacillusok millióit viszik át az ujságlapra. Egy ilyen benyálazott helyen bacillusok ezrei nyüzsögnek. A modern idők egyik legveszedelmesebb járóvényszéke a kölesönadott könyv és ujság. Ma már a testi higiénia annyira fejlődött, hogy minden kultúrember külön poharat használ, egy dolog van azonban, melyhez érthetetlen konzervatívizmussal ragaszkodunk: sajnáljuk az ujságra, könyvre kiadott pénzt. Sohase olvassunk tehát kölesönvett ujságot, mely esetleg már öt-hat ember kezén keresztülment.

Az európai országok réme a háború utáni

évtizedekben az influenza. Minden esztendőben rengeteg áldozatot követel, mert az influenza legkönnyebben terjed kézfogás, köhögés, élettelen tárgyak útján. Az utóbbi években a hatóságok több ízben különböző rendszabályokat voltak kénytelenek az influenza ellen életbeléptetni.

Minden hatósági intézkedésnél többet jelent azonban, ha minden egyes ember külön vigyáz magára. Rendszerint azonban megfelelkezik minden ember ilyenkor a legfontosabb óvatossági rendszabályról:] vígan olvas tovább kölesönvett könyvet, vagy olyan ujságot, mely 4—5 kézen, esetleg éppen influenzás beteg kezén keresztülment. Milliós számra nyüzsögnek a bacillusok az ilyen többször kiolvasott ujságon s elrémülne az ilyen kevéssé vigyázatos ember, ha valakinek sikerülne az ilyen ujságon nyüzsögő bacillusok tízezreit láthatóvá tenni.

Hogy az emberek nemtörődömsége, felvilágosulatlansága a fertőző betegségekkel szemben mennyire terjedhet, arra jellemző egyik előfizetőnk hozzánk beküldött levele, melyet tanulságos volta miatt szörszerint közlünk.

Igen tisztelt Szerkesztő Ur!

A nővérem gyermekét látogattam meg, aki hosszú ideig szenvedett kanyaróban és most lábadozó. A betegszobában találtam az Önök nb. lapját és több szépirodalmi és divatlapot. Minthogy nővérem anyagi viszonyai nem engedik meg, hogy e lapokat mind megvegye, érdeklődtem, hogyan jutott hozzájuk.

A válasz:

Vannak emberek, akik e lapok kölesönzésével foglalkoznak nem törődve azzal, hogy az ilyen sok kézen keresztülment lappeldány a betegségek valóságos hordozója. Szinte kétségbeejtő az a gondolat, hogy pár fillér megtakarítása miatt az emberek milyen könnyelműen teszik ki magukat a fertőzés veszélyének.

Nem lehetne-e ezt a viszás állapotot valahogyan megszüntetni.

Teljes tisztelettel

Barna Miklósné.
(Teljes cím.)

Egyetlen hatékony ellenszer a mai viszonyok között: a fertőzőbetegségek elleni propagandába beilleszteni az ujságok kölesönadása elleni propagandát is.

A fertőzőbetegségek ellen ismert eddigi védekezés módhoz tehát egy újabb egészségi paranasz járul: Ne olvassunk olyan lapot, mely többkézen keresztülment. Ne vegyünk kölesön lapot! Rossz üzlet ez! Pár fillérért kockáztatjuk egészségünket.

DIPLOMATA DARABOT ÍR ÉS EGYÉBB, SZÍNHÁZI ÉRDEKESSEGEK

Antonio Widmar, az olasz követség sajtófőnöke — *színdarabot* ír. Widmar irodalmi munkásságát Budapest közönsége is jól ismeri. Az olasz közönség viszont még szélesebben vehet tudomást Widmar munkásságáról, mert a követségi teendők elvégzése mellett, az egyik legnagyobb olasz napilap budapesti tudósítója.

„Kozmetika“ a címe Widmar színdarabjának. Hőse egy kozmetikus, aki imádja a feleségét, de szerencsétlenségére éppen az ő felesége csúnya asszony. A kozmetikus latbaveti minden tehetségét, hogy szép asszonyt faragjon a feleségéből. Minden kozmetikai trükköt felhasznál az új orrcsinálástól a szeplők eltüntetéséig. Sajnos, sehogyan sem akar a dolog sikerülni. Az asszony továbbra is csúnya marad.

A kozmetikus ekkor rettenetes bosszút tervez. Nagyon sok érdekes nő jár a kozmetikai intézetbe, akik mind szépséget akarnak és a kozmetikus ügyes kézzel bánik velük. Mindenkin tud valamit javítani. Elhatározza, hogy ha már a feleségét nem tudja megszépíteni, legalább minden nőtől *csunyat csinál*, aki csak felkerül hozzá. Így indul a darab cselekménye és rendkívül ügyes megoldással fejeződik be.

Putty Liának, a híres magyarszármazású hollywoodi sztárnak a halálával sokat foglalkozott az egész világ sajtója. A férfiszívek rettenthetetlen hősnőjével banális módon végzett egy csontszilánk. Halála után *altas rágalmak* kelnek szárnyra és most nyilvánosságra hozza ezeket a rágalmakat néhány külföldi lap azzal, hogy *bizonyítékkal* tudják alátámasztani az igazságát.

Kém volt-e Putty Lia vagy sem? erről szól a történet, amely abból az időből való, amikor az antant hadsereg bevonult Buda-

pestre. Putty Liát akkor itt már jól ismerték. Rövid idő alatt feltűnő szépsége segítségével kapcsolatok keresett és talált az antant hadsereg néhány magasabb tisztjéhez. Minden nehéz és nagy ügyet gyorsan elintézett.

Abban az időben, mint elvált asszony, jegyben járt egy fiatal arisztokratával. A család természetesen elletzte a házasságot. Mikor az antant hadsereg kivonult Budapestről, a fiatal arisztokrata hozzátartozói kémkedéssel vádolták meg a színésznőt. Putty Lia a hadsereggel együtt utazott el. A nyugati hadsereg főparancsnoksága ebben az időben Nagyváradon székelt. Odament Putty Lia is. Fellépett a nagyváradai magyar színházban *Molnár Ferenc* két darabjában. Később, mikor a hadseregparancsnokság Kolozsvárra költözött, Putty Lia átment, mert nyílt líflok volt, hogy egy magasrangú tiszthez gyengéd szálak fűzik. Ezzel kapcsolatban egy román napilap támadást intézett ellene és ezután parancs érkezett Kolozsvárra, hogy Putty Lia 24 órán belül hagyja el az országot.

Barátai autóbá uttették és elvitték. Ezzel egyidejűleg olyan hírek kerültek forgalomba, hogy Putty Liát megölték. Putty Lia ekkor levágatta hollőfekeete haját, vörös parókat tett fel és csukott autón Bukarestbe utazott, ahol Berinke Aurélia néven élt. Senkisé tudta, hogy a vöröshajú Berinke Aurélia mögött Putty Lia rejtőzködik. Kiverekedte magának, hogy a bukaresti Feminában, az akkor virágkorát élő mulatóhelyen Berinke néven fellépjen.

Az első előadás azonban egy másik színésznő ellenségeskedése következtében nem végződött jól és Putty nem lépett fel többé. Leverten ment el szállodai lakására és visszavonult a szereplésektől. A szálló igazgatójának sógora, aki a *Nordisk* film kopenhágai képviselője volt, megismerkedett Putty Liával és ettől az időtől számitódik a filmkarrierje. Felfedezték és nyitva állt előtte a világ.

Az egyik operaházi tag, akinek autója van, a napokban a Klauzál téren *összeültkőzött egy kistaxival*. A kistaxi sofőrje hajtott szabálytalanul. Az énekes kiszállt és hatalmas pofonnal nyugtázta a sofőr káromkodásait. Ekkor már nagy tömeg gyűlt össze a téren, mely az énekművész szemében ellenséges magatartást tanúsított. Rendőr mentette meg szorongatott helyzetéből.

Csathó Kálmán elkészült új darabjával. Címe: „Három sógorasszony“.

Varsányi Irénnel hosszas tanácskozás után megállapodott Heltai Jenő, hogy egy színdarabot, a címe „Charmeuse“, játsszon el a Belvárosi Színházban.

Budapestre érkezik néhány hét múlva Poldini Ede, a „Farsangi lakodalom“ szerzője, hogy Herczeg Ferenczel beszélje meg új daljátékát. Előreláthatólag Herczeg vendége is lesz villájában.

Arról is van szó, hogy az eredetileg tervezett „Balatoni rege“ helyett a „Holicsi Cupidó“-t zenésítse meg, de Herczeg Ferenc új librettótervekről is be fog számolni Poldininak. Tiszteletére operai bankett lesz, Ruszt József rendezésében.

36. Rácz Laci és cigányzenekara (tíztagú banda) igen nagy sikerrel vendégszerepel Amerikában. Mindenütt nagy örömmel fogadták a primást és zsúfolt házak mellett zajlanak le dalestjei. A „Szénapadlason“ című falusi vígjáték keretében lép fel.

Rongyos, ápolatlan, öreg koldus cincog kopott hegedűjén a Broadway színházai előtt. Régi kuruc melódiákat játszik. Régi amerikai. Negyvenhét évvel ezelőtt vándorolt ki az Alföldről. Szemevilágát West Virginiában, bányarobbanas oltotta ki húsz évvel ezelőtt.

Két nagy magyar siker kerül jelenleg színpadra New Yorkban.

Fodor László *A templom egere* (Church Mouse) című vígjátékát mutatták be előbb. Estéről-estére táblás ház mellett hozza színre a Playhouse.

A másik nagy siker a „The Good Fairy“ Molnár Ferenc „Jó tündér“ című vígjátéka, mely szintén igen nagy siker.

Fodornak „A templom egere“ már a második ideai amerikai bemutatója, mert a „Szeretek egy színésznőt“ is igen szép sikerrel került előadásra.

„Street of New-York“ a címe a New-York Repertory színház darabjának. A darabot a múlt század ötvenes éveiben írták.

A zenei vezetés egy Kun Barbara nevű magyar zongoraművésznek kezében van. Dorothy Gish a darab főszereplője.

Szirmai Albert a napokban vett részt egy newyorki magyar műkedvelőelőadásban, ame-

A láb ujjai között támadó gyulladás súlyos következményekkel járhat

A láb ujjai között mutatkoznak első tünetei egy igen súlyos lábbetegségnek, nevezetesen: nyirkos, repedező, hámló bőr, fájdalmas rángás, vastag felbőr és igen gyakran kellemetlen szag. Ezek az „atlétaláb“ nevű betegségnek tünetei, amelyet a bőrkiütés elősdiije, a tinea trichophyton idéz elő.

Hogy ezen fájdalomtól mentől gyorsabban megszabaduljon, vásároljon **Saltrat-Rodell-t** Tegyen belőle egy keveset vízbe, mindaddig míg a feloldódott savtól a víz zsiros tej színét nyeri. Mihelyt lábát ezen fürdőben áztatta, a sav megtámadja és megöli az élősdiket, mélyen behatol a pórusokba és felpuhítja a tyukszemeket és szaruanyagot, olyannyira, hogy azokat fájdalommentesen és könnyedén eltávolíthatja. A fájdalom, a gyulladás, a fagy és esontdaganatok eltűnnek és a hatás sokszor olyan kiváló, hogy egyetlen **Saltrat-Rodell** fürdő után Ön egy egész számmal kisebb cipőt viselhet.

A **Saltrat-Rodell** minden gyógyszerárban, drogeriában és illatszertárban kapható. Ára: nagy doboz ..... P 1.25, családi dupla doboz ..... P 2.-.

Mihály, Budapest, VI, Podmaniczky uccsa 43.

lyen a „Mágnás Miska“ című operettje került színre.

Pulszky Romola, Márkus Emilia leánya, aki Putty Lia legjobb barátja volt, előreláthatólag visszatér New-Yorkból Európába.

Lugosi Béla, aki a filmen és a színpadon játszotta Amerikában a Drakulát, akciót indított az amerikai magyarok között, hogy mennél több magyarországi sportegylet képviselje a magyar színeket a losangelesi olimpiáson.

DIPLOMATA DARABOT ÍR ÉS EGYÉBB, ERDEKESSEGEK SZÍNHÁZI

„Kozmetika“ a címe Widmar színdarabjának. Hőse egy kozmetikus, aki imádja a feleségét, de szerencsétlenségére éppen az ő felesége csúnya asszony. A kozmetikus latbaveti minden tehetségét, hogy szép asszonyt faragjon a feleségéből. Minden kozmetikai trükköt felhasznál az új orrszínalástól a szeplok eltüntetéséig. Sajnos, sehogyan sem akar a dolog sikerülni. Az asszony továbbra is csúnya marad.

A kozmetikus ekkor rettenetes bosszút tervez. Nagyon sok érdekes nő jár a kozmetikai intézetbe, akik mind szépséget akarnak és a kozmetikus ügyes kézzel bánik velük. Mindenkin tud valamit javítani. Elhatározza, hogy ha már a feleségét nem tudja megszépíteni, legalább minden nőtől csunyat csinál, aki csak felkerül hozzá. Így indul a darab cselekménye és rendkívül ügyes megoldással fejeződik be.

Putty Liának, a híres magyarszármazású hollywoodi sztárnak a halálával sokat foglalkozott az egész világ sajtója. A férfiszívek rettenhetetlen hősnőjével banális módon végzett egy csontszilánk. Halála után *altas rágalmak* kelnek szárnyra és most nyilvánosságra hozza ezeket a rágalmat néhány külföldi lap azzal, hogy *bizonyítékokkal* tudják alátámasztani az igazságát.

Kém volt-e Putty Lya vagy sem? erről szól a történet, amely abból az időből való, amikor az antant hadsereg bevonult Buda-

pestre. Putty Liát akkor itt már jól ismerték. Rövid idő alatt feltűnő szépsége segítségével kapcsolatokat keresett és talált az antant hadsereg néhány magasabb tisztjéhez. Minden nehéz és nagy ügyet gyorsan elintézt.

Abban az időben, mint elvált asszony, jegyben járt egy fiatal arisztokratával. A család természetesen ellemezte a házasságot. Mikor az antant hadsereg kivonult Budapestről, a fiatal arisztokrata hozzátartozói kémkedéssel vádolták meg a színésznőt. Putty Lia a hadsereggel együtt utazott el. A nyugati hadsereg főparancsnoksága ebben az időben Nagyváradon székelt. Odament Putty Lia is. Fellepett a nagyváradai magyar színházban *Molnár Ferenc* két darabjában. Később, mikor a hadseregpáncsnokság Kolozsvárra költözött, Putty Lia átment, mert nyílt titok volt, hogy egy magasrangú tiszthez gyengéd szálak fűzik. Ezzel kapcsolatban egy román napilap támadást intézett ellene és ezután parancs érkezett Kolozsvárra, hogy Putty Lia 24 órán belül hagyja el az országot.

Barátai autóba ültették és elvitték. Ezzel egyidejűleg olyan hírek kerültek forgalomba, hogy Putty Liát megölték. Putty Lia ekkor levágatta hollőfeke haját, vörös parókát tett fel és csukott autón Bukarestbe utazott, ahol Berinke Aurélia néven élt. Senkisé tudta, hogy a vöröshajú Berinke Aurélia mögött Putty Lia rejtőzködik. Kiverekedte magának, hogy a bukaresti Feminában, az akkor virágkorát élő mulatóhelyen Berinke néven fellépjen.

Az első előadás azonban egy másik színésznő ellenségeskedése következtében nem végződött jól és Putty nem lépett fel többé. Levértent ment el szállodái lakására és visszavonult a szereplésektől. A szálló igazgatójának sógora, aki a *Nordisk* film kopenhágai képviselője volt, megismerkedett Putty Liával és ettől az időtől számítódik a filmkarrierje. Felfedezték és nyitva állt előtte a világ.

*

Az egyik operaházi tag, akinek autója van, a napokban a Klauzál téren *összeültközt egy kistaxival*. A kistaxi sofőrje hajtott szabálytalanul. Az énekes kiszállt és hatalmas pofonnal nyugtázta a sofőr káromkodásait. Ekkor már nagy tömeg gyűlt össze a téren, mely az énekművésszel szemben ellenséges magatartást tanúsított. Rendőr mentette meg szorongatott helyzetéből.

*

Csathó Kálmán elkészült új darabjával. Címe: „Három sógorasszony“.

*

Varsányi Irénnel hosszas tanácskozás után megállapodott Heltai Jenő, hogy egy színdarabot, a címe „Charmeuse“, játsszon el a Belvárosi Színházban.

Budapestre érkezik néhány hét múlva Poldini Ede, a „Farsangi lakodalom“ szerzője, hogy Herczeg Ferencsel beszélje meg új daljátékát. Előreláthatólag Herczeg vendége is lesz villájában.

Arról is van szó, hogy az eredetileg tervezett „Balatoni rege“ helyett a „Holicsi Cupidó“-t zenésítse meg, de Herczeg Ferenc új librettótervekről is be fog számolni Poldininak. Tiszteletére operai bankett lesz, Ruszt József rendezésében.

A láb ujjai között támadó gyulladás súlyos következményekkel járhat

A láb ujjai között mutatkoznak első tünetei egy igen súlyos lábbetegségnek, nevezetesen: nyirkos, repedező, hámló bőr, fájdalmas rángás, vastag felbőr és igen gyakran kellemetlen szag. Ezek az „atlétaláb“ nevű betegségnek tünetei, amelyet a bőrkütiés élősdije, a tinea trichophyton idéz elő.

Hogy ezen fájdalomtól mentől gyorsabban megszabaduljon, vásároljon Saltrat-Rodell-t Tegyén belőle egy keveset vízbe, mindaddig míg a feloldódott savtól a víz zsíros tej színét nyeri. Mihelyt lábát ezen fürdőben áztatta, a sav megtámadja és megöli az élősdieket, mélyen behatol a pórusokba és felpuhítja a tyukszemeket és szaruanyagot, olyannyira, hogy azokat fájdalommentesen és könnyedén eltávolíthatja. A fájdalom, a gyulladás, a fagy és esontdaganatok eltűnnek és a hatás sokszor olyan kiváló, hogy egyetlen Saltrat-Rodell fürdő után Ön egy egész számmal kisebb cipőt viselhet.

A Saltrat-Rodell minden gyógyszerárban, drogeriában és illatszertárban kapható. Ára: nagy doboz ..... P 1.25, családi dupla doboz ..... P 2.—.

Mihály, Budapest, VI, Podmaniczky ucca 43.

lyen a „Mágnás Miska“ című operettje került színpadra.

Pulszky Romola, Márkus Emilia leánya, aki Putty Lia legjobb barátja volt, előreláthatólag visszatér New-Yorkból Európába.

Lugosi Béla, aki a filmen és a színpadon játszotta Amerikában a Drakulát, akciót indított az amerikai magyarok között, hogy mennél több magyarországi sportegylet képviselje a magyar színeket a losangelesi olimpiáson.

Rongyos, ápolatlan, öreg koldus cincog kopott hegedűjén a Broadway színházai előtt. Régi kuruc melódiákat játszik. Régi amerikai. Negyvenhét évvel ezelőtt vándorolt ki az Alföldről. Szemevilágát West Virginiában, bányarobbanás oltotta ki húsz évvel ezelőtt.

Két nagy magyar siker kerül jelenleg színpadra newyorki színpadon.

Fodor László *A templom egere* (Church Mouse) című vígjátékát mutatták be előbb. Estéről-estére táblás ház mellett hozza színpadra a Playhouse.

A másik nagy siker a „The Good Fairy“ Molnár Ferenc „Jó tündér“ című vígjátéka, mely szintén igen nagy siker.

Fodornak „A templom egere“ már a második ideai amerikai bemutatója, mert a „Szeretek egy színésznőt“ is igen szép sikerrel került előadásra.

„Street of New-York“ a címe a New-York Repertory színház darabjának. A darabot a múlt század ötvenes éveiben írták.

A zenei vezetés egy Kun Barbara nevű magyar zongoraművésznek kezében van. Dorothy Gish a darab főszereplője.

Szirmai Albert a napokban vett részt egy newyorki magyar műkedvelőelőadáson, ame-

A jegesmedve

IRTA SZINI GYULA

Sokáig kellett keresni az öreg korhelyt, amíg megtalálták. Egy külvárosi zugkávéházban, ahol kupecsek mutatnak, a tizenkettedik pohárka szilvóriumnál tartott és éppen azon tűnődött, hogyan ugorhatná át a babonás tizenhármast számot. Egyszerre egy kopasz, de fiatal ember állt meg előtte, mélyen meghajolt és halkán beszélni kezdett. Az öreg türelmetlenül intett a kezével, hogy nem hallja. A fiatal úr felemelte a hangját és harsányan kiáltotta:

— Szíveskedjék hazafáradni. Fontos ügyről van szó.

Az öreg feltápáskodott, amire két úr gyorsan karon fogta és tiszteletteljesen bár, de erélyesen kituszkolták a kávéházból, beemelték egy taxiba, amely odakünn már várakozott reakjuk és elhajtottak vele.

A lámpák éppúgy világítottak, mint máskor, az emberek éppoly egykedvűen járkáltak, mint egyébkor, pedig a kocsiiban a század egyik legnagyobb lírikusát vitték. Összesen tizenkét verset írt, a tizenharmadikkal mintegy harminc év óta volt adósa a halhatatlanságnak. A kiadóknak minden különösebb ünnepi alkalomkor eszükbe jutott a nagy lírikus és ilyenkor heteken át üldözték, hajszozták,

hogy írja meg végre azt a híres tizenharmadik verset. A legravaszabb hazugságok, körmönfont csalafintaságok révén, mindig kiszabadult a karmaik közül. Eleinté még pénzt is szedett fel tőlük, de azok lassanként kiismerték és többé egy garast sem hiteleztek neki.

Az öreget a taxi rázása kissé magához térítette. Haragos, rosszkedvű lett, mert azt hitte, hogy gaz ármány készül ellene és akár személyes szabadsága megsértésével is, de ki akarják belőle csiholni a tizenharmadik verset. Amikor felértek a költő lakásába, a kopasz úr végre megmagyarázta, hogy miért rabolták el a kávéházból.

— Uraságodnak — mondta, illetve kiabálta — most adják ki újra versét díszkiadásban, amelynek minden egyes példánya háromszáz pengőbe fog kerülni. Selyemre fogják nyomni a verseket, amelyeket legelőkelőbb művészeink illusztráltak. A versek előtt ki akarják adni uraságod arcképét, amint íróasztala előtt ül és „A halott kezé”-t írja.

Nagyon mulatságos ember volt ez a fotografus, aki így beszélt, úgyhogy a költő sem tudott megharagudni rá.

— Hát hová üljek? — kérdezte kissé gúnyos mosolygással.

A fotografus szánalommal, sőt egy kis megvetéssel nézett végig a szobán, a fejét rázta és így szólt:

— Ez a helyiség nem alkalmas a fotografálásra. A közönség nevetne, ha a pompás és drágaköves díszmű előtt egy ilyen hónapos lyukban ülne a híres költő.

A nagy lírikus kissé megsértődött: — Uram, nappal ez a szoba egészen

csinos. Szabadon beléje süthet a Ferencváros napja. Harminc esztendő óta ebben a szobában lakom és nekem becsesebb, mint a gazdagok porfirpalotája.

Az a fiatal ujságíró, aki harmadik volt ennél a beszélgetésnél, felütötte fejét a „gazdagok porfirpalotája” kifejezésre. Ez a frázis, amit azóta ki tudja hány ezer kis nyoszörgő poeta koptatott el, mint drágakő ragyogott a költő hatodik versének, a Gyémántalmok negyedik strófájában. Szerette volna közbevetni, hogy az utókorra nézve sokkal érdekesebb volna, ha a költőt történeti hűségű környezetében örökítenék meg, de a fotografus volt most az úr és így szólt:

— Eljönnék nappal is, de uraságod tudvalevőleg este hat órákor szokott az ágyból felkelni.

— Igaz — gondolta magában az ujságíró és eszébe jutott, hogy a nagy lírikus kritikusai ebből az életrajzi adatból messzemenő következtetéseket vontak, az egyik egyenesen „az éjszaka költőjének” nevezte őt és kimutatta, hogy még napsütéses verseiben is a hold világít.

A fotografus kétségbeesve nézett körül. De egyszerre csak pattintott az ujjával, mint akinek kitűnő ötlete támadt, félig hangosan odasúgta az ujságírónak: „Kérem, el ne erressze a világért sem” és elrohant. A költő és az ujságíró egyedül maradtak. Sokáig hallgatagon nézték egymást, de az ujságíró végre egyet köszörült a torkán és az öreg fülébe hangosan mondta:

— Egyik lelkes tanítványa vagyok a nagyságos úrnak.

Az öreg szeme kerekre nyílt és rábámult az ifjúra. Az serényen a zsebébe nyúlt és egy papírosívet vett elő, hogy szó nélkül átadja a költőnek. Az öreg nem sokáig habozott, a lámpához vitte az ívet és elkezdte olvasni. Nagyon közel tartotta az orrához az írást, de szemüveg nélkül be-tűzte a sorokat. Elolvasta őket sokszor és egyre nagyobb lett a zavara, irult-pirult és törülgette az izzadt homlokát. Harminc év óta először

esett meg vele, hogy eléje állt egy ember és a szeme közé mondta: „én a tanítványod vagyok”. De viszont a vers irgalmatlanul rossz volt és hazugságot még jószívűségből sem tudott volna mondani. Az élettől elzárkózott ember volt és nem ismerte azokat az udvarias formulákat, amelyekkel az alkalmatlankodókat le lehet rázni. Hol az ifjúra, hol a papírosra nézett.

Egyszerre csak felpattant az ajtó, amelynek mind a két szárnyát tágasra nyitották. Két munkás egy nagy, egyszerű árnyékolással festett „hátteret” cipelt be, amilyent régen fotografusok használtak a felvételeiknél. Ez a háttér egy luxuriózus termet ábrázolt, amelybe gótikus íveken át esik a nappali fény. A munkások után maga a fotografus lépkedett és egy nagy jegesmedveszőnyeget vitt a hátán. Mosolygott, jókedvű volt, szinte szeretne volna megveregetni a saját vállát.

A „hátteret” úgy állította fel a szobában, hogy latakárja vele a szegényes bútorzatot. Egy ócska pamlagra ráborította a jegesmedve bőrért, aztán az öreghez fordult:

— Méltóztassék a szőnyegen lezser végigdölni, könyvet a kezébe venni és gondolkodni.

Az öreg kétségbeesve nézte a jegesmedvét és rápislogott a fotografusra:

— Hát muszáj ennek meglenni? — kérdezte bátortalanul.

Elgondolkodott hosszan és azzal az ékesszólással, amely öreg embereket hosszú hallgatás után egyszerre meglep, így szólt a fotografushoz:

— Alapjában véve önnek van igaza. Mi köze az embereknek ahhoz, hogyan élünk, milyen nyomorúságban nőtünk fel, milyen cellában tengetjük napjainkat? Mi köze hozzá, hogy élünk? Amít írtam, külön él tőlem. Sohasem mondtam és sohasem fogom mondani, hogy könyörüljenek meg ezen a két-

KIADÓ

3. esetleg 4 szobás összkomfortos lakás központi fűtéssel, valamint uccai üzlethelyiség Bővebbet VII. ker., Dohány uca 12 szám, portásnál

lábú tollatlan állaton, akinek valaha szárnyai voltak éterek és magasságok számára. Ami bennem szép és fenkölt volt, felszállt belőlem, mint minden szép, légies dolog a világon és talán túl fog engem élni. Ami visszamaradt, az por és salak, amely nem érdemel figyelmet és amelyet csak nekem van okom szeretni, senki másnak. Ez a festett tündérpalota, ez a levegővár itt a hátam mögött és ez a jegesmedve, a mesék csudaállata, amelyen pihenek, az enyém volt valaha. És aki látni akar, lásson így, ebben a csalóka világban, amely a költő világa. Az a szegény és csúnya ember, aki voltam és vagyok, amíg élek, csakugyan nem érdemes reá, hogy a világ érdeklődjék iránta.

Még a fotografus is meg volt hatva, az újságíró pedig ösztönszerűleg jegyzett egy majdan megírandó nekrológ számára.

A fényképész még a stereotip „kérem, barátságosabb arcot” is elfelejtette, mert az, ahogy erős magnéziumfénytől megvilágítva az öregember a jegesmedvén pihent és a saját szavaitól megittasulva az éterek és magasságok iránya felé tekintett, a véletlennek egy csodálatosan ihletett póza volt. A gép egyet kattant, a felvétel készen volt.

A magnéziumfények lassanként kialudtak, újra a kislámpa sárgállott az elsötétült szobában, ahol csak a fotografus motoszkálása hallatszott.

A jegesmedve nagy, fehér színfoltja, mint valami mesebeli állat, felhősen szétterjedt és szinte a magasba emelte a költőt. Talán a tizenharmadik vers régóta vajdó formái voltak születőben. A műsák halk, szférikus léptekkel hozták már az aranytollat... De egyszerre csak erős kezek ragadták meg a jegesmedvét, visszarántották a földre, mielőtt a magasságokba szállhatott volna és az öregember újra a piszkos cellában volt, a tizenharmadik vers pedig örökre elnémult.

A fotografus intett és a munkások, mint valami lelógó hullát cipelték ki a fehér medvét, a mesék csodaállatját, melyet a valóság mindig agyonütött, amióta költők vannak a világon.

A Nemzeti Színház felújította Madách „Ember tragédiájá”-t, amelyben Kiss Ferenc mint Lucifer, Tasnády Ilona mint Éva és Odry Árpád mint Ádám mutatkoznak be nagy sikerrel (Áldor felv.)

PEREG A FILM

(Anita Page — M—G—M.)

Maeska a háztetőn

Hollywood meztelenül . . .

Greta Garbo lencsége, amelyet a felvevőgép lencsége még sohasem látott — Hollywood legnépszerűbb masszörének könyve a sztárokról

Aki még nem látta Amerika filmsztárjait teljesen meztelenre vetkőztetve — az olvassa el *Ruth Laurens* könyvét, amelynek *Hollywood meztelenül* a címe.

dalmias, memoárszerű színezetet adnak a könyvnek

Bizonyára túlságosan frivólnak hangzik ez a bevezetés. Pedig így igaz. Ruth Laurens könyvében Hollywood meztelenül jelenik meg. Hogyan? A magyarázat igen egyszerű: Miss Laurens, az amerikai sztárok masszöre.

Egyébként Garbónál volt a legkevesebb és *Clara Bownál* volt a legtöbb dolga. A vöröshajú Clara testét gyakran kellett egy-két kilóval helyreigazítani. Ugyenkor naponta járt el hozzá és alaposan megdolgozott.

Clara vörös hajának rejtélyét is leleplezi. *Bow lényegesen fejtől — írja, — de az nem igaz, hogy azelőtt barna haja volt. Vörös volt a haja mindig, de nem olyan szép bronzvörös, mint most.*

Annyi bizonyos, hogy könyvének megjelenése óta nem akad sztár, amelyik levélközne előtte — feltéve, hogy valami tilkolni valója van.

Igy tehát érthető, ha az érdekes könyv érdekes szerzője többször látta Hollywood csillagait meztelenül, mint felöltözve. Ezek után nagyon természetes, hogy sokkal érdekesebb dolgokat tud róluk mondani, mint azok, akik előtt előkelő pompájukban jelentek meg. A fürdőszoba és a budoár tükre sokkal mélyebben lát az emberi és különösen a női lélekbe, mint a felvevőgép lencsége. Talán azért lát olyan könnyen keresztül a testen, mert azt nem fedi ruha — és így egyúttal magát a testet is jobban látja. Ez Ruth Laurens könyvének igazi vonzóereje. Ezért kelt el több mint százezer példányban.

Megtudjuk, hogy *Anna May Wong* nál van a legszebb alakja Amerikában. Tökéletesen arányos; sohasem kellett egyetlen kilóval hízlalni, vagy fogyasztani.

Hízlalni különben sem igen szoktak Hollywoodban. Egyszerű *Mary Astorra* parancsoltak rá — betegsége után, — hogy hízzon meg három kilót. A fogyási parancsok viszont napirenden vannak, igen komoly munkával járult időnként hozzá ahhoz, hogy *Norma Shearer, Mary Pickford, Norma Tallmadge, Janet Gaynor, Lilian Tashman, Joan Crawford* lefogyjanak egy-egy kilót. A szerződésben előírt súlyát ugyanis egyik sztárnak sem szabad túllépnie, még fél kilóval sem.

Lássuk, mit árul el világhírű csillagainkról.

Megtudjuk például azt, hogy *Greta Garbónak* van egy kis anyajegye — kis lencse, amit a felvevőgép lencsége még sohasem látott. Ha megmondjuk, hogy ez az anyajegy hol van, rögtön be fogja látni mindenki, hogy a szerzőnek igen súlyos indiszkréciókat követett el könyvében.

Ez az anyajegy Greta gyönyörű hátán van, de igen alacsonyan. Annyira, hogy a legmélyebben kivágott estélyi ruhában sem látni.

Nagyon természetes, hogy a könyv megjelenése után parázs botrány tört ki a filmmetropolisban. Néhányan perral fenyegettek, a bátor masször azonban nem ijedt meg. Könyvének lélektani fejezeteire hivatkozott.

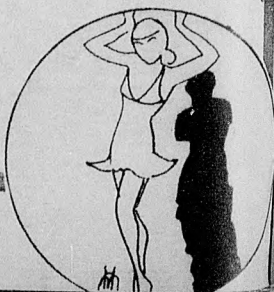
Amikor *Marlene Dietrich* először hivatta, megváratta egy negyedórát. Szó nélkül felkelt és elment.

Azt írja, hogy ő nem vár még a sztárookra sem. A sztárok várjanak őrá. Tudniillik Ruth Laurens a sztárok sztárja. *Bebe Daniels* azt mondta róla, hogy „aranykeze van.”

Mindenesetre arannyal kell megfizetni.

Tényleg, el kell ismerni, ilyenek is vannak a könyvben: érdekes megfigyelések, finom feljegyzések, amelyek valami iro-

csodálatosképpen az a véleménye, hogy a *Marlene Dietrich* — *Joseph Sternberg* pletykából semmi sem volt igaz, addig, amíg nemlett

még
rének

adnak

esebb és
A vörös-
egy-két
naponta
ott.

teleplezi,
e az nem
s volt a
szvörös,

k meg-
k levé-
tilkolni

ongnak
Töké-
gyetlen

Holly-
parah-
hízzon
ancsok
komoly
z, hogy
a Tal-
Joan
A szer-
sztár-
külöval

vatta,
ül fel-

árookra
niillik
Bebe
nykeze

tni.

pletyka belőle. Azóta Sternberg mindennap friss fehér rózsacsokrot küld a Marlene lakásába. A fehér rózsá Marlene kedvenc virága. Egy napon azonban — november 17-ike volt, Marlene születésnapja — kétszáz vörös rózsá érkezett a villába. Névjegy nélkül. De mindenki tudta, ki küldte.

Könyvében azt is elárulja a híres masször, hogy állandóan titkos összeköttetést tartott fenn az újságírókkal. Nem is csoda. Neki minden pletykát tudnia kellett, mert hiszen ő terjesztette legbiztosabban a pletykákat Hollywoodban.

Greta Garbo sohasem meséltetett vele semmit, amikor egyszer egy érdekes történetbe fogott Marlene Dietrichről, Garbo riválisáról, Greta unottan ásitolt és azt mondta, hogy nem érdeklik a pletykák.

— Még azok sem, amelyek rólam szólnak — tette hozzá.

Megmondtam neki, hogy most igazán érdekeset tudnék róla beszélni. Az újságíróktól halloítottam...

— Ne mesélje el.

— Jobb, ha az újságban olvassa először, mint ha tőlem hallja?

— Már régen nem olvasom el azokat a cikkeket, amelyek rólam szólnak.

Gloria Swanson viszont szívesen érdeklődik minden pletyka iránt. Tőlem tudta meg szegény, hogy férje — a márki Constance Bennett-nek udvarol. A következőket szószertint idézzük:

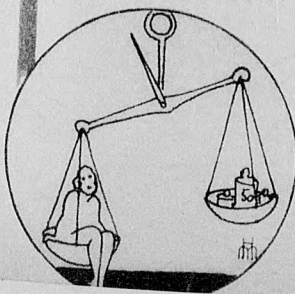
„Először hatalmas botrányt csapott, ki akart dobni. Angyali nyugalommal azt feleltem neki, hogy inkább az urát dobja ki.

Aztán hirtelen nevetni kezdett és azt mondta, úgys elég volt neki ebből a házasságból, unja Henrit és Connie is hamar meg fogja unni. Csak azt sajnálja, hogy Conniének jobb reklam a dolog, mint neki.

— Menjén újra hamar férjhez — tanácsoltam neki.

Ezt meg is ígérte.”

Azóta be is váltotta az ígretét.

Megtudjuk, hogy Leila Hyams állandóan fűzöt visel. Egy éven át pedig éjszaka sem vette le ma-

gáról külön erre a célra megrendelt csípőszorítóját. Co-sztárnak — sztárpartnernek — elég keskeny volt, sztárnak nem. Pedig

Leila minden erejével sztár akar lenni. Ruth Laurens elárulja nekünk, hogy még a barátait is ilyen szempontból válogatja meg.

Miss Ruth — tudunk kell azt is, hogy Ruth Laurens még „miss”, bár már elmult harmincyole éves, — szóval miss Ruth könyörtelenül ír az öregedő sztárokról.

Gloria Swansonnak még hosszú időt jósol. Norma Talmadgenek és Mary Pickfordnak azonban már csak két-három évet.

Az a véleménye, hogy a Douglas Fairbanks junior — Joan Crawford házaspár tényleg válófélben van, bár ezt a hírt sokszor és komolyan cáfolták. Az is igaz, hogy Joan gyermeket akart magának, de ezt a gyár nem engedte meg. A fiatal Fairbanks állítólag egyetértett a stúdió álláspontjával...

Megtudjuk, hogy Janet Gaynor házassága első hónapjában elkezdett veszedelmesen hízni.

— Kővér kis asszonyka lesz belőle, amikor majd nem kell neki filmen játszania — írja a jólinformált masször.

Szegyenkezés nélkül mondja el azt is, hogy Nancy Carollon kis szépségoperációt hajtottak végre, hogy dekoltázsát megjavítsák. Sőt egész sor szépségoperációt sorol fel: Betty Compson, Virginia Lee, Dita Parlo, Lillian Tashman az állukat igazították meg.

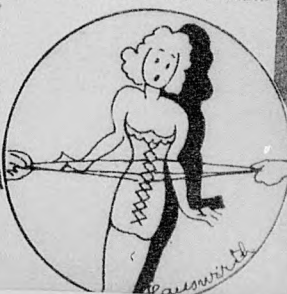
Ezt magyarul úgy mondják, hogy gömbölyded kis tokájukat kellett eltüntetni.

Dita Parlót különben erősen át kellett alakítani, amikor Hollywoodba érkezett. Egészen új női faragtak belőle — és ebben igen nagy része van Ruth Laurensnek. Minden nap, a kora reggeli órákban kereste fel és jól megkínozta.

Bizony, meg kell szenvedni a szépségért.

Egy-két oldalon persze nem közölhetjük le az egész könyvet. Legérdekesebb oldalai le az egész könyvet. Legérdekesebb oldalai le az egész könyvet. Legérdekesebb oldalai le az egész könyvet.

Természetes. Elvégre szerzője a meztelen Hollywoodot írta le benne.

Mikor az amerikai nő a legszebb

Minden nő másutt és más-más körülmények között a legszebb. Az amerikai filmszépészek azonban mindig a felvételgéplensége előtt a legszebbek.

Amikor a fényképezőgép ráveti szemét, az amerikai nő kivirul, megváltozik, megszépül, ragyogó lesz. Szinte csoda történik vele — igaz, hogy mesterséges csoda.

Mesterséges csoda, mert sehol a világon nem tudnak úgy kiállítani egy fényképet, mint Hollywoodban. A legmegvesztegetőbb környezetben, a legötletesebb öltözékben, a legragyogóbb fényhatásokkal fényképezik a sztárokat.

Ilyen különös, igazi amerikai fényképsorozatot közlünk most itt *Joan Marshról*. A szép Joant tavaly fedezték fel, de csak az idén — 1932-ben — kezdik népszerűsíteni.

A haja — az úgynevezett *platinum blonde* — platina-szőke, amely most olyan divat Amerikában, mint nálunk a pénztelenség. Mindenki ilyet visel.

ÚJ RASPUTIN-FILM

Rasputin, a szent ördög legendás alakja ismét filmre kerül. Ezúttal, úgy látszik a legérdekesebb változatot

veszik fel — mert a különös orosz szerepét Conrad Veidt fogja játszani.

Itt Budapesten is nemrég láttunk egy Rasputin drámát — színpadon. Csontos Gyula játszotta el a Magyar Színházban.

NAGYON FONTOS

és ezért írjuk meg: *Lillian Harvey* új frizurát hord. *Anita Loos*-fejet csináltatott magának. A németek ezt *szélfrizurának* nevezik.

Myrna Loy éveken át vámpír-szerepeket játszott. Most — mint erről a képről is látható — áttért a kedves leányszerepekre (Fotó Metro)

NAGY KATÓ

most már jögerősen elvált *Konstantin J. David* film-rendezőjétől.

ALBERT PRÉJEAN

nevét jól ismeri a közönség *René Clair* Párizsi háztelők alatt című filmjéből. Most színpadi szerződést kötött, még pedig Berlinnel. A *Kabarett der Komiker*, Komikusok Kabaréjában vendégszerepel tizennégy napig. Párizsi dalokat ad elő.

TARZAN HANGOSFILMEN

A híres Tarzan-filmekből új, hangos változatokat készítenek. A címszerepre a legszenzációsabb szerződést kötötték: *Jonny Weissmüller*, az úszó-világbajnok fogja Tarzant játszani. Köztudomású, hogy ennek a filmsorozatnak igen sok majomszereplője van. Azt azonban nem hozták nyilvánosságra, hogy kik fogják a nehéz majomszerepeket játszani...

BRIGITTE HELM

legközelebbi filmje az *Allantide*. Partnere *Gustav Diessel*, akit eddig csak havas és sí-filmekben láttunk.

ELHALASZTOTTÁK

Max Schmeling és *Anny Ondra* esküvőjét. A rosszul nyelvek szerint örök időkre.

FILM UJSÁG

LIEN DEYERS MENYASZ- SZONY

még pedig a *Produktions-
leiter Alfred Zeisler* meny-
asszonya.

KÖZJEGYZŐILEG HITELE- SÍTETT ORROK

Érdekes pletyka terjedt
el Németországban arról,
hogy *Stefried Arno* és *Felix
Bressart* furesa alakú orra,
amely a filmen olyan mulat-
ságos hatást kelt — valódi-e?
A két komikus most köz-
jegyzőileg hitelesített irattal
igazolta a német közönség
előtt, hogy *orra valódi*.

KÖNNYELMŰ HEJUSÁG

címen került forgalomba
Camilla Horn új filmje. Ala-
posan megbukott. A kritikák
szerint nem *Camilla*, hanem
a rendező a hibás. A férfi-
főszereplő: *Walter Rilla*.

AZ ÉGBŐL POTTYANT EM- BER

a címe *Harry Piel* új kalan-
dos vígjátékának. Termé-
szetesen *Harry Piel* pottyan
le az égből — egy veszélyes
pillanatban, amikor már
senki más nem tud segíteni.
A film második főszereplője:
egy japán pincsi.

Norma Shearernek van egy magyar szobaja: magyaros
díszítésű ajtója előtt áll

ÁRTATLAN KÜLSŐ MÖGÉ

elrejtett démoni természetet
keresett néhány évvel ezelőtt
Fritz Lang a *Spiön* fel-
vételeihez. Nagyon érdekes,
hogy sikerült megtalálnia.
Egy izben autogram dél-
előttöt adott Berlinben. Az
autogramkérők közül egy-
szerre csak eléje lép egy
ártatlan fiatal leány és meg-

kérdezi tőle, hogy tudná-e
használni valamelyik film-
jéhez?

— Megtaláltam! — kiáltott
fel *Lang* és azonnal próba-
felvételt készíttetett a jelen-
kezőről. A próba nagyszerűen
sikerült. Az új színész nő
neve: *Lien Deyers* volt. Ez
fölfedeztetésének érdekes
története. Most már sztár-
szerepeket játszik.

FILM UJSÁG

FILM UJSÁG

FILM UJSÁG

AZ ELSŐ HANGOSFILMET

ezerkilencszáznyolcban készítették, amint azt egy német szakkönyv most bebizonyítja. *Gasparone* volt a címe, Berlinben vették fel és az énekszámot *Albert Kutzner* énekelte benne. Óriási sikerre számítottak,

de a *furcsa* kísérletet akkoriban kinevette a közönség.

A hangokat persze külön gramofónlemezre vették fel, amely sohasem járt együtt a képpel. Ez azonban még az *igazi* hangosfilmekkel is előfordul néha.

*

ÚJ WILLY FRITSCH

fog bemutatkozni a szezon végén, mint *Lillian Harvey* partnere: Neve: *Wolf Albach-Retty*. Első filmjük címe: *Két szív egy dobhártya*. A nevét mindenestre nehéz lesz megtanulni.

*

MIN ES BILL

volt a címe Amerikában *Marie Dressler* ezévi díjnyertes filmjének. Nálunk az „Idegen anya” címmel játszották és egyáltalában nem volt nagy siker.

*

FELHIVÁS KERINGÖRE

Karl Maria Weber közismert keringőjéből hangosfilm készül. *Biedermeier* miliőben játszódik, a régi Bécs egy tánciskolájában. A táncmester szerepében *Eugen Rexet* fogjuk látni.

Első eset, hogy nem a filmhez készül kísérőzene, hanem a meglévő zenéhez kísérő film.

*

ALPÁR GITTA

első filmoperettjének „*Madame entdeckt ihr Herr*” a címe. Partnere *Gustav Fröhlich*.

Ime: *Astrid Allwyn* legújabb fényképe. Hogy tetszik?

FILM UJSÁG

Marie Dressler és Lionel Barrymore nyerték Amerika idei filmszínész-díját. Az ajándékot mindkettőn kezükben tartják (M—G—M.)

Ilyen film

még nem volt!

Dirigible • Royal Apollo

Hangosfilmnyelvtan

Good bye, I'm happy to see you again. What is the news? You have certainly understand the lesson.

certainly (szörtnli) = bizonyára

We have spoken from the age of men.

age (édzs) = kor

How old are you? I am 28 years of age.

I am past 27. (Áj em pástl tventi sevn) = Huszonhét elmúltam.

The answer may be (de anszer mé bi) = a válasz lehet:

twenty one (tuenti uan) = huszonegy

twenty two (tuenti tu) = huszonkettő etc.

thirty (tszörtnli) = harminc

thirty five (tszörtnli fáju) = harmincöt etc.

forty (fartl) = negyven

fifty (fiftl) = ötven

sixty (szixtl) = hatvan

teventy (szevntl) = hetven

eighty (ejtl) = nyolcvan

ninety (nájnltl) = kilencven

hundred (höndred) = száz

hundred one (höndredvan) = százegy etc.

two hundred (tu höndred) = kétszáz

five hundred (fáju höndred) = ötszáz etc.

thousand (szauznd) = ezer

thousand one (szauzndvan) = ezeregy etc.

two thousand (tu szauznd) = kétezer

ten thousand (ten szauznd) = tízezer

Do you know this little actress? She is Karen Morey

(Du ju no dísz lítl ektressz? Si iz K. M.)

hundred thousand (höndred szauznd) = százezer

million (milljan) = millió.

Egy millió talán mindenkinek elég lesz és ezért nem tanulunk tovább számolni. Tulajdonképpen csak a multheti leckét — a húszig való számolást — kell jól megtanulni. A többi már majdnem magától megy

*

Miután a legszükségesebb alapelemeket már ismerjük, az a fontos, hogy szókinszün-

Astrid Allwyn gets in some early football practice

(A. A. getsz in sam örlll fútbl prektltsz)

ket gyarapítsuk. Tanuljunk tehát meg a következő kis szótárt:

great (grét) = nagy,

long (lang) = hosszú,

rich (rics) = gazdag,

Irene Rich, tehát — gazdag!

poor (púr) = szegény,

many (meni) = sok,

well (uell) = jól,

always (alvéz) = mindig.

A „w” azonban itt is inkább „u”-nak hangzik, mint „v”-nek.

to read (tu rid) = olvasni,

to learn (tu lörn) = tanulni.

A ragozása: I learn... I read, és így tovább. Mindenkinek végig kell tudni ragoz-
nia, aki még nem felejtette el az előző
leckéket.

perhaps (parhepsz) = talán,
sky scraper (szkáj szkréper) = felhőkarcoló,
to write (rájl) = írni.

Let us see whether everything is alright
(let az szí hueter evriszing iz alrájl) = Lássuk
minden rendben van-e? — és próbáljunk
kívülről elismételni minden angol szót, amit
tudunk. Akik komolyan vették a leckéket
meglehető eredményre fognak jutni.

(pán).

Alluring Lupe Velez as she appears in her
new picture
(Eljuring Lupe Velez esz si eppirz in hör
nyú pikésör)

Friendly Argument — George Hill director argues out a scene with Wallace Beery and Lewis
Stone, during the filming of their forthcoming picture
(Frendli Argjument — G. H. dájrektor argjusz aut e szín víz Wellesz Biri end Lujisz
Szton, djuring de filming of deir fortcoming pikésör)

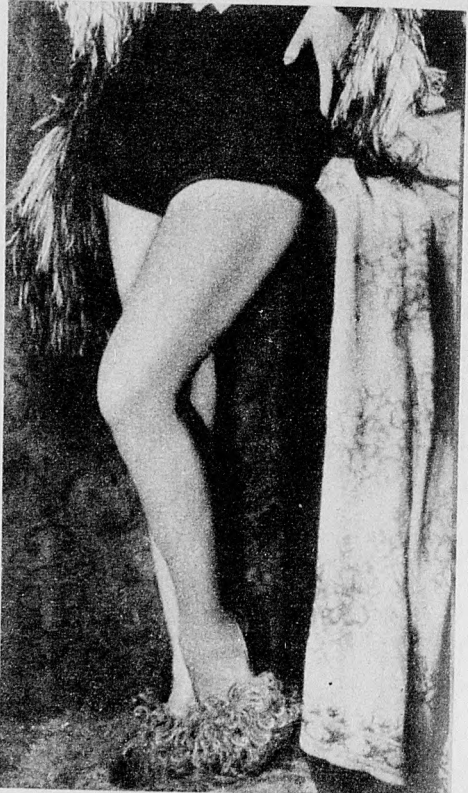
FILMREJTÉLY ?

Tiborné, IX, Mester u. 34. III. 2. Hahnel Manci, IV, Kossuth Lajos u. 2. Jánossy Mária, VI, Nagymező u. 35. III. 21. Klein Anna, VII, Péterffy Sándor u. 40. IV. 4. Kőszeghy Irén, Veres Pálné u. 12. Krausz Gábor, VIII, Népszínház u. 18. IV. 56. Petruska Etelka, X, Szapáry u. 30. Paskusz Győző, VIII, Népszínház u. 18. III. 42. Szűts Ervin, I, Logodí u. 48. III. Szabó Gitta, VII, Nefeleges u. 42. Usetty Cecilia, VII, Akácfa u. 55. I. 42. Zsengery Irén, IX, Üllői út 101.

A Délibáb 2. számában megjelent film-rejtély helyes megfejtése: 1. Emil Jannings. 2. Oroszország. 3. Florence Vidor, Lewis Stone. 4. Ernst Lubitsch.

A Corvin moziba szóló két jegyet: *íj. Panka Károly*, I. Greguss u. 7. II. em. A könyvjutalmat: *Nemes Mária*, Szentés, Jókai u. 124. nyerte.

A helyes megfejtésért dícséretet érdemelnek: Adler Ferenc, Lónyai u. 15. IV. 5. Baksay Mária, I, Horthy Miklós út 2. Beringer István, III, Vörösvári u. 46. Berger Zsuzsi, VIII, József körút 8. Buza Pál, VI, Teréz körút 31. III. em. 31. Burger Józsa, I, Gellérthegy u. 11. Diamant Irén, VI, Jókai tér 7. Czanga Gyula, VIII, Festetics u. 7. fszt. 7. Festetics Ilona, IX, Üllői út 121. I. Grünfeld Sándorné, VI, Szondy u. 54. II. 5. Hunyadi Alice, IX, Bokréta u. 27. II. 15. Justitz Kató, VI, Teréz körút 28. III. 28. Jezsek István, VIII, Szigetvári u. 2. Koczás Emília, Kispeszt, Sárkány u. 14. Krausz Margit, VII, Klauzál u. 10. fszt. 6. Krusnicsky Lőránd, VIII, Lósy Imre u. 3. IV. em. 33. Meszbauer Alajos, IX, Soroksári út 60. Molnár János, Szombathely, Vízmellék u. 20. Nemes Mária, Szentés, Jókai u. 124. íj. Panka Károly, I, Greguss u. 7. II. Rosenberg Rózsá, IV, Molnár u. 33. III. 8. Rozsnyó Lili, VII, Szegényház tér 10. fszt. 2. Serly Emmy, VI, Izabella u. 84. I. em. 5. Segal Sándor, VII, Klauzál u. 21. II. 23. Szvoboda Florence Leona, VIII, Rákóczi út 69. III. 55. Trauner József, VII, Grassalkovich u. 19. Vegéss Éva, Bajza u. 6-a. Waszits Rózsá, IV, Váci u. 37. Blumberger Sámuelné, VIII, Baross u. 100. Dzurilla Kálmán, Levoca — Lőcse. Hahn Tilda, Kaas Ivor u. 9. IV. 12. Hárs

KINEK A LÁBAI ?

Tessék jól megnézni, híres szép lábak. A helyesen megfejtők jutalma 2 mozijegy. Vidékiek külön könyvjutalmat kapnak

A BUDAPESTI HIRLAP
vasárnapi képes melléklete
a magyar újságírás szenzációja

Fahnel
nosy
Klein
IV. 4.
Krausz
V. 56.
Kuskusz
VI. 42.
Gitta,
VII.
IX.

Karai Sándor megismerkedik Kőrmendy Henriette bárónővel, akibe beleszeret. A bárónő azonban tudlára adja Sándornak, hogy az osztálykülönbség miatt sohase lehet a felesége. Karai elkeseredetten vág neki Budapest utcáinak. Barangolása közben össze-találkozik régi barátjával, Szabó Pistával, aki magával viszi őt egy kis mulatozásra. Közben Henriett és anyja között vita folyik s az öreg báróné felvilágosítja leányát, hogy rangján aluli házasságba soha bele nem egyezik. Ezután egy grófi családhoz mennek leára, ahol a fiatal Bányay gróf udvarolni kezd Henriettnek. Közben Karai tovább folytatja zülléseit Szabó Pistával. Ennek első eredménye, hogy egy kiadóváltalat visszavonja megbízatását a pontatlanná vált Karaitól. Karai mindezzel nem törődik és tovább hajszolja a mámort. Egy játék-kaszinóban több ezer pengőt nyer. Közben Henriette elhatározza, hogy eleget tesz anyja kérésének és feleségül megy Bányay grófhöz. Karai ezalatt a játék rabja lesz. Estéről-estére kártyázik és állandóan nyer.

De irtóztott most attól, hogy elemezgesse magát. Azelőtt mindennek a végére járt. Most? Most hessegette magától a gondolkodást, mint a fullánkos, mérges darázsrajt. Csak semmi gondolkodás.

Szabó Pista mihamar egy mennykő nagy csokor vérvörös rózsával tért vissza. Azonkívül új uccai ruha, új kabát és sportsapka díszelgett rajta. A selyempapírba burkolt remegő rózsákat óvatosan letette az asztalra. Ő maga rágyújtott s elégedetten leült.

— Hát veled mi van?

— Isten tudja, örezem — mondta elgondolkozva a költő. — de én azóta, hogy teveled találkoztam, kipördültem a kerékvágásból. Akkor mentem el abba a kis-kocsmába, ott, tudod... Micsoda szentimentalizmus! Micsoda marha romantika! Itt van, rózsát vettem Neki. Neki, nagy N-nel!

— Bámulatos! Na és a ruha? Az enyém nem volt jó?

— Megvallom, örezem, a kabát kiesit szorított hónaljban. A nadrágot meg egészen fel kellett kapesolni, a vállamig. Te ugyanis hosszú vagy, én meg rövid. Hát mégis szegyeltem volna már így kerülni a Piroska szeme elé. Mert amíg nem voltam szerelmes, mindegy volt. De most... Elvégre az ember mégis csak tartozik valamivel a társadalmi állásának és az érzelmeinek...

Karai nem győzött esodálkozni a barátján. Nem szólt semmit, mert abban reménykedett, hogy Szabó Pista talán mégis hű marad önmagához s a levetelt ruhákat legalább becsapta a zálogházba. De akkor ámult el, amikor megszólalt az előszoba csengője és egy kis inas meghozta az egész cakumpakkot, hiánytalanul.

— Megörültél? — förmedt rá Szabó Pistára.

— Meg — hajtotta le a fejét bűnbánóan a fiú. — Akaszd csak vissza a szekrénybe. Ezután független úriember leszek, akár egy angol. Te fogod finanszírozni. Neked azonban ez csak szerenesédre válik.

Este tehát beállítottak a bizonyos kis-kocsmába, amelynek cégtábláján a „Pelikán” szó és ábrázolat díszelgett. A fiait önnön vérével tápáló pelikán, ez volt a kocsmá. Vendéglő a Pelikánhoz... Szabó Pista azonnal a pulton könyöklő leányzóhoz ment és letette elébe a csokrot.

— Ezt a néhány hervadt bogácsot magának hoztam — mondta dadogva és szokása szerint önmagán gúnyolódva.

— Micsoda? — bámult rá furesáلكodva is, örvendezve is a kigyózótestű, fekete-hajú leány. — Maga bogácsot hoz nekem? Hát mi vagyok én?

— Bo... bocsásson meg! — dühöngött

önmagára a költő. — Ez csak olyan költői kép volt. Inverzió. Parabola. Paranoia...

— No, akkor rendben van, nagyon kedves — mondta Piroška, megszagallgatta a rózsát s mint oltáriszentséget a pap a körmenetben, úgy vitte be a pult mögött nyíló ajtón, hogy vízbe tegye.

Két pillanat múlva — mint Pesten mondani szokták, ebben a hihetetlenül pontos városban — megjelent a kocsmá gazdája is, az öreg pelikán, aki ezúttal nem kibicelt a sarokban kártyázó mesterembereknek. Megjelent, nekidőlt az ajtófélfának és hosszan mustrálta Szabó Pistát. A leplezetlen vizsgálat alatt a költő izgett-mozgott, mint a megmustrált paripa. Azután az öreg pelikán ismét eltűnt s megjelent helyette a szépséges Piroška. Kedvesen kérdezte, hogy mit parancsolnak az urak, mikor elment, kerek s formás karesú csipőjű kigyóztak, lába ritmikusan verte rövid, redős szoknyáját. Édes kis-leány volt.

— Az Istenért, örezem, meg kell gazdagodnod — mondta suttogva Szabó Pista. — Ez alól nem bújhatasz ki!

— Hogy-hogy?

— Úgy, hogy gazdag lévén, valami előkelő állást happolsz magadnak s engem is

beteszél valahová. Azután pedig elveszem feleségül ezt a kis pelikánt...

Aznap este a leány annyit engedett fagyosságából, hogy öt percre odaült hozzájuk s elpanaszolta, hogy a mamája a háború alatt meghalt spanyolban. Kissé rekedtes, de nagyon érzéki s forró hangja volt Piroškának s a költő úgy billegette a fejét, mint a kutya, ha tücsökcirpelést hallgat.

— Hogy hallhatott meg a kedves mama, hiszen a kocsmában lett volna orvosság?

— Orvosság?

— No, igen, rum és forralt bor. Azzal gyógyították a spanyolt, Persze, maga akkor még nagyon kiesi volt.

— Ojjé, bizony. De maga nagyon muris fiú.

— Maga meg olyan cuki leány.

Nevettek. A vacsora pompás volt, a bor kitűnő. A jó útra tért költő alig akart búcsútvenni a kocsmától.

— Én, örezem, a világ minden kocsmájában otthon vagyok, de ennyire, mint itt, sehol! Hát még ha átveszem a fele királyságnál, meg a leányt!

Jó későn értek a klubba. A csata lassan indult, mert Karai nem volt már anynyira szédült, mint legutóbb. A pincérek

Tarján Vilmosék bárjának új revüje

Hatrészes világtörténelem a New-York vacsorához — ingyen. A New-York bár újévi ajándéka az a hét képből álló modern történelem, mely Pethes, Pártos Gusztáv, Silber Andor, Vértes Tibor, Mimmy Princz, Ruhl Margit, Radó és **Tarján** személyes közreműködésével esténként színrekerül. — **Tarján** szerint ennek a frenetikus sikerű revűnek alapötletét „Az Est“ hármaskönyve inspirálta. Nos, egy stílusos, finom ét-laphoz egy egész képes, modern világtörténelmet adni egy másik ujság-vállalat ötlete. Ettől függetlenül a torockói **Hitler** és **Hindenburg**, a magyar „K“ betűs kormány, valamint a további 4 irodalom és művészeti kép az invenció káprázatos szüleménye. Kellér Andor írói és Adler Tibor zenei asszisztálásával **Tarján** bemutatkozott ujság-írói, variete generalmanager, étteremtulajdonos mivolta után, mint a magyar leendő hangos, világsikerre törő revűk rendezője. „**Nincs rossz üzlet, csak rossz üzletvezetés**“, ez a szállóige Tarján korábbi főnökétől, **Miklós Andor** főszerkesztőtől származik. Tarján új revüje ezt a mondást alátámasztja

óriási tisztelettel köszöntötték; rendelés nélkül hozták a feketét szivart. A játék-mester mélyen meghajolt felé. A volt államtitkár harsányan rákiáltott, hogy: „Héjja!” A szakállas politikus mellé ült s elkezdte szidni egy bizonyos párt vezéreit, akik kizárták őt s goromba cikkeket írtak róla. Ott is maradt volna. kölesön reményében, ha Szabó Pista ki nem füstöli, mondván:

— Hogy is csinálta maga a löverseny-tér szocializálását, örezem?

A nagyorrú újságíró magasra emelte a jobbkarját s tenyerét felé mutatta, mintegy bizonyítva, hogy — tiszta. A rozmárféjű lírikus megkérdezte, hogy hallotta-e a rádióban tartott előadását, melynek címe: „A Hármashatárhegy a magyar költészetben”. Karaj megesküdött, hogy pénzét elveszti, úgy játszik, ahogy nem szabad játszani s majd megmutatja ő, hogy rajta nem fog a szerencse.

Kis fétekben indult a játék, szépen vesztett. Ez biztató jel volt. A játékosok lassan nyomultak be a véletlenek csalogató dzsungeljébe s ment Karai is. Csakhamar halomban állt a zsetón a zöld posztón. Éjfél körül megjelent a drámaíró, épp oly hanyagul s nyugodtan, mint tegnap, szájában a csonka szivarral. Ma vette fel a darabja német előadásai után járó márkákat. Belemarkolt a pénzbe s tett. A szép nőorvos idegesen baktatott utána, „futott a pénze után”, mint mondani szokták. Karaj nyert. Aztán vesztett.

— Ma nem érzem a viharszagot — panaszkodott halkán Szabó Pista. — Mit mutat a szakállas szélkakas?

De az nem mutatott semmit. Pengőkben játszott.

Egyszer csak átzengett a termen a láthatatlan áram. Egyszer csak leült az asztal fölé a láthatatlan, feketekámzsás alak. S a szakállas politikus felkiáltott:

— Vihar lesz!

Karai tett. Bennthagyta. Nyert, bennthagyta. A drámaíró halmozott, a nőorvos, az ügyvéd s a madárfejű, kesztyűs háztulajdonos is bennthagyta. Aztán repültek lapok, suhant a hosszú lapát.

Csörgött a zsetón...

Nos, igen, Karai Sándor kilencezer-hétszáz pengővel s néhány beváltatlan zsetónnal ment haza akkor éjjel.

— Ez már abszurdum! — mondta. — Hát nem lehet ma Budapesten tönkre-menni? Sem szerelemben, sem kártyán?

Szabó Pista a takarékkönyvét nézegette, amelyben ötszáz pengő volt a javára be-

Haját **Gullámossá**, csillogó fényűvé, selymesen puhává, ondolá-cióját tartósabbá varázsolja a

„Honigwaben“

COCKEN-SHAMPOON

1 csomag 3 bőséges fejmosásra elegendő!

írva. Ehhez könnyen hozzáadhatta azt az ezerpengőt, amelyet tizszázalékos alapon odatolt neki Karai Sándor. Betette a pénzt a könyvecske lapjai közé, bedugta a belső zsebébe s fogta a kalapját.

— És most elmegyek a bankomba — mondta egykedvűen.

Éppen az előszobában volt, amikor csöngettek. Kinyitotta az ajtót. Ismeretlen férfi állt a küszöbön.

— Karai Sándor tanár úr?

— Nem, sajnos, csak a titkára — vágta rá Szabó Pista nyugodtan.

— Schöngeist, igazgató — mondta erre az idegen. — Beszélhetnék a tanár úrral?

— Igazgató, igazgató — ismételte új szerepében kitűnően működő hidegvérrel Szabó Pista. — bocssáson meg, igazgató úr, de ma annyi az igazgató... Különböző vállalatok vannak...

— Oh, hogyne, hogyne...

— Igazgatók és kormányfőtanácsosok, kérem, ügyebár... He-he... Sőt vannak mindenféle akciók, például revíziós izék, tüdőbeteg izék, árvaházak s más effélék... Őket egy kissé...

— Oh, kérem — nevetett harsányan az idegen. — Természetesen. Az „Orion”-könyvkiadóvállalat igazgatója vagyok.

— Oh pardon, máris! — csicseregte Szabó Pista. — Tessék helyet foglalni.

— Üzletet érzek — mondta aztán, mikor belépett Karai szobájába s behúzta az ajtót. — Schöngeist van itt. Az Orion-tól.

— Tyű, az istállóját.

— Csak tárgyalj vele nyugodtan én is ott leszek. Csak bátran előre. Teljes széllel. Ne félj fiam, mert én is ott leszek...

Az igazgató ezalatt Karai Sándor kicsiny, de bő szakkönyvtárát nézegette, hóna alatt szorongatva aktatászkáját. Azért nézegette a könyvtárat, hogy dokumentálja az irodalomban való jártasságát.

— Á, van szerencsém! — kiáltott fel örvendezve. — Karai tanár úr, nemde? Ha megengedi, hogy egy pillanatra zavarjam...

(Folytatjuk)

Az én hetem

IRJA
KARDOS ISTVÁN

Péntek

15

Sz. Pál

Farkas Imrével, a kitünő költővel megyek az uccán. Egyszerre mint útonálló fegyvere, szemünk elé mered egy emlékkönyv.

— Farkas úr, írjon egy emléksort a könyvembe!

— Nem is ismerem magát, kedves kisasszony! — mondja Farkas.

— Nem tesz semmit — felel a kisasszony, — emlékezzék egyszer arra, akit nem ismer.

Farkas Imre kiveszi töltőtollát, a könyvet odatámasztja egy hirdetőoszlophoz és néhány pillanat múlva már elkészült a vers, amelyet hűséges másolatban itt adok:

*Nem az a nagy bűnös, aki, jaja fel
S amléji, hogy a jó
Sz az, amelyet minden gyötörök
Eg élet, it, mozdít, vörösel,
Budapest, 932 január
— Juvetel —
Farkas Imre*

— A Forum Iroda Gazdasági és Társadalmi Tanácsadó jelentőségét és hasznos működését mi sem mutatja jobban, mint az a közel 3000 érdeklődő levél, mely Magyarország minden részéből, sőt a legtávolabbi külföldről is érkezett az irodához. Felvilágosítást, útbaigazítást, adásvételek közvetítését, gazdasági, művészeti, neveltetési kérdésekben tanácsot, segítséget vár mindenki az irodától. A legkülönfélébb feladatok elvégzését vállalja a Forum Iroda a néynapi esokor pontos kézbesítésétől — a helytálló gazdasági tanácsig: mindent szakember munkatársával végeztet. Részletes prospektus és felvilágosítás kapható Forum Iroda Gazdasági és Társadalmi Tanácsadó, Budapest, II, Retek u.16. Telefon 50—8—31.

Szombat

16

Marcell

A kis színészről annak idején játszott a darabban, aztán, hogy most a vígjáték felújításra került, szerepét mint fölöslegest, kihúzták. A színészről szomorúan vette tudomásul, hogy kiesett a darab előadásából és bánatosan mondott búcsút a színpadnak.

A felújítás óta jó néhányszor bementem már a színházba és a színésznőt, a bizonyos szóbanforgó színésznőt mindig ott találtam.

— Mi az, hogy maga itt van, hiszen tudtommal kihúzták a szerepét.

— Igen ám, de kaptam új megbízatást az igazgatótól:

— Mit?

— Hogy üljek a nézőtérre és a vígjátékon — nevessek.

Vasárnap

17

Antal

Németország egyik legnagyobb lapja, a B. Z. am Mittag, amely naponta elképzelhetetlenül rengeteg példányzámban ontja a világ minden részébe tudósításait, hosszú cikket közöl Molnár

Ferenc legújabb darabjának, a „Jemand”-nak bemutatója alkalmából a világhírű magyar íróról. A cikk anekdotákat tartalmaz Molnár Ferenc életéből. A cikkíró a magyar színműköltő iránti tisztelettel odáig megy, hogy ahol Molnár Ferenc személy szerint megszólal, ott magyarul közli Molnár mondatát. Ime, egy magyar mondat a hatalmas német betűtengerben.

...esreiben vom Shopping-Traum ist einzig das Blatt Papier mit der Aufzählung der schönen Dinge und der erstklassigen Spezialgeschäfte auf der Alten Wiese. Niedergebügelt, zerschmettert tritt der Dichter zum Schreibtisch, läßt die Faust auf das Blatt fallen und flüchelt: „Verge az ördög! Legalább lesz abból egy kis komédia!“, „Hol's der Teufel! Wenigstens eine kleine Komödie muß daraus werden!“
Die Komödie, die aus dem Wüdehettel entstand, war noch nicht „Jemand“, die zuletzt ge...

Hétfő

18

Piroska

Igaz történet. Szívesen felajánlom azoknak, akik a mai kor apró történeteit gyűjtik, hogy esztendőknek multával megírják e rettenetes kor históriáját.

A színész, akinek nevét természetesen nem árulom el, beállított a magyar királyi zálogházba, karján frakkjával. Ez volt az utolsó érték tárgya, amelytől néhány pengőnyi támogatást várt. A magyar királyi állami becsüs átvette a frakkot, szemén megigazította a cvikkert és kimondta a boldogító igent:

— Tizenkét pengő.

Ezután föltekintett a frakk fényéről és így szólt:

— Bocsásson meg, nem ahhoz a színész úrhoz van szerencsém, aki ebben és ebben a darabban, ebben a frakkban játszott?

— De igen — mondta pironkodva a színész.

A becsüs, a magyar királyi állami cvikkeres becsüs megnézte a frakkot még egyszer, jobban és behatóbban, majd fülbe súgta a színésznek:

— Húsz pengőt adok rá és visszaadom a frakkot. Majd hat hónap múlva legyen szíves újból eljönni, hogy prolongálja vagy kiváltsa a zálogot.

A színész, szegény, fülig pirult. De mit tehetett egyebet, adott egy írást, hogy a nála levő frakkjára fülvett 20 pengőt. A becsüs pedig benyúlt saját tárcájába és átnyújtotta a 20 pengőt.

*

Kedd

19

Margit

Feld Matyit, a liget mulatságos direktorát, mint ismeretes, a kalapácsos gyilkos ügyben hatóság félrevezetése címen pörbe fogták. Egy jelenet a tárgyalásról:

Bíró: Önnél állítólag revolver volt?

Feld Matyi: Bíró úr, az Isten szerelméért, hogy mondhatnak ilyet, amikor köztudomású, hogy én már évek óta nem láttam — zálogtárgyat.

*

Szerda

20

Fabián

A „Maya” nagy sikere miatt éppen elég ideje van a Fővárosi Operettszínháznak arra, hogy felkészüljön Női Károly „Nyitott ablak” című vígjátékának előadására. Női Károly minden próbán személyesen jelen akart lenni, éppen amiatt.

Kipállás, kisebzés ellen

minden gondos anya csecsemőjénél ma már csak Krompecher-féle Babyhintőport használ, mert ez a legjobban bevált, kellemes illatú, higiénikus gyermekhintőpor. Gyógyít, szárit, puhít, hűsít. Igen olcsó és kiadós, egy doboz ára 60 fillér és minden gyógyszerárban, drogériában és illatszertárban kapható. Vásárlásnál ragaszkodjunk a Krompecher-gyártmányhoz!

A csecsemő helyes gondozása és táplálása című tanácsadókönyvecskét, mely fiatal anyáknak nélkülözhetetlen, ingyen küldi a Krompecher Tápszergyár magyarországi főraktára Budapest, V. ker., Zrínyi uca 3

mert a darab próbái húzódnak, időt szakított magának, hogy Párizsba utazzék, ahol két francia nyelvű Női-filmet vesznek fel. Már Párizsban van és onnan vigyáz a pesti próbákra. Ezt a képeslapot küldte Salamon Bélának:

LES ÉDITIONS / PARIS / 1921 / *Időnként Béla, az új darabra!!!* / *Kar és harag*

Csütörtök

21

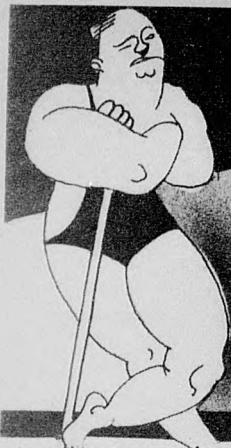
Ágnes

Az ismert bohózatíró, aki számtalan darabot írt már, de abból alig egy-kettő került még színre, hóna alatt a kéziratcsomóval, amely természetesen nem volt más, mint az új színdarab, beállított a színigazgatóhoz.

A színigazgató a bohózatíróra arra kérte, hogy harmadnap jelenjék meg újból és akkor majd véleményt mond a darabról. A direktor elolvasta a bohózatot, de bizony nem valami nagyon volt attól elragadtatva, sőt nem tudta jobb véleményre bírni az író dicsérete sem.

— Az egész remek — szólt az író.

— De a fele se tréfa — adta meg a választ a direktor.

Színészeink az Olimpiáson

A sporttársadalomban óriási visszhangja lámadt annak a rendelkezésnek, amely szerint a kiváló magyar sportemberek nem vehetnek részt a losangelesi olimpiáson. Jobbról-balról üléseznek ebben az ügyben és azt hangoztatják, hogy bajnokaink odakint eséllyel indulhatnak, tehát nem szabad őket elzárni a versenyzéstől. Ezt elismeri mindenki, de ott van a nagy akadály, a pénzühiány. Ezt kellene megoldani.

Sokat törtük mi is a fejünket egy kivézető úton és szenzációs ötlet jutott az eszünkbe. Olyan reprezentánsokat kell kiküldeni az olimpiásra, akik ott kint nemcsak versenyeznének, hanem meg is keresnék a hozzá szükséges tőkét.

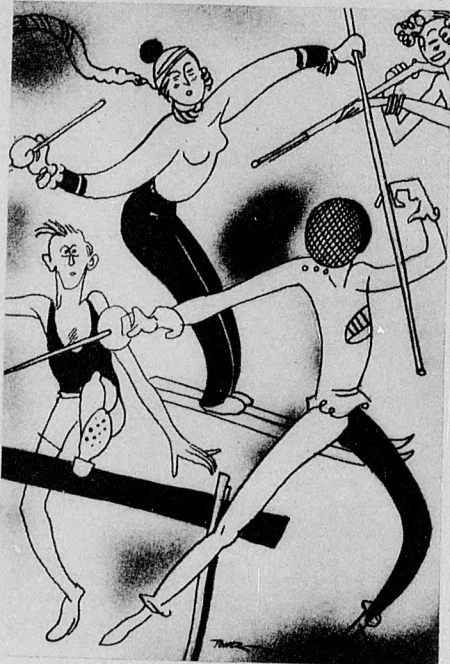
Nem kertelünk, kimondjuk, hogy a magyar színművészet reprezentánsait kell kiküldeni, akik színelőadásokat is tarthatnának és a sportpályákon is remekül megállnák a helyüket. A magyar színészek között, valamint a hozzájuk tartozó világban nagyon sok sporttehetőség van.

Például a téli olimpiásra sürgősen kiküldendő Fedák Sári. A művésznőről ugyanis köztudomású, hogy olyan ügyes, hogy meg tud élni a jég hátán is. A sibajnokságra Lengyel Menyhértet és Hunyadi Sándort kell benevezni, akik az ideai szezonban szenzációs lecsúszásokkal szerepeltek. Igaz, hogy a versenyeknél a hátszél számít, de a „Pusztai szél” nem. Hunyadi és Lengyel szenzációs ugrásokkal is szerepeltek már az „Evelyn”-

nel és a „Babaruhában”-nal, tehát itt sem kell félni.

A stafétabajnokságokra a Városi Színház utóbbi évi direktoraik kell kivinni. Amint ismeretes, ők rekordidő alatt adják át egymásnak a kilincset.

A bírkózásra Juhl direktort kell benevezni a Magyar Színházból. Eddig őt senkinek sem sikerült két vállra fektetni. Ugyancsak a bírkózásra kell kiküldeni az összes buda-

pesti
nak
A
komb
ról eg
A
kritik
ran h
A f
késég
nének
után.
A r
menya
produk
nagyor
alatt f
A n
ő már
Minden
mint g
A r
dulhatn
érkezet
rekord.
Bársong
Vivóin
Harmath
„Havai
víták a
A rep
lesz az
akkor se
mint Dé
kap, rem
A vito
nevezzük
számalan
Ahol ő r
ninesenek
A hoss
együttesét
átússzák
A ping
helyezést
állandóan
a Vigszính
hangosfilm

pesti statisztákat, akik állandóan bírkóznak a mindennapi kenyérgondokkal.

A helyből távolugrásra *Indig Ottó*t kell kombinációba venni, aki egy vidéki helyről egyszerre a Belvárosi Színházba ugrott.

A törvívást méltóan képviselnék a pesti kritikusok, akikről köztudomású, hogy gyakran használnak epé-s megjegyzéseket.

A hosszútávfutás olimpiai bajnokjelöltjei kétségtelenül a Városi Színház zenészei lennének, akik már évek óta futnak a pénzük után.

A rövidtávok közül a százásra a „Torockói menyasszony”-t kell kiküldeni. Senki nem produkálhat többet nála, mert ő Budapesten nagyon rossz viszonyok között rekordidő alatt futotta meg a százas szériát.

A négyszázásra *Gaál Franciska* a jelölt. Ő már évek óta erre a számra tréningezik. Minden este csinál egy négyszázast, már mint gázsiban.

A rövidtávú futásokon nagy sikerrel indulhatna *Bársony Rózi* is, aki oly gyorsan érkezett be Berlinben, hogy a már német rekord. Senki sem kételkedik abban, hogy *Bársony* indulás esetén a célhoz is fog érni.

Vívóink helyett az *Ábrahám, Földes, Harmath* együttest kell kiküldeni, akik a „Havai rózsája”-val az egész világon kivívták a sikert.

A repülés nem valószínű, hogy benne lesz az olimpiai programban, de ha igen, akkor senki sem indulhat olyan esélyekkel, mint *Dénes Oszkár*, aki, ha kedvező szelet kap, remekül fog sodródni.

A vitorlasesónakversenyre *Salamon Bélát* nevezzük be. Ő a kipróbált csónakjain már számtalanszor megmutatta azt, hogy tud. Ahol ő megveti a lábát, ott győz, pedig ninesenek is megvetendő lábai.

A hosszútávú úszásokra a *Vigszínház* együttesét kell kiküldeni. Ők sikeresen átússzák a színházi válságot.

A pingpongbajnokságon bizonyosan jó helyezést érne el *Csontos Gyula*, aki idehaza állandóan pingpongozik a Nemzeti Színház, a Vigszínház, az Andrássy úti Színház és a hangosfilm között.

Magát a magyar hangosfilmgyártást a súlyemelő bajnokságra tippeljük győztesnek, mert itt a nívó felemelése súlyosabb, illetve nehezebb eset volt, akár hat mázsánál is.

A céllövési olimpiai bajnokságunkat sem kell attól féltetni, hogy idegen kiküldött hódítja el, mert ha *Papp Janesi* reprezentálja színeinket Los-Angelesben, akkor nincs baj. Neki még minden poent sikerült lelőnie.

Magasugrásra legjobb lesz, ha a színházaink helyárait nevezzük be. Olyan magasra senki sem tud ugrani.

A tornászbajnokságokon nagy reményekkel indulhatna *Halász Imre*, aki a „Meddig fogsz szeretni?”-vel az elsők közé tornászta fel magát.

Gátfutásra pedig legjobb lenne kiküldeni a budapesti színházak közönségét, mert a pesti publikum remek gyakorlatot szerzett a gátfutásban, amikor előadás után a ruhatárban mindig azért versenyezett, hogy előbb kapja meg a télikabátját.

Vig György.

Nagy Endrénének, a kiváló írónak és konjansziének leánya, Kató, szombaton tartotta esküvőjét báró Grafenstein Eduard német földbirtokossal (Gyagyovszky felv.)

Csókös regiment

Vidám operett a békebeli huszáreletről 3 felvonásban

Írta és zenéjét szerzette ERDÉLYI MIHÁLY

(Ezen operett zongorakivonata (zenekarra is) és előadási joga kizárólag a szerzőnél szerzhető meg. Budapest, Népszínház uca 13, V. 4. Engedély nélküli előadását a törvény szigorúan bünteti.)

SZEMÉLYEK:

Gróf Schönau, altábornagy.
Grete bárónő, az unokahuga.
Lovag Kanizsay Rudolf,
huszárfőhadnagy.
Gróf Lichtenstein, huszár-
kapitány.
Rosenkranz Mimi, balet-
főcsofőr.

Dr. Weszely Muki, katonai
állatorvos.
Von Stanislawsky, alezredes.
Napoleon Szerafina.
Nemes } huszárhadnagyok.
Kunz }
Jármy }

Ábrányi, bakahadnagyok.
Tóka,)
Pilypalaty Miska, kutyamosó.
Parittyás, őrmester.
Hujjantó Boris, kis pesztra.
Csonka, tizedes.
Szobapincér.
Amor.

Huszár és gyalogsági tisztek, huszárgörölök, bécsi lányok. — Történik I. felv. I. képe a bécsi tiszti hálon. — II. képe Kanizsay bécsi lakásán. — II. felv. a mátészalkai garnizonban. — III. felv. a mátészalkai Bikaszállóban.

Idő: 1912 körül.

ELSŐ FELVONÁS

(Színterítő nyitány. A függöny előtt vagy stilizált huszárgörölök, vagy tisztek, esetleg egy físz jelenik meg s a bevezetőt énekli.)

Mélyen tisztelt publikum, esindarattabum,
A színlapunk ma édeset jelent,
Csókot küld a bonvivánt
S a nő mindahány.
Sok csókot küld a csókös regiment,
A szerző megírta, jaj de jó,
Hogy a csók a huszárnak való.
Mélyen tisztelt publikum, esindarattabum,
Jó mulatást kívánunk!

Lassan kibontakozik egy ismert édes bécsi keringő zenéje. Fügöny felmegy. Szín a bécsi tisztkaszinó báternének egy oszloppal és függönyökkel határolt melléktérme. Pálmák, pihenő kerevetek. Nagy tükör. Gyertya-esztár. Balra a nagy lánc-terem. Jobbról külsőjárás. Középen teledíszlet, féltekert háttér. A függöny mellett egy-egy táncoló pár látszik és eltűnik.

1. JELENET

Lichtenstein, Nemes, Kunz, Jármy és még néhány huszártiszt, majd Mimi. (A tisztek körülbeszélnek Lichtenstein kapitányt.)

Lichtenstein: Fiúk! Ismét panasz érkezett a városparancsnokságra, hogy a Kärtnerstrassen tegnapelőtt éjjel minden ház alatt szerenádot adtak. Persze — mondta a parancsnok, — ismét a csókös regiment. De ki fogom őket irtani! Fiúk, nekem már ebből elég volt, én ezennel bejelentem a kilépésemet a csókösokból.

Nemes: Megörültél?

Kunz: Hiszen te alapítottad!

Jármy: Elárultál bennünket?

Lichtenstein: Rossz vége lesz fiúk, én mondom. A világvégére helyeznek bennünket büntetésből!

Mimi (be jobbról, Elegáns, akkori divátú estélyi ruhában, ideges, gyors, szeleburdi, de kedves fiatal láncosnő): Szervusztok fiúk! Mi ez itt haditanács?

Mind (körülbeszél): Mimi! Isteni Mimi! Angyali Mimi! Miért ilyen későn?

Mimi: Ez is egy kérdés? Eddig tartott az előadás. Még így soha nem siettem. Nem ismételtam a számomat, pedig az édes, drága jó közönség lilára tapsolta a kezét. Siettem közelebb a bálba. Ma a csókös regiment minden tagjával táncolni szeretnék.

Nemes (karját nyújtja): Szabad? A jelgöcs valcerre? (A többi is mind a karját nyújtja.) Szabad?

Mimi: De uraim! (Végignézt rajtuk.) Ezek aztán karok és rendek. A keletázsiai múzeumban láttam egy kínai istennőt, tizenkét karja volt. Nem tévesztettek össze vele.

Gróf Schönau (hangja jobbról): Magának, Sie Trottel tudnia kell, hogy jött vagy nem jött a Művész?!

2. JELENET

(Tisztek baloldalon rögtön glédába sorakoznak.)

Lichtenstein: A bátyámnak is épp most kell jönnie!

Gróf Schönau (jellegzetes, szerelmenre vágó, kikent, kifent altábornagy, némeles kifejtéssel beszél, büszke jobbról): Ach, hiszen itt van már a művész? Kiszíthand! — Mi ez itt uraim? Generálraport s a művész? tartja? Das gibt es nicht!

Mimi (hízelegve, mint egy macska): Csillapodjék édes, nézze ezeket a profilokat, hát nem kedvesek?

Gróf Schönau (féltekénnyel): Ach, kedvesek? Majd adolok én neked kedvesek, mindent tudok, az egész tiszti karzat és csókös regiment a kedvesek. (Tisztek előtt szigorúan.) Mi? Bekerítési mozdulat a művész?nek? Ihr bagázs! Ilyen népesség, látja egy szoknya és vesd-losd utána ale mit einander! Majd én megmutatok, abtreten! (Elfordul fölül s a tisztek lávozóban csókot dobna Mimi felé, aki azt élénken viszonozza, de a gróf hirtelen megfordul, Mimihez): Mi ez?

Mimi (balettmozdulat a kezével, szendén): Gyakorlom a hattü figurát. Ezek a távesók!

Gróf Schönau: Távesókok? Én élvezek csak fölled mindig a távesókok csak telefonon keresztül. Olyan elektromos ize van...
(Kérve.) Mimi! Mimikém!

Mimi (bállerelem felé néz): Dániel, megőrültél?
Gróf Schönau (összesve, szerelnesen): Mimikém, te úgy dobálsz engem, mint a hullámozó csónakot a Balaton fejetetején! Ugy bánsz a te öreg kutyusoddal, mint egy kihevert kutyával... most is szóktél meg a másik kapunál a színházban, amikor hűségesen vártalak... évek óta szeretlek... jól tudod...

Mimi: Holnap jubilálunk. Ezt most mondja 9999-edszer és én úgy megvagyok hatva, hogy... (Félre.) A hátam borsószik bele. (Fenn.) Elvégre én egy elfoglalt nő vagyok... Az előadás, a próbák...

Gróf Schönau: És velem sohsem akarsz próbálni.

Mimi: Óh! Kis öregem, tudsz te még táncolni?

Gróf Schönau: Ahogy te fütüürészel, mint kis pacsirta... (Dühösen.) De én mindent tudok! Az a gemeiner Kerl, az az oberlieutenant von Kanizsay, azzal van tucc próbálni! Én mindent tudok. Most már kinyögtém! Én annak a Kanizsaynak kitergetni a nyakad! Wart nur! Te még máma szakítsz minden kötélzet azzal a Kanizsay, mert lesznek csudás bajok. Verstanden!?

Mimi (rosszullélet mimel): Miért bánsz így velem... Szívtelen! Jaj, de rosszul vagyok! (Székre rogy.) A szívem... így felizgatni... vizet! (Elhaló hangon.) Orvost!

Gróf Schönau (kétségbeesik): Na, nem csinálni vicceket. Der Teufel soll holen alles... Ne haragudj a te hü kutyuskádra...

Mimi (nagyon műsósan):
Gróf Schönau: El van lágyulva... Kutyafáját rohángálok vizért... mert én is ellágyulok. (Bul I-en el.)

Mimi (ebben a helyzetben, rendes hangon):
Tedd oh ezt, kedves öregem!

3. JELENET

Kanizsay, Rudi, Mimi

Kanizsay (fess huszárjohadnagy, bál szerint öltözve, jobbról be, sapka, kard nélkül, dúdoló):
Mimi... mi történt veled? (Melléje rohan.)

Mimi (felugrik, a nyakába csimpaszkodik Rudinak, gyorsan):
Csend az Istenért! Szerysz! Az öreg a nyakamon ül s én színleg elájultam...

Rudi (haragosan):
Nem így beszéltek meg tegnap. Bál után 4 órákor randevu Grünzigenben. De téged, úgy látszik már a tábornok is érdekeli...

Mimi: Rudikám... ne mondd ezt még egyszer, mert...

Rudi: Ha rád mer valaki nézni, én összeapritom... Te... te... Vadmacska! (Csókolja.)

Mimi: És én megölöm azt a nőt, aki te rád néz! (Visszacsokolja.)

Rudi (karjaiban tartja):
Született a világra olyan nő, akiért én téged odaadnának?

Mimi (kibontakozva):
Ne hidd, hogy olyan kellemes társaság nekem ez az altábornagy. Lerágja az életem már három év óta. Hogy milyen rosszul van ez beosztva nálatok! Ha én császár lennék, 32 évtől lefelé lennének a generálisok és ötvenfél felfelé kapitány, főhadnagy és hetvenes években nyugdíjba küldeném őket, mint kadétokat!

Rudi: Az volna ám az igazi csókos regiment!

Induló.

I.

Rudi: A bécsi Burg tetején zászló leng.
A felség beszél csak egy (pár szót bent).

Mimi: Hadsegédjének csak így beszél,
Hej, a szép huszár csodákat ér!
Sej, haj! csókol a huszár,
No, mert ez nálunk így muszáj!

Refrain:
Rudi: Csókos regiment.
Nincs benne sem gyalogság, sem tüzér, hanem huszár.

Mimi: Az már evident.
Hogy Bécsben minden lánytól csókot lop,
mert így dukál!

Együtt: Mosolygós az arca a bécsi lánynak,
Amerre a Ringen huszárok járnak,
Tudják ez mit jelent,
Hogy néki semmi szent,
Csókot rabol a csókos regiment.

II.

Rudi: A csákóm darúsörü (forgója)
Az égen a felhőket (horzsolja).

Mimi: Amikor lova, a hü „Betyár”
A leány előtt büszkén megáll.

Rudi: Einz... Zwei... nyugtd a pici szád,
Vigyázz, ne légy a csókra fád!

(Refrainre a tisztek bemasíroznak... huszár-görök stb., nagy felvonulás, utána Rudi és Mimi visszajönnék.)

Rudi (a jobb sarokban):
Holnap estig nem találkozhatunk. Addig is nesze és szeretlek. (Csók.)

4. JELENET

Rudi, Mimi, gróf Schönau, dr. Weszely Muki

Gróf Schönau: Jöjjön, Herr Doktor... ez kétségbeejtő. (Meglátja Rudit és Mimit.)
Jaj, végeim vannak! (Muki karjaiba dől.)
Muki (karjaiban tartja):
Bravó... maga miatt jöttünk művésznő és a tábornok úr ájult el!

Rudi (a fejét vakarna, idegesen jár).
Mimi: Milyen drága ember, pont magát találta, a lödöktort...

Muki: Nekem mondta, ki lett rosszul... azt hittem egy kutya...

Gróf Schönau (hagyja magát tartani és morog):
Kutyafáját!

Muki: Hallják! Bent is azt mondta: „kutya-fáját”, jöjjön azonnal. Én azt hittem, hogy egy kutyának fáj valamije, hát jöttem azonnal.

Mimi: Látja, hegy fáj neki — gyógyítsa szegényt!

Muki: Levegő kell excellenciádnak...

Gróf Schönau (nyögve):
Vigyen a boltba... a családi sirboltba! Mimi... Mimi... te kigyó... (Muki elcipeli bal I-en.)

Rudi (idegesen):
Mondtam, hogy ne jöjj fel, tudtam előre, hogy botrány lesz...

Mimi: Ez neked egy botrány? Ez direkt egy csendélet! (Kedvesen.) Rudikám, adj még egy puszit és nem bánom, megvárlak ott, ahol akarod. (Hozásimul.)

Muki (visszajön. Szenyüveges, lányszerű, törékeny figura, szégyenlősen):
Itt van ni, pont a tisztii hátra jönnek csókolózni. Bécsben a legmagánosabb hely? Az embernek folyton szégyelnie kell magát!

Rudi: A hadsereg legszégyenlőbb állatorvosa.

Mimi (rákiált):
Remélem, az öreg még nem tért magához?

Muki (szerelmesen): Mit bánt? Mondja, mit bánt?

Rudi: Miért jöttél vissza? (Szemébe néz közelebbről.)

Muki: A Mimike is elküld?

Rudi: A lódoktor is szerelmes?

Mimi: Neki szabad!

Muki (bátran): Nekem beszélhetsz, a jövő héten leszererek, megyek haza Mátészalkára. De azt mondom, ha egyszer oda beteszed a lábad, majd én megmutatom ki vagyok otthon!

Rudi (nevelve): Mátészalkára? Bolond az, aki odamegy! (Nevelve el bal II-ön a táncterembe.)

Mimi (pár lépést utána megy): Látja, mit csinált? A Rudi most haragszik! Mit beszél pont ő előtte? Na, maga is kezdet foghat a beteg szamaraival! (Bal I-en el.)

Muki (felpofozza magát): Muki, te milyen esacsi vagy! (Bal I-en el.)

(Valcerzene kívül.)

5. JELENET

Gréte, Nemes, majd gróf Schönauf

Gréte (20 éves bécsi baronesz finom, kedves, Nemes-sel betáncol): Köszönöm, főhadnagy úr! Nekem öt percnyi tánc után pihennem kell. Kissé még szokatlan... Nem nevet ki, ha elárulom, hogy ma vagyok először nyilvános bálon... (Leül.)

Nemes: Hihetetlen!

Gréte: Ma sem jöttem volna el, ha a bácsikám nem kényszerít, nem beszélve a bátyámról. Mégis meggondoltam. Kíváncsi voltam a esókos regimentre — közelebbről... Ugy-e, ön is közéjük tartozik?

Nemes: Parancsára!... (Összeüti a sarkát.)
Gróf Schönauf (megtorve be, visszabeszél): Most van egy revolution a gyomromban... Fel vagyok hánytorogva... (Előre néz, legyint.) Ah a Gréte... köszönök főhadnagy úr a becses jelenlét...

Nemes (összeüti a bokáját, el bal II-ön).

Gréte: Miért küldtet el ezt a fess fiút, olyan jól táncol...

Gróf Schönauf: Majd én táncoltatok meg mindenkét!

Gréte: Kire haragszol már megint?

Gróf Schönauf: Mindenkire, aki fiatalabb mint én. (Dühösen.)

Gréte: Én rám is?

Gróf Schönauf: Na freilich, te rád is. Ugy kell erőszakkal hozni ide... hát te nem akarsz soha férjhez menni?

Gréte: Itt a bálon? Nem mindig azt mondtad, hogy meg kell várni az igazit?

Gróf Schönauf: De mikor itt van sok igazi... Itt van... na megállj. Wart nur... (A terem felé néz.) Te nekem most utóttól szeget a fejem publijába... Tudok én neked egy fess, daliás... majdnem olyan, mint én, ha jól felhúzó magam...

Gréte (mosolyogva): Azt én is szeretném látni!

Gróf Schönauf: Tessék... Lehet... (Mutatja a teremben.) Látolsz, nekem ez a fess mellkaskasos Oberlieutenant?

Gréte (elfojtott izgalommal): Kanizsary bárót?

Gróf Schönauf (szigoruan): Te ezt honnan tudorolsz?

Gréte: Az előbb kért fel négyesre.

Gróf Schönauf: És a kezdetet nem kérte meg? Es nem csókolta meg azonnal, stante pede?

Gréte: De, bácsikám, hogyan képzeled ezt?

Gróf Schönauf: Na ja... nem szóltam semmit. Te az előbb lettél kissé tulpiros... te... te már láttad valahol az az Oberlieutenant?...

Gréte (szégyenlősen): Minden nap, amikor huszáraival végiglovagol a Ringen.

Gróf Schönauf: Was? És te nézel utána és kimeresztel a szem?

Gréte: Hát persze, hogy utána nézek, de csak a függöny mögül.

Gróf Schönauf: Majd adok én neked a függöny mögül. Lesz gondom, hogy megkérje a kéz töled...

Gréte: Na, de bácsikám, vezényszóra? Ezt talán mégsem illik...

Gróf Schönauf: Was nem illik? Mára-holnap leszled öregebb, mint én, nem fogsz nekem parlagon hevederészni ötven évig.

(Valcer, zene kívül.)

6. JELENET

Volt, Kunz hadnagy, Lichtenstein

Kunz (összeüti a sarkát bal II-ről jövet): Excellenciás uram, első hölgyválasz!

Gréte (felugrik): Hölgyválasz? Kérem a kártyát, hadnagy úr, vezessen a táncterembe. Jó mulatást, bácsi. (El.)

Gróf Schönauf (kezét dörzsöli): Na, du verfluchter Kanizsary, most meg vagy nekem bent a kelepében... (Bekandikál a terembe.) Brávó!

Lichtenstein (bal I-ről): Szervusz, Dani bácsi, nem jössz a kártyaszobába?

Gróf Schönauf (más hangon): Szervusz. Jó, hogy jöttél. Nagyon komoly ügyem van. Ez a Kanizsary nagyon feltűnően foglalkoz a hugáddal, a Grétehennel... Ez nekem így nem tetszik. Én félek, az ilyen csókálós regiment csak akarja puszerl és megymás, aztán géma weiter... házasodni, azt nem akarják! Das gibts nicht — verstanden!... Én csak téged figyelmeztetlek... A többit tudorlsz, mit csinálsz!

Lichtenstein (fogai közt): Megmondtam, hogy még ma én is kilépek ebből a gárdából, mégis csak sok, amire ezek képesek. Kedves bátyám, tudomásul vettem és aszerint fogok intézkedni! (Sarkonfordul.)

Gróf Schönauf (kezét dörzsölve nevet): Ezt a kártyát majd én megkeverek s aztán osztok...

Egy hölgy (be): Szabad, kegyelmes úr? Hölgyválasz.

Gróf Schönauf: Oh, köszönök, tessék választani! (Komikusan eltáncolnak, nagyon gyorsan.)

7. JELENET

Muki, Mimi

Mimi (idegesen beront bal I-ről): Ezt már nem lehet idegekkel bírni! Én botrányt csinállok! Ki az a nő, aki Rudival táncol? Hogy mer vele táncolni?

Muki: De Mimike, ne legyen olyan ideges... Hiszen hölgyválasz van. Nem a Rudi kérte fel az illető hölgyet, hanem a hölgy a Rudit.

Mimi (benéz a táncterembe): Ha ez a fruska elesavarja a Rudi fejét, én kitekerem a nyakát!

Muki: Bár elesavarná. Akkor itt vagyok én...

Mimi (visszanéz): Maga? Mit kezdjek magával? Hogy simul az a fruska és milyen szendén néz! Én ezzel a nézéssel Reinhardt-nál lehetnék szende. Ki az a nő? Hadd tudjam meg a nevét, mielőtt kikaparom a szemét!

Muki: A kis Lichtenstein baronesz!

Mimi: Baronesz? Ebből semmi sem lesz?! (Ráírta.) Hogy áll itt? Mit áll itt? Ki a mellet, be a hasat... jaj, a szívem majd meghasad! (Kirángatja balra a hűledező Mukit. Zene halkán játszik egy valcert.)

8. JELENET

(Rudi és Gréte betáncolnak.)

Gréte: Főhadnagy úr, ide nem szabad lett volna betáncolni, mit gondol rólnk a társaság és a nagybátyám... kérem, vezessen vissza a táncterembe. Hiszen figyelhet valaki...

(Gróf Schönau figyel a függönyön.)

Rudi: Ezt ugyan figyelhetik. Talán valami rosszat tettem?

Gréte: Menjünk vissza, én úgy félek...

Rudi: Olyan ijesztő vagyok én?

Gréte: Azt éppen nem mondom, de aki tagja a csókos regimentnek, attól félni kell. Még hozzá magyar is...

Rudi: De még milyen magyar! Ha én a két karomba kapok egy édes kis bécsi nőt, hát úgy összeroppantok, hogy. (Mutatni akarja.)

Gréte: Kérem, ne folytassa.

Rudi: Még el sem kezdtem, hogyan folytatom?

Gréte: Nem gondolja, hogy gyávaság egy védtelen női csak úgy ropogatni...

Rudi: Gyávaság? Ezt a szót ki ne mondja előttem senki, mert... (Átkarolja Gréte és hosszan csókolja.)

Gróf Schönau (int Lichtensteinnek és megjelennek.) Lichtenstein (magából kikelve): Főhadnagy úr! Gréte (kibontakozva simul a gróf mellére): Ezt nem lett volna szabad... Én úgy szégyellem magam.

Gróf Schönau (kajánul kacint): De jó volt, mi?

Rudi (fesztes viaggában): Kapitány úr, azért, amit elkövettem, férfiasan vállalom a felelősséget.

Lichtenstein: Feleslegesnek tartom meggondolatlan eljárásának következményeire figyelmeztetni. Elvárom a segédeit!

Rudi: Talán előbb egy szót, kapitány úr! Engedje meg, hogy ezennel tisztelettel megkerjem huga, Gréte baroness kezét.

Gréte (elfojtott örömmel): Bácsikám, én erre mit felelek?

Gróf Schönau: Csak te hallgass!

Mimi (hátral): Muki, vigyen ki, elájulok! (Elmennek.)

Lichtenstein: Főhadnagy úr, ha a hügomnak nincs ellenvetése... (A gróf rázza a Gréte fejét, hogy nincs), ezt az elégtételt a Lichtenstein-eszlád nevében elfogadom. Szervusz! (Megöleli.) Na, Rudikám, te már kiléphetsz a csókosok közül... (Vidáman.) Gyerekek, most már megcsókolhatjátok egymást!

Rudi (komoran áll, mint a sóbálsány). Gréte (Rudihoz halkán): Kérem, ha csak félreértés lett volna... én visszautasítom az ajánlatát!

Gróf Schönau: Majd én rögtön félreértelek, a kutyafáját!

Rudi (kezet csókol Gréte nek): Én a kötelességem megtettem, nagyon szégyelném, ha kikoszorazna, mert egy báró Kanizsajt még nem koszarazott ki senki. (Közben Lichtenstein kint volt és vele együtt jön az egész társaság.)

Lichtenstein: A bál általában eljegyzési ünnepélyes (A hölgyek Gréte nek, a tiszték Rudinak gratulálnak, aki végtelen komolyan áll és fogadja.)

Gróf Schönau: Most aztán jöhet a hölgyválasz.

A „Csókos regiment” refr. zenére mind felsorakoznak és a bal II-es kijáratnál diadalívekkel, utalva Gréte, Rudi karján kivonul, mind énekel. Gróf Schönau elégedetlen dörzsöli a kezét, legutolsónak megy ki.)

Mimi (he, mint egy útnépir): Azt hiszi, nem tudom, hogy ez csak a maga műve volt?

Gróf Schönau: Mimi! Mimi! Most már szabad vagy, mondd, hol várjalak holnap este?

Mimi (dühösen): A Szent István-templom tornyán a villámhárítón. Ismertetőjelül tegyen a szájába egy vizes aborkát és savanyodjon el! (Elment.)

(Zene, órajáték vagy hárfa.)

Gróf Schönau: Istenem, hogy szeret a drága. (El bal II-ön)

Rudi (be, kitarja karját): Mit tettem? Ezt a házasságot sem köszönitek meg!

Gréte (lassan, szerelmesen utána jön).

Rudi: Miért hagyta ott a társaságot?

Gréte: Egyedül szeretnék lenni a völgyemmel.

Rudi: A völgyényével? Ja, persze, hisz én vagyok!

Gréte: Még nem késő... lemondhat...

(Egy kis stílizált huszárruhás ámor jön szárnyakkal bal I-ről és sétál át jobbra. Mustrálja ezeket, kezében arany új és nyitbessző.)

Gréte: Ugy-e, hozzám jöttél?

Ámor: Tihozzátok? Házasság szerelem nélkül? Egy vacak nyilvesszót sem ér! Fogadjátok részvételem. (Nagybőgösen elsétál.) Szóló függöny.

Közjáték.

Miska (jövágását huszár kutyamosó, virgóniával a szájában).

Ének:

I.

Bejött a városba az édesanyám,
Benézett a kaszárnya ablakán,
Meglátta komiszba az édesfűt,
Azt hitte, hogy meg is van halva tán,
De hogy halok, édesanyám,
Ne sirjon a sorsom után,
Ne fordíson en rám gondot,
Más hoz nékem libacombot.

Refrain:

A szeretőm tiszántúli, ott lakik ott,
Hol a Tisza kanyarog,
De szeretnék hozzá bújni, csókot ha ár,
Nem kell mennyezetes ágy,
De mivel a vasút méredruga,
Nem mehetek el hozzája,
A szeretőm tiszántúli, ott lakik ott,
Hol a Tisza kanyarog.

II.

Vasárnap kimegyek a lányok után,
Mít néznek a bajszomon oly bután,
Ha tudnék németül, hát megmondanám,
Van nékem odahaza szép babám,
Minek énnékem német frájlja?
Az én babám szíve fájna,
Vigyázok az erkölcsömre,
Mégférek én a bőrömbe.

(Refr. és lányokkal nagy lánc.)

(A II. versnél a bécsi magyar pesztrák nemzeti viseletben megjelennek és táncolnak.)

MÁSODIK KÉP

(Szín Kanizsagék lakása. Eieagás szalón, Erkély, Zongora. Vitrin. Virágok. Háttal a Stefans-Kirch látszik. Képek, szőnyegek, cseccbecsek.)

I. JELENET

Mimi, Muki.

(Hosszú csemetés.)

Mimi (mint szobalány megjelenik, kezében tollseprő, kinyitja az ajtót): Ki az a hülye, aki ilyen hosszasan csemet?

Muki (besiet civlben): Jónapot kívá...
Mimi... Mimike... hagyjon elszédülni...
ne csináljon vicceket!! (Meglepődik.)
Mimi: Én vagyok báró Kanizsaryék szobalánya. Most már aztán elég volt a csodálkozásból.

Muki: Megáll az eszem!

Mimi: Nem mond újat!

Muki: Tüvé teszem magáért egész Bécsset, tegnap hallottam, hogy maga Schönbrunnban volt a Rudival. Gondoltam, ej, a nős ember már otthagya a családi tűzhelyet? Tehát mondok, mielőtt hazautazom Mátészalkára, felszaladok Rudihoz, mi van?

Mimi: És legnagyobb meglepetésére engem talál mint szobacitát! Nem, apuskám! Engem a Rudi le nem ráz, de nem is akar. A valódi felesége mégis csak én vagyok, az a másik csak anyakönyvileg. Rudi eddig még jól viseli magát hosszú kéthetes házassága óta s az a nő, milyen naív, azt hiszi, hogy a külön hálószoba benne van a Dienstreglementben. Szegény asszony... fogalma sincs a házasság örömeiről.

Muki: Tehát mégis igaz, hogy az éjjel Rudival volt lumpolni?

Mimi: De mennyire igaz. Tudja, milyen jó, hogy maga jött, legalább valami hasznát veszem. Tud parkettet vixelni?

Muki: Magáért még a plafont is kivikszelem.
Mimi: Rendben van. A szakácsnő most ment el. Észrevette, ki vagyok és én kiszekiroztam!

Muki: Szekirozni... azt tud...

Mimi: Na ja... azért vannak hölgyek a világon.

Duett:

I.

Muki: Nem vagyunk mi laktanyában, drágám. Csak a bécsi sugárduton.

Nem állunk mi odakint a vártán.

Mimi: Ezt a nótát de jól tudom. Nem parancsol hadnagy se kapitány.

Hígyje el, apikám, ezt látom én.

Muki: Miért is vannak lányok a világon?
Feleljen most, ha kérdem én.

Refrain:

Mimi: A lány azért van ám,
Hogy csókot adjon néked, babám.
(Sót.) A lány azért van ám,
Mert férfi is van egyáltalán.
Azért hát siess, komám, ne késs.
Nekem ma egy férfi oly kevés.
A lány azért van ám,
Hogy csókot adjon néked, babám!

II.

Muki: Nincs messze innen a bécsi Práter.

Odamegyünk vasárnap el.

Mimi: Örmestertől lefelé, bis fráter,

Egyáltalán nem érdekel.

Muki: Kirúgjuk a csárdának oldalát,
Szódától berúgunk, az angyalát.

Mimi: Rezesbanda fujja ezt a slágert,
Amíg csak az italtól lát.

Refrain, Tánc.

2. JELENET

Miska, Mimi

Miska (csizmát pucolva és danászva bejön jobb II-ön).

Sej, haj, katona se lettem volna soha,

Ha az bátyám bíró nem lett volna.

Ötször-hatszor felirt a császárnak,

Hogy sej, haj, vigyék el az öcsemét, a Miskát

Mimi (bárról): Hallja, kutyamosó, ha nekem

itt még egyszer kinyitja a száját, vaszarvettemek a gazdájával.

Miska: Hogy mersz te így beszélni velem, te otkolonyos frájla?

Mimi: Egy szót se, mert repül a szakácsné után!

Miska: Miért, mert maga megszedítette a gazdám! Azt hiszi, én nem látok. Na hiszen, ha én egyszer kipakkolok a méltóságos asszonynak, nem teszi a kirakatba. Kicsoda maga, hogy úgy a padláson hordja az orrát?

Mimi: A méltóságos szobacica!

Miska: Vasárnap szeretnék az lenni, amit maga hétköznap hisz magáról!

Mimi: Én itt egy lady vagyok!

Miska: Az ám — cseléd!... (Elment a csizmával együtt jobb I-en.)

Mimi: Karóba huzatom ezt a legényt. (Csengetés.) Letépem ezt a csengőt... egész éjjel csenglet a fülem tőle. (El bal II-ön.)

3. JELENET

Rudi, Gréte, majd Mimi, Miska

Gréte (pongyolában, kedvesen): Jó reggelt!

Rudi (cinkikus hidegséggel): Jó reggelt. (Pízsamakabálban van, szemmeláthatólag érdekli a Gréte pongyolája.)

Gréte: Mit álmódott az éjjel?

Rudi: Az eskívönk óta leszoktam az álmodásról.

Gréte: Én csak azóta álmodom... Asszony vagyok, de úgy érzem, mintha mégsem egészen asszony. Mintha az anyakönyvi kivonat gúnyosan rám nevetne és azt mondaná: mit ér a hideg betű, ha nem teljes a boldogság.

Rudi: Nem panaszkodhat, jó férj vagyok.

Gréte: Csak egyszer lenne már egy kissé rossz, maga lenne a legjobb a világon. (Szemébe néz kacéran.)

Rudi: Ne nézzen úgy rám. (Körülnéz.) Így még nem nézett hosszú kéthetes házasságunk alatt, én elveszttem lábam alatt a talajt és... (Meg akarja csókolni.)

Mimi (bárról, szendén): A reggeli! (Odamegy Grétehez.) Kezét csókolom! (Rudit megböki elmenőben.) Maradj kiinn, mert lelőlek! (El jobb II-ön)

Rudi: Milyen jó lány ez! És milyen pontosan hozza a reggelit.

Gréte (dühösen): Az ilyen pontos lány mért nem megy óráshoz?

Rudi: Szeretem! Pontos és alapos.

Gréte: Emlékszik a tisztá bárra, arra az egyetlen csókra, azóta semmi...

Rudi: Van az ember úgy, hogy egy időre egész kicsókolja magát s aztán várhatunk a megfelelő alkalomra... (Ujra csókolni akarja.)

Miska (a Rudi zubbonyát kefelve, be): A huszártiszt, ha valamit megfogad, meg is szokta tartani. (Kiszól.) Az én gazdám legalább is ilyen. (Meglátja ezeket.) Pardonny.

Rudi (dühösen): Hogy mersz így beállítani. Hapták! Hogy az a rézsárgára lakkozott, napfényben tündöklő, veszett fene álljon beléd. Mit gondolsz, ide mindig be lehet jönni ajtóstul, mint otthon a fatornyos faludban a bábaasszonyhoz, mi?

Miska (alázatosan): Csak ennek a barázda-billegető szobalánynak magyaráztam, hogy egy huszártiszt meg szokta tartani, amit fogadott. Nem igaz, édes gazdám?

Rudi (fogai között): Hát persze, hogy igaz... igaz hát... de azért menj, Miska, a fenébe.

Miska: Hanyadik kerültemben van az itt, kérem? (El bal II-ön.)

Rudi (csenében behajtja a fejét).

Gréte: Valami igazságot mondott talán ez a fiú?

Rudi (lemondóan): Nagyon nagy igazságot!
Gréte: Pedig nézze, milyen fényesen süt odakint a nap. Már virágoznak a fák. Fecskek ropdósnek az erkély körül. Itt a tavasz. A lecskék itt raknak fészket, fiókákat nevelnek, csak maga nem érzi a tavasz lehetét? Megbánta, hogy nem tagja már a csókos regimentnek?

Duett:

(Valse Hesitation.)
I.

Rudi: Ne nézzen így rám, úgy éget, mint a tűz, Megörjít még ma tán. Vagy kárhózatba űz.
Gréte: Erzem, hogy vonz, mint a mágnes, a forró lehetetlen, Legszebb a hallgatás, mit ér a szó, Könnycseppet látok én már a szemén.

Refrain:

Rudi: Nem tudom én, mi van velem, Ez nem lehet más, csak szerelem. Arcom úgy ég, szívem dobog, Egy drága szempár, ha mosolyog.
Gréte: Kitzúlek szívemre gyöngyvirágnak S én, mint a harmat, úgy csókolnálak.
Együtt: Nem tudom én, mi van velem, Ez nem lehet más, csak szerelem.

II.

Rudi: Elérte hát a célt. Talán még mást kíván? Nem kár a könnyekért. Sebem, ha érzi tán.
Gréte: Más könnyen elfutott volna. Én esendben vártam egy dalt, Vártam egy éjszakán magára rég. Erdemes élni? Vagy most már elég?

Refrain Játék.

Rudi (játék után, mintha be akarna rontani Gréte szobájába, de az ajtóban megtorpan): Nem és ezerszer nem! Miska!

4. JELENET

Miska (rézústben habol ver, csupa hab az arca): Ilyet aztán senki se mondjon, mert!... (Felemeli a kezét és arcáról, a habot belevágja az úsibe.)

Rudi: Goromba voltam hozzád, pedig igazad volt az előbb. (Pénzt ad neki.) Nesze fájdalomdíj.

Miska: Köszönöm alássan. Dögre etetem, itatom a német frajlikát a Práterben.

Rudi: Látszik, hogy huszár vagy. Gavallér!
Miska: Nézzék is rajtam a németök, az anyjuk hét meg a nyolc! (El bal II-ön.)

Rudi: Pedig ha kiéhezettnek, én úgy megszegem a fogadalmam, mint a pinty!
Mimi (Jobb II-ről. Befogja a Rudi szemét): Kukucs!

Rudi (megfordul, elkapja és alaposan belécsókol): Nesze, ez mind te miattad van!

Mimi: Rudi, megfotasz!
Rudi: Megérdemelned! Ilyen gondolat is csak neked juthat az eszedbe. Hozzám jönni szobacsiának! Nappal szobacsi, este táncosnő. Hogy lehet ezt kibírni?

Mimi: Majd én megmutatom a tábornoknak, hogy kell vezényszóra házasodni!

Rudi: Ebből a házasságból nem lesz új katonája a hadseregnek.

Mimi: Az öreg azt hitte, hogy téged lerázott és nálam nem lesz többé akadály. Képzeld, megtudtam, hogy detektívekkel figyeltet. Csak rá ne jöjjön erre a stikliré.

Rudi: Látom, rendben tartod a házamtájéát.
Mimi: Most már könnyű, segédem is van.
Rudi: Ne beszélj!

Mimi: Alig pár perce... a Muki...
Muki (bestial fess szobalányruhában, bóbila a fején, kezében lapát, seprű): Szervusz, Rudi!

Csend! Egy szót sem! Égszakadás, földindulás, jön a generális!

Mimi, Rudi: Ennek fele sem tréfa! Fusson, ki merre lát! (Mimi jobb II-ön, Rudi jobb I-en, Muki bal II-ön el.)

5. JELENET

Gróf Schönaui, Muki, majd Gréte

Muki (előre jön, kinyitja az ajtót).

Gróf Schönaui: Milyen nehezen lehet ide bejutni!

Muki: Ne tessék lármázni, felébred a főhadnagy úr!

Gróf Schönaui: Majd én dudorászok egy ébresztőt a doboshártyájába. Te vagy egy fesches Mädl... (Megesókolja.) Kár, hogy bagózol. Szervusz!

Muki (szégyentlően): Csak rövid szívart! (Csókol dob.)

Gróf Schönaui (mosolyog Mukira és bemegy bal I-re.)

Miska (be bal II-ről, meglátja Mukit, azt hiszi, nő és neki hinti a csókol, erre Miska is viszozza): A cicus nagyon kacér.

Muki: Már csecsemőkoromban kacér voltam.

Miska: Jóváágású nő. Megforgatnám a tánchelyen úgy istenigazában.

Muki: Óh, én csak tangót táncolok.

Miska: Tudom én azt is. Megmutassam?

(Tetszésszerűen langőzenére az elképzelt legkomikusabb táncot lejtik. Muki utánzotta a prima-donnákat, Miska pedig egy bős spanpólt.)

(Tánc után gróf Schönaui együtt jön Grétével.)
Gréte: Dani bácsi, remélem, nem vagy felpaprikázva?

Gróf Schönaui: Én vagyok mindig felparityázva, amíg nem látok alles in Ordnung.

Gréte: Rudi egy aranyos, jó fiú, mértékletes.

Gróf Schönaui: Mindent tudok. Itthon van mértékhelyettes... és künt éjszaka mérték-helytelen. (Ordít.) Mi ez? Egy házasság? És hol van a gyerek?

Gréte: De bácsikám, két hete volt csak az esküvő.

Gróf Schönaui: És még mindig nincs van gyerek? Sehr traurig! Rám vagy úgy. In Wien, úgy látszik, nagyon rossz a levegő és van más ellogaltság. Hát mentek in Province, a vidékre. Ó fog még ma áthelyezve lenni in Ungarn, egy kicsi garnizon. Máté... vagy wie sagt man, Mátészalkára, még ma indul és te utána. Nekem kell egy tuat Freiherr von Kamizsai a családba bele. Verfluchte bagázs!

Gréte (erélyesen): Én meg kikérem magamnak, hogy az uramat sértegeds.

Gróf Schönaui: Mi-i?

Gréte: Velem, mint most már magyar asszonnal, tessék tisztességes hangon beszélni, verstunden? Azt a kutya-fáját neki! (El bal I-en.)

Gróf Schönaui (meglepődve): Da schau her! Leesik az állapotom!

6. JELENET

Gróf Schönaui, Rudi, majd Mimi

Rudi (rendesen felöltözve, jobb I-ről): Befehlen, Excellenz?

Gróf Schönaui (körülcsaplassza finoman): Szervusz, te fenegyerek! Du gauner du! Én úgy szeretlek, mintha a saját fiad lennék és (visszanéz Gréte ajtajára) beszélek veled tisztességes hangszálon (ordít), de nem tűrök, hogy te, mint nős ember, éjszaka lumpolni járj mindig azzal a táncosnővel, du Wagabund (szelíden), azért még ma, aranyos pubikám, felpakkolsz és utazol.

Vagy áthelyezve egy kleine, picike garnizon in Mátészalka (dühösen), mert itt in Wien elég volt a Schweinereiból, amiket csinász! Mimi (át akar menni, de visszaugrik és kétségbeesetten hallgatózik).

Rudi: Jawohl!

Gróf Schönau: Nix Jawohl. Hanem in Mátészalka megrendelsz a tied feleségedtől két picit Kanizsáy-porongy! Cselédséget (kacsi) majd én küldök utánad, nem azt, akit te választol, du gauner. (Szelíden arcon csókolja.) Ismételsz, hova indulsz, sofort, azonnal?

Rudi (keserűsen): Mátészalkára, hogy dőljön össze ez a világ! (Sarkonfordul és el jobb I-en.) Gróf Schönau (kezét dörzsölve): Gott sei dank! Vegre maradok konkurenc nélkül a Mimi-vel, majd én öt megtanítok. (Fütyölve, valcelerlépéssel bal II-ön el.)

Mimi (ulánozza): Gott sei dank, hogy halottam, csakhogy ebből nem eszel! (Úgyanúgy el bal II.)

7. JELENET

Gréte, Rudi, majd Miska

Gréte (bejön, gondolkodik és Rudi ajtaja felé megy).

Rudi (kijön): Asszonyom! Ha még nem tudna, be kell jelentenem, hogy a kedves nagybácsai áthelyeztetett az Isten háta mögé. Azonnal indulnom kell Mátészalkára.

Gréte: Tudom!

Rudi: Ha tudja, annál jobb. Én elsősorban katona vagyok és csak másodsorban férj, tehát a parancsnak engedelmeskednem kell. Ön utánam jöhet egy pár nap mulva, ha kedve tartja. Ugy látszik, a kedves bácsikája még ezt a levegőt is irigyli tőlem. Asszonyom! (Kezet csókol és el vissza.) Miska, csomagolj!

Gréte (pár lépést tesz utána, majd megnyugodva, egy mély sóhajjal a zongorához ül és egy Schubert-dalt kezd játszani).

Miska (kivül énekel): Mátészalka gyászba van, Mátészalka gyászba van stb. (Egy bórondól tesz be a jobb I-esbe és visszajön.)

Gréte: Miska, kérem!

Miska: Tessen parancsolni, méltóságos asszonyom!

Gréte: Mondja, Miska, merre van az a Mátészalka?

Miska: Az, amelyik gyászba van? Ajaj. Túl messze innen, de nekem mégis csak kedves.

Gréte: Nem sajnálja itthagyni Bécsot?

Miska: Lefognak a frajtlak, ha én ezt a várost itthagynom. Egy-kettő apát keres a gyerekeknek, egyéb bajuk nem esett felőlem.

Gréte: Én mindig úgy vágytam Magyarországra menni... a muskátlis házak közé...

Miska: Hát ez meglesz. Unalmas egy fészek, a nyavala kitéri az embert az unalomtól, de sehaj, muskátli az lesz. Hej, mátészalkai lányok, hegyeztetek a csörötöket, mert jönnek a huszárok!

Gréte: Talán az a vidék meggyógyítja a szívet.

Miska: Méltóságos asszony, ha nem veszi sértésnek, mondanék én valamit a méltóságos asszonynak.

Gréte: Beszéljen. Hiszen tudja, hogy én szeretem magát.

Miska (nekiroton, meg akarja csókolni): Miért nem szót?

Gréte (nevetve elhárítja): Pardon, nem így.

Miska: Már úgy hozzá vagyok szokva. (Nevel.) Ha nekem valaki azt mondja, hogy szeret, hát én rögtön nekiszaladok. (Nevelés.)

Gréte: Ezt akarta mondani?

Miska: Dehogy kérem, nagy dolgot akarok mondani, de a köztünk lévő rangkülönbség

miatt nem tudom úgy finoman elmondani. Mert én, fetszik tudni, szörnyű unidélkvens vagyok. De ha, tessen fel, a méltóságos asszony is falumbélinek képzelne magát egy pár percre, Tiszafüredi Zsófinak vagy Tecának, vagy valami ilyesminek, hát jó tanácsal tudnék a további becses életére szolgálni, mert én nagyon színpadiálok a méltóságos asszonnyal.

Gréte: Leszek én az, amit akar!

Miska: Mondjuk, akkor legyen Marcsa, mert ez a leghülyébb a faluban, azaz, hogy Marcsa, ahogy kegyedhez illik.

Gréte: Mariska, szép név.

Miska: Tehát most ne sértődjék meg, mert én a Marcsához beszélek, mint otthon szoktam pitvárlási céltzából. Mondok (hatba üt), csuda málszajú vagy, Marcsa.

Gréte: Was? (A hátát lapogatja.)

Miska: Mondom, hogy ezt a Marcsának mondom, de magára értem! Mondok, szép, rendez, egészséges vagy, Marcsa, de mafla vagy, édes lelköm Marcsa! Mert szereted ezt a legényt, a cikkekkos csihara rángat érte, Marcsa! De nem tudsz vele bánni.

Ha rád üt, kiállja kukk nélkül az a ragyás bóród, Marcsa. Nincs a visszaütésre megfelelő készséged és temperatúrád, ezért úgy bánik veled, Marcsa, mintha a világon sem lennél, Marcsa. Kellemzetted azt a lusta tagjaidat, Marcsa, kacsingass, Marcsa a szemeciddel, húzd a legényt, Marcsa, hogy a szíve tótágast álljon, ha ezt nem teszed, Marcsa, hát akkor fordulj fel, Marcsa, mert kár ezért a vegytiszta levegőért, amit a bubánatos tüdődbe szívol, Marcsa!

Gréte (feláll, kihúzza magát és németesen, monoton hangon elbarálla): Hát jól van! Gyűjjék csak haza, laposra simítom azt a pisze orrát, megropogtatom azt a szappanba való csontjait, ha más lányra mereszti azt a csuka szemét, hogy a hideglelés simogassa körül napjába háromszor azt a csapodár terméztjét! Na, jól van?

Miska: Hát ezt meg kitől tanulta?

Gréte: Magának írta ezt a lapot valaki. (Előhúzza a kebeléből.) Én megtaláltam és megtanultam...

Miska (szégyelli magát): Csak azt ne mondja meg, ki van aláírva...

Gréte: Miért ne mondanám. (Olvassa.) Egyébként tiszteltőtli a maga Marcsája, Tiszafüredről.

Miska: Na, megállj, Marcsa, menjek csak haza, letöröm a derekadat.

Duett:

I.

Miska: Nem vagyok én legutolsó legény. Épp ezért a legszebb lány az enyém.

Nem vagyok én pipogya, kell a lányok mosolya, Ettől vagyok, édes rózsám, egészen oda.

Refrain:

Fényes a sárgarézkilines, az én babámnak szíve nines, Mert ha szíve volna, minden este (szólna).

Fényes a sárgarézkilines, az én babámnak szíve nines, Mert ha szíve volna, minden este (szólna).

Jaj, Istenem, de jó volna.

II.

Gréte: Nem vagyok én legutolsó leány. Mondta ezt már úr is nem egy néhány.

Csak az nálam a bibi, hogy a legény nem hiszi. Egy leánynál megeshet, hogy nem őt szereti. (Táncol el.)

(Sötétedik.)

8. JELENET

Rudi, Mimi, majd Gréte

Rudi (átvakészten, cigarettázva jön be, Mimivel szembe találja magát): Mimikém, drágám! Jó, hogy itt vagy. Hallottad a legújabb gazságot?

Mimi (sírva): Mindent tudok. Látod, mibe sodort bele egy hitvány csók. Hogy egy ekkora katona ne tudjon magán uralkodni! (Kéblére hanyallik.)

Rudi: Ne tedd még nehezebbé a válást.

Mimi: Azt hiszed, kibírom nélküled?

Rudi: Ne félj semmit. Csinálók én ott olyan felfordulást, hogy ész nélkül visszahelyeznek.

Mimi: Ha majd meghaltam, írok neked egy levelet, hogy a sírjig hű voltam hozzád.

Rudi: Figyelj itt az erkélyen, lent várnak a bajtársaim. Inteni fogok még utoljára. Szervusz! (El hal II-on.)

Mimi (sírva): Gondolj rám, mert én kikaparon a szemed. (Szemét törli.)

Gréte (be hal I-en): Ugy-e, Emmike, maga is sajnálja a férjemet?

Mimi: Szívemből.

Gréte: Jó ember ő! Jól bánt magával.

Mimi: Minden áldott nap.

Gréte: Lám, milyen áldott jó ember az én férjem, még a személyzet is megsiratja. (Könnyezik.)

(Alkony. Finaletto.)

Gréte: Nem tudom én, mi van velem.

Ez nem lehet más, csak szerelem.

Mimi: Arcom úgy ég s szívem dobog.

A drága szempár, ha mosolyog.

Gréte: Kitérlek szívemre gyöngyvirágnak

Mimi: És mint a harmat, úgy csókolnálak.

Együtt: Nem tudom én, mi van velem.

Ez nem lehet más, csak szerelem.

(Lentről hallatszik a Csókos regiment induló, a férfikar éneklő. Mimi, Gréte felmennek az erkélyre, inlegetnek kendővel, majd Gréte karja Mimi vállára nyugszik akarallan. Mimi ezt meglátja. Ő is hitetlen ráeszi az övét Gréte vállára.)

Muki (civilben, hat nagy bőröndöt cipelve, jobb I-ről jön, mögötte Miska jön, aki a jobb I. kulissza mögül húz egy vastag kötelet. Erőlködik. Végre Muki ledobja a bőröndöket, ő is segít húzni. Mire a külső kar a Csókos regiment refrain végére ér, enged a kötel és egy kicsi ölel van a végére köte.)

(Függöny.)

MÁSODIK FELVONÁS

(Történet Mátészalkán egy igen kicsiny garnizonban folytatódagasan. Szín: a kaszárnya tisztii épületében levő nagy hall, tiszta fehérre meszelve, a falon katonai vonatkozású képek. Jobbról-balról, két-két alkofőj ajtó a tisztii szobákba. Háttul nagy alkofőj nyílás, mögötte elhúzódik a folyosó nagy üvegablakokkal, melyen keresztül Mátészalka látszik az ő házaival. Mindegyik ajtón van egy fogas: középen egyszerű szalógnaritura. Futószönyeg. Szobajutók bal I., II., jobb III., IV.)

1. JELENET

Örmester Csuka, Miska, Boris, Regruták

(A függöny felmenetelekor, hat regruta, hat felesper, tisztogat, törülget és ezt a nótát fújja.)

Örmester úr fekete subája. Barna kis lány húzódik alája.

Addig, addig búzódik a díka, amíg egyszer kilátszik a...

Egy, kettő, három, négy a fehér lábaszára. Miska (két nagy bőröndöt cipel hátulról): Tiszta legyen ez a vacak tisztii fertály, mint a patyolat a császár nevenapján, ti porosfűlű regruták!

Boris (Jóképu fiatal cseleddány, egy füles kosárban különböző jó borokat hoz, a másik kezében egy láca, melyen poharak vannak): Jó reggelt! Ez az alezredes úr kvártélyá?

Miska: Miért hugám?

Boris: A Bika-szállóból hozom ezeket a borokat.

Miska (tetszik neki a lány): Hozod mi, úgy-e, hugám? (Megcsipi az arcát, közben a hat regruta csökehesen körül állja a lányt.)

Boris: Hallja, ne izéljen, mert a fejéhez vágom az öklömet!

Regruták (rárohannak): Előbb jövök én! — de nem te, hanem én. — Egy nyavalát te. — Vigyázz, fejbe váglak. — Ez az én ismerősöm. — Egy lány innen nem szabadul!

Miska: Csiba, te! Tatárfajzat, mars a dologra! Előbb jövök én, aztán megint én, aztán egy mély sóhajítás, aztán megint én. (Megakarja a Borist csókolni nagy előkészülettel.)

Regruták morogva vissza húzódnak.)

Örmester úr Csuka (háttulról megjelenik. Ripacsos harsabajasos bakaörmester, nádpálával. Hát én kiskutyá vagyok?! Abtréten! (Regruták eszeveszetteen elfutnak, csak Miska húzódik hátrább!)

Örmester (tempósan odamegy a lányhoz): Told ide a képed ruzsám, ha bemezészkedtél a kaszárnyába! (Csókolni akarja.)

Miska (elkiáltja magát): Jön az alezredes úr!

Örmester (megijed): Merről, te?

Miska (kiles): Onnan a háztető felől.

Örmester: Tartsd addig a lányt, te bundás. (Ellohól.)

Miska: Törjön ki a pléhgalléros nyakad! (Borishoz.) Ezt jól elküldtem. (Megcsókolja az egyhelyben álló Borist.) Az anyád, te meg úgy tartod itt a képed, mintha vásáron árulnád. Nagyon flegma vagy. Hogy hívnak?

Boris: Nem hívnak, megyek én magamtul is.

Miska: De nevet csak adott édesapád?

Boris: Azt igen. Hujjantó Boris... szép, mi?

Miska: Szébb, mint a viselője. Itt szolgálsz?

Boris: Helyben a Bika-szállódban.

Miska: Jobb helyet nem találtál? Nem mondanád meg, hogy mért nem ellenkezel, ha csókolak?

Boris: Először is, mert a vitézurakkal hiába ellenkezek, másodszer, mert jól esik. Nekem is csak ott vizket, ahol magának. (Lerakja holmiját az asztalra.)

Miska: Este szok-e kimenőd lenni a kapuig?

Boris: Még azontúl is... ha megéri...

Miska: Velem csak megéri?

Boris: Az majd kiderül a vallatáskor...

Duett:

Miska: De kerek a káposzta levele (de kerek a levele rég.)

Megkérdelem a rózsám, hogy szeret-e.)

Hogy igazán szeret-e még?

Boris: Híntón jőjjön virágvasárnapra, Punkösd hétfőn szívére zárhatna.

Miska: Ilyen kedvem száz évig (sohse lessz.) Ilyen kedvem sohse lessz még.

Refr.:

I.

Juj, ma de formába vagyok én.

Juj, ma egy csókot is adok én.

Juj, ma berug még a hordár is.

Juj, ma nem maradok normális.

Vagy áthelyezve egy kleine, picike garnizon in Mátészalka (dühösen), mert itt in Wien elég volt a Schweinereiból, amiket csinálsz! Mimi (át akar menni, de visszautrik és kétségbeesetten hallgatózik).

Rudi: Jawohl!

Gróf Schönau: Nix Jawohl. Hanem in Mátészalka megrendelsz a tied feleségedtől két kicsi Kanizsai-porongy! Cselédséget (kacsint) majd én küldök utánad, nem azt, akit te választol, du gauner. (Szelíden arcon csókolja.) Ismételsz, hova indulsz, sofort, azonnal?

Rudi (keservesen): Mátészalkára, hogy dőljön össze ez a világ! (Sarkonfordul és el jobb I-en.)

Gróf Schönau (kezelt dörzsölve): Gott sei dank! Végre maradok konkurrenc nélkül a Mimi-vel, majd én őt megtanítok. (Fütyölve, valcerlépéssel bal II-ön el.)

Mimi (utánozza): Gott sei dank, hogy hallottam, csakhogy ebből nem eszel! (Ügyen-űgy el bal II.)

7. JELENET

Gréte, Rudi, majd Miska

Gréte (bejön, gondolkodik és Rudi ajtaja felé megy).

Rudi (kijön): Asszonyom! Ha még nem tudna, be kell jelentenem, hogy a kedves nagybácsi áthelyeztetett az Isten háta mögé. Azonnal indulnom kell Mátészalkára.

Gréte: Tudom!

Rudi: Ha tudja, annál jobb. Én elsősorban katona vagyok és csak másodsorban férj, tehát a parancsnak engedelmessékednem kell. Ön utánam jöhet egy pár nap mulva, ha kedve tartja. Ugy látszik, a kedves bácsikája még ezt a levegőt is irigylti tőlem. Asszonyom! (Kezel csókol és el vissza.) Miska, csomagolj!

Gréte (pár lépést tesz ulána, majd megnyugodva, egy mély sóhajjal a zongorához ül és egy Schubert-dalt kezd játszani).

Miska (kívül énekel!): Mátészalka gyászba van, Mátészalka gyászba van stb. (Egy bőrnédőt tesz be a jobb I-esbe és visszajön.)

Gréte: Miska, kérem!

Miska: Tessen parancsolni, méltóságos asszonyom!

Gréte: Mondja, Miska, merre van az a Mátészalka?

Miska: Az, amelyik gyászba van? Ajaj. Túl messze innen, de nekem mégis csak kedves.

Gréte: Nem sajnálja itthagyni Bécsot?

Miska: Lefogynak a frajllak, ha én ezt a várost itthagynom. Egy-kettő apát keres a gyerekeknek, egyéb bajuk nem esett felőlem.

Gréte: Én mindig úgy vágytam Magyarországra memi... a muskátli házak közé...

Miska: Hát ez meglesz. Unalmas egy fészek, a nyavala kitöri az embert az unalomtól, de sebjaj, muskátli az lesz. Hej, mátészalkai lányok, hegyezték a esőrötöket, mert jönnek a huszárok!

Gréte: Talán az a vidék meggyógyítja a szíveket.

Miska: Méltóságos asszony, ha nem veszi sértésnek, mondanék én valamit a méltóságos asszonynak.

Gréte: Beszéljen. Hiszen tudja, hogy én szeretem magát.

Miska (nekironít, meg akarja csókolni): Miért nem szólt?

Gréte (németül elhárítja): Pardon, nem így.

Miska: Már úgy hozzá vagyok szokva. (Nevel.) Ha nekem valaki azt mondja, hogy szeret, hát én rögtön nekiszaladok. (Nevelés.)

Gréte: Ezt akarta mondani?

Miska: Dehogy kérem, nagy dolgot akarok mondani, de a köztünk lévő rangkülönbség

miatt nem tudom úgy finoman elmondani. Mert én, tetszik tudni, szörnyű unideklkvens vagyok. De ha, tesszem fel, a méltóságos asszony is falumbélinek képzelné magát egy pár percre, Tiszafüredi Zsófinak vagy Tecának, vagy valami ilyesminek, hát jó tanáccsal tudnék a további becses életére szolgálni, mert én nagyon szinpadialok a méltóságos asszonnyal.

Gréte: Leszek én az, amit akar!

Miska: Mondjuk, akkor legyen Marcsa, mert ez a leghülyébb a faluban, azaz, hogy Mariska, ahogy kegyedhez illik.

Gréte: Mariska, szép név.

Miska: Tehát most ne sértődjék meg, mert én a Marcsához beszélek, mint otthon szoktam pitvarlási célatból. Mondok (hátha üti), csuda málszajú vagy, Marcsa.

Gréte: Was? (A hátát tapogatja.)

Miska: Mondom, hogy ezt a Marcsának mondom, de magára értem! Mondok, szép, rendes, egészséges vagy, Marcsa, de mafla vagy, édes lelköm Marcsa! Mert szeretted ezt a legényt, a cikkeakkos csibara ríngat érte, Marcsa! De nem tudsz vele bánni. Ha rád üt, kiállja kukk nélkül az a ragyas bóród, Marcsa. Nincs a visszaütésre megfelelő készséged és temperaturád, ezért úgy bánik veled, Marcsa, mintha a világon sem lennél, Marcsa. Kellemeztessd azt a lusta tagaidat, Marcsa, kacsingass, Marcsa a szemeiddel, húzd a legényt, Marcsa, hogy a szíve tótágast álljon, ha ezt nem teszed, Marcsa, hát akkor fordulj fel, Marcsa, mert kár ezért a vegytiszta levegőért, amit a bűbánatos tüdődbe szívól, Marcsa!

Gréte (feláll, kihúzza magát és németesen, monoton hangon elhárítja): Hát jól van! Gyűjjék csak haza, laposra simítom azt a pisze orrát, megpogatom azt a szappanba való csontjait, ha más lányra mereszti azt a csuka szemét, hogy a hideglelés símogassa körül napjába háromszor azt a csapodár természetjét! Na, jól van?

Miska: Hát ezt meg kitől tanulta?

Gréte: Magának írta ezt a lapot valaki. (Előhúzza a kebeléből.) Én megtaláltam és megtanultam...

Miska (szégyelli magát): Csak azt ne mondja meg, ki van aláírva...

Gréte: Miért nem mondanám. (Olvassa.) Egyébként tiszteltőti a maga Marcsája, Tiszafüredről.

Miska: Na, megállj, Marcsa, menjek csak haza, letöröm a derekadat.

Duett:

I.

Miska: Nem vagyok én legutolsó legény. Épp ezért a legszebb lány az enyém.

Nem vagyok én pipogya, kell a lányok mosolya,

Ettől vagyok, édes rózsám, egészen oda.

Refrain:

Fényes a sárgarézkilines, az én babámnak szíve nincs,

Mert ha szíve (volna), minden este (szólna).

Fényes a sárgarézkilines, az én babámnak szíve nincs,

Mert ha szíve volna, minden este szólna. Jaj, Istenem, de jó volna.

II.

Gréte: Nem vagyok én legutolsó leány. Mondta ezt már úr is nem egy néhány.

Csak az nálam a bibi, hogy a legény nem hiszi. Egy leánynál megeshet, hogy nem őt szereti. (Táncol el.)

(Sötéledik.)

8. JELENET

Rudi, Mimi, majd Gréte

Rudi (útrakészen, cigarettázva jön be, Mimivel szembe találja magát): Mimikém, drágám! Jó, hogy itt vagy. Hallottad a legújabb gázságot?

Mimi (sírva): Mindent tudok. Látod, mibe sodort bele egy hitvány csók. Hogy egy ekkora katonára ne tudjon magán uralkodni! (Keblére hanyatlak.)

Rudi: Ne tedd még nehezebbé a választ.

Mimi: Azt hiszed, kibírom nélküled?

Rudi: Ne félj semmit. Csinálok én ott olyan telfordulást, hogy ész nélkül visszahelyeznek.

Mimi: Ha majd meghaltam, írok neked egy levelet, hogy a sirig hű voltam hozzád.

Rudi: Figyelj itt az erkélyem, lent várnak a bajtársaim. Inteni fogok még utóljára. Szervusz! (El bal II-ön.)

Mimi (sírva): Gondolj rám, mert én kikapárom a szemed. (Szemét törli.)

Gréte (be bal I-en): Ugy-e, Emmike, maga is sajnálja a férjemet?

Mimi: Szívből.

Gréte: Jó ember ő! Jól bánt magával.

Mimi: Minden áldott nap.

Gréte: Lám, milyen áldott jó ember az én férjem, még a személyzet is megsiratja.

(Könnyezik.)

(Alkony. Finaletto.)

Gréte: Nem tudom én, mi van velem.

Ez nem lehet más, csak szerelem.

Mimi: Areom úgy ég s szívem dobog.

A drága szempár, ha mosolyog.

Gréte: Kitzúlek szívemre gyöngyvirágnak

Mimi: És mint a harmat, úgy csókolnálak.

Együtt: Nem tudom én, mi van velem,

Ez nem lehet más, csak szerelem.

(Lentről hallatszik a Csókos regiment induló, a

férjkar énekl. Mimi, Gréte felmennek az erkélyre,

intégetnek kendővel, majd Gréte karja Mimi vállára

nyugszik akaratlan. Mimi ezt meglátja. Ő is hirtelen

ráteszi az övét Gréte vállára.)

Muki (éjvilben, hat nagy bőröndöt cipelve, jobb

I-ról jön, mögötte Miska jön, aki a jobb I.

kulissza mögül hűz egy vastag kötelet. Erőlködik.

Végre Muki ledobja a bőröndöket, ő is segít

húzni. Mire a külső kar a Csókos regiment

refrain végére ér, enged a kötel és egy picit üle

van a végére kötve.)

(Függöny.)

MÁSODIK FELVONÁS

(Történik Mátészalkán egy igen kicsiny garnizonban folytatlagosan. Szín: a kaszárnya tisztiepiletében levő nagy hall, tiszta fehérre meszelve, a falon katonai vonatkozású képek. Jobbról-balról, két-két alkofos ajtó a tiszt szobákba. Háttul nagy alkofos nyílás, mögötte elhúzódik a folyosó nagy üvegablakokkal, melyen keresztül Mátészalka látszik az ő házaival. Mindegyik ajtón van egy fogas: középen egyszerű szalángarnitúra. Felsőszőnyeg. Szobaajtók bal I., II., jobb III., IV.)

1. JELENET

Örmester Csuka, Miska, Boris, Regruták

(A függöny felmenetelekor, hat regruta, hat felé seper, tisztogat, törülget és ezt a nótát fújja.)

Örmester úr fekete subája. Barna kis lány húzódik alája.

Addig, addig húzódik a díka, amíg egyszer kilátszik a...

Egy, kettő, három, négy a fehér lábaszára. Miska (két nagy bőröndöt cipel hátról): Tiszta legyen ez a vacak tisztifertály, mint a patyolat a császár nevenapján, ti porosfűlű regruták!

Boris (Jóképű fiatal cseléd lány, egy füles kosárban különböző jó borokat hoz, a másik kezében egy láda, melyen poharak vannak): Jó reggelt!

Miska: Miért hűgám?

Boris: A Bika-szállóból hozom ezeket a borokat.

Miska (letszik neki a lány): Hozod mi, úgy-e, hűgám? (Megcsipi az arcát, közben a hat regruta csókéhesen körül állja a lányt.)

Boris: Hallja, ne izéljen, mert a fejéhez vágom az öklömet!

Regruták (rárohannak): Előbb jövök én! — de nem te, hanem én. — Egy nyavulást te.

— Vigyázz, fejbe váglak. — Ez az én ismerősöm. — Egy lány innen nem szabadul!

Miska: Csiba, te! Tatárfajzat, mars a dologra!

Előbb jövök én, aztán megint én, aztán egy mély sóhajtas, aztán megint én. (Megakarja a Borist csókolni nagy előkészülettel.)

Regruták morogva vissza húzódnak.)

Örmester úr Csuka (hátról megjelenik. Ripacsos haresabajasos bakaörmester, nádpálcával. Hát én kiskutya vagyok? Abtrétné! (Regruták eszevesztelen elfutnak, csak Miska húzódik hátrább!)

Örmester (tempósan odamegy a lányhoz): Told ide a képed ruzsám, ha bemereszkedtél a kaszárnyába! (Csókolni akarja.)

Miska (elkiáltja magát): Jön az alezredes úr!

Örmester (megijed): Merről, te?

Miska (kiles): Onnan a háztető felől.

Örmester: Tartsd addig a lányt, te bundás. (Ellohol.)

Miska: Törjön ki a pléhgalléros nyakad! (Borishoz.) Ezt jól elküldtem. (Megcsókolja az egyhelyben álló Borist.) Az anyád, te meg úgy tartod itt a képed, mintha vásáron árulnád. Nagyon flegma vagy. Hogy hívnak?

Boris: Nem hívnak, megyek én magamutul is.

Miska: De nevet csak adott édesapád?

Boris: Azt igen. Hujjantó Boris... szép, mi?

Miska: Szébb, mint a viselője. Itt szolgálisz?

Boris: Helyben a Bika-szállóban.

Miska: Jobb helyet nem találtál? Nem mondanád meg, hogy mért nem ellenkezel, ha csókolak?

Boris: Először is, mert a vitézurakkal hiába ellenkezel, másodsor, mert jól esik. Nekem is csak ott visket, ahol magának. (Lerakja holmiját az asztalra.)

Miska: Este szok-e kimenőd lenni a kapuig?

Boris: Még azontúl is... ha megéri...

Miska: Velem csak megéri?...

Boris: Az majd kiderül a vallatáskor...

Duett:

Miska: De kerek a káposzta levele (de kerek a levele rég.)

Megkérdelem a rózsám, hogy szeret-e.)

Hogy igazán szeret-e még?

Boris: Híntón jöjjön virágvásárnapra, Pünkösöd hétfőn szívére zárhatna.

Miska: Ilyen kedvem száz évig (sohse lessz.)

Ilyen kedvem sohse lessz még.

Pefr.:

I.

Juj, ma de formába vagyok én.

Juj, ma egy csókot is adok én.

Juj, ma berug még a hordár is.

Juj, ma nem maradok normális.

Nyílik a réten is a virág,
Dőljön csak össze a világ,
Rézsarkantyú pitykés dolmány.
Juj, ma ez a formám.

II.

Kinyílt az orgona tavaszon.
Ilyenkor lesz a szezon majd,
A babámnak csókja lesz a haszon...
Azt hiszem, hogy évekig tart.
Boris: Mások csókot tavasz felé várnak,
Nékem még a hideg tél sem árthat.
Miska: A szerelem összele mifelénk...
Nem is hozhat sohasem bajt.

Refr.:

2. JELENET

Stanislavsky alezredes, Muki, majd Rudi, majd egy
Regruta

(Alezredes, gyalogsági, lengyel. Állandóan nevelő szem, kicsiny, kunkorogós bajuszka, hármonika nadrág, tábornoknak kellene kora szerint lenni. Állandóan szalónspices. Muki is spices, bricsesben van, dísznősörtés kalappal összeülkezve jönnek és dudolnak. Muki kezében gitár.)

A Dunában úszik egy hajó, Józannak lenni nem való.

Hát így csak barátom, Legjobb így belátom,

Holládrí, holládrí hó.

Muki: Szervusz alezredes úr, én most már megyek, eleget ittunk az örökségem örömeire.

Alezredes (lengyelesen): Nekem öcsikém, sosem elég. Az ember itt meghűlyül az unalomtól.

Muki: A Rudi barátom is megérkezik, nem akarom, hogy így lásson berugva.

Alezredes: Ja, az a husaren oberlieutenant, az akikről jött a sürgöny, von herr feldmarschal lieutenant. Hogy mi az Istenke csodájába dugták ide ezt a huszárt? Minek ide huszár?

Muki: Megsugom öregem, a felesége miatt. A felesége unokahuga a kegyelmesnek.

Alezredes: Ne mondjál. És valami baj volt köztük?

Muki: Egy táncosnő volt köztük. (Szomorúan.) Az én szerelmem.

Alezredes: Fogadd részvéteimet. És most idejön az asszony is?

Muki: Hát nem nekik rendezitek be ideiglenesen ezt a szobát? (Bal I-re mutat.)

Alezredes: Ja. Dohzse, hát freilich... Fáját kutya, most lesz itt egy asszony wirtschafft!

Muki: No én megyek. Szervusz!

Alezredes: Miért megy haza? Itt az én szobám, majd máskálzs itt a laktanya és azt hiszik a fiúk, hogy ittál. (Betuszkolja jobb II-es szobába.) Ott találsz snapszot, ígyál egy schláfrunkot. Én csinálók ügyelet, mert az egész tiszti karra hálban van, a Blkában.

Muki (dudol bent a szobában): Holládrí, holládrí hó!

Alezredes (flegel a szemé az asztalon, mely borral van tele, kezét dörszöli és dudol örömeiben, leveti bluzát, alatta gallér nélküli ing. A bluzát fordítva rádobja a másik felé): A kalapját az utókére úgy, hogy aki jön, nem tudhalja, hogy ő katoná. Tölt magának és iszik. A gitárral kezd babrálni és dudol).

Rudi (köpenybe, mint aki az útról jön sietve, körülnéz): Sie, talán abba hagyná, ha a főhadnagy úr bejött.

Alezredes (hátra néz, lovább dalol még hangosabban).

Rudi (most már előről mustrálja az alezredest): Hallod-e te, hozzád beszéltek, te kimustrált ezredesuster, vagy ami vagy.

Alezredes (mutatja, hogy foglaljon helyet mellette és ígyon, nem tud beszélni, mert az üveg a száján van).

Rudi: Meg áll az eszem. Ez egy édes kis kaszánya, mondhatom. A silbak úgy alszik a kapuban, hogy pergőtűzzel sem lehetne felébreszteni. Sehöl egy tiszta. Az ezredesuster pedig itt iszik, mint a kefekötő. Finom kis paranesnok lehet itt az alezredes is. (Hátramegy keres valakit.) Ügyeletes!

Alezredes (szalált fellapászkodott, felbelle a bluzát és sapkáját): Ügyeletes? Az most az egyszer én vagyok.

Rudi: Fel lehetne gyujtani az egész laktanyát. (Bejön, meglátja az alezredest, elámul. Vigyázba rája magát.) Te jó Isten. (Tiszteleg.) Herr oberstlieutenant melde gehorizamst Oberlieutenant Kanizsay bevonult! Boesánat, hogy az imént...

Alezredes (bájosan megsimítja Rudi arcát): Suszternek tituláltál, hát mond, ebben a korban mint én, ki nem egy suszter? Szervusz! (Kezel fog és két pohárba önti.) Fogadd részvéteimet. Itt fogsz megpenészedni velem együtt Szalkásmátéban. Szervusz! (Isznak.)

(Innentől kezdve gyors vigjátéki tempó!)

Rudi: Ellenben olyan fáradt vagyok, szeretném kipihenni magam. Tegnapelőtt érkeztem Nyiregyházára, micsoda murit csaptam a Koronában. Három tükör, két márványasztal lett az áldozat.

Alezredes: Brávó, ezt már szeretem! Na menj ide az egyesbe, ezt a szobát csináltunk neked.

Rudi (benéz b. I-be): És ha a feleségem is megjön?

Alezredes: Akkor törjük át a falat a keltősbe. Ha még egy feleséged jön, akkor a harmasba, und so weiter. Mikor jön a feleséged, a kedves bárónő?

Rudi: Lehet azt tudni? Mikor rájön a mehetnék. Egy fiatalasszony sosem szeret várni. (El bal I-be.)

Alezredes: Szervusz! Auf Wiederschen! (Egy regruta át megy hátul.) Hallo sie Regrut. Vigyéél azt be ide a szobába, azt az italozás!

Regruta: Parancsára alezredes úr. (Tálatáal beaviszt mindent az asztalról a jobb II-be és utána tiszteleg el.)

3. JELENET

Alezredes, Örmester, majd Mimi és Rudi

Örmester (berohan): Alezredes úrnak alássan jelentem, egy esinos fiatal hölgy jött a laktanyába poggvásszal.

Alezredes: Na szervusz világ, már itt is van? Még jó, hogy nem jött előbb, mint a férje, az Oberlieutenant! Ez mulat Nyiregyházádon és a felesége utazik vicinálison.

Örmester: Már itt is asszonykomandó lesz? Mimi (elegáns útiruhában megjelenik hátul, mögötte bőröndökkel egy regruta): Jónapot!

Alezredes (kihúzza magát, mögötte az örmester): Méltóságos asszonyom Oberstlieutenant Stanislavsky. (Kezel csókol.)

Mimi (meglepődve): Ki vagyok én kérem?

Alezredes: Oh már mindent tudunk, a kedves férje egész éjjel jó izléssel aludt az ő ágyvaskájában és szeretettel várta a méltóságos asszonyt.

Mimi: A kedves férjem?

Alezredes: Ja, Freilich, a Kanizsay.

Mimi (megérti a helyzetet): Ja persze, a férjem, a Rudi. (Előkelő hangot vesz fel.) Köszönöm alezredes úr. Egyelőre nem akarom zavarni a kedves férjemet. A bőröndömet talán elhelyezném egy másik lakosztályban.

Örmester: Talán ide a kettesbe méltóztassék.
(Beviteli a regrutákkal a bőröndöket a bal II-be.)

Alezredes: A fal úgyis lesz át ütve.
Mimi: Fontos, hogy közel legyek a férjemhez. Még a lélegzését is hallani akarom. (A jobb II-re mutat.) A kedves férjem ugyebár itt van?
Alezredes: Oh, nem. Ott van egy részeg disznó. A Rudi itt nyugszik az egyesben! (Bal I-re mutat.)

Mimi (katonásan): Brávó, az egyesben, mint aki büntetést kapott. Köszönöm, ez szép.
Alezredes: Itt a legszebb én vagyok.
Mimi (megcibálja): Nagyon fess. Kicsit kopott, de nagyon fess, a viszontlátásra. (Mennek hátrafelé.)

4. JELENET

Mimi, Rudi

Rudi (kinyitja az ajtót, meghökken, nem ismeri fel hátulról Mimit, aki csókol dob az alezredesnek).

Mimi: A viszontlátásra!
Alezredes (hajlongva tisztelőleg): A viszontlátásra méltóságos asszonyom. (Örmesterrel együtt el, középben.)

Mimi (amint megfordul, Rudival áll szemben).
Rudi: Mimi, te vagy az? Mi akar ez lenni? Hogy kerültsz te ide?

Mimi (fenhéjzva): Képzeld, az alezredes kinevezett a feleségemnek, látod, még a jó Isten is így akarja.

Rudi: Van fogalmad, hogy ebből megint milyen botrány lesz?

Mimi: Ne haragudj, a vonatba még mint szobacica jöttem, tehetek én róla, hogy ilyen gyorsan előléptettek?

Rudi: Nagyon korai volt az eljöveteled. Meg kellett volna várni, amíg rendbe jövök és amíg a feleségem itt lesz. Hiszen úgyis tudod, hogy értesítettelek volna.

Mimi (hizelkedve): Amíg én az értesítésemet várom, halálra üldöz a tábornok. (Könnyezve.) Jól áll nekem ilyen fiatalon sirba menni? Legalább megvárom az új divatot. Rudi, te nem szeretsz már engem.

Rudi (dőlél): Ne sírj, az Istenért. Rendben van, nem bánom. Maradj itt, dőljön össze ez a vacak kaszárnya!

Mimi: De előbb mi kimegyünk belőle. (Hamisan ránéz.) Rudikám, hogy én micsoda áldozatot hozok érted, pedig úgy érzem, nem vagy már a régi.

Rudi: Ej ki meri ezt mondani? (Megcsókolja.)
Mimi (kibontakozva hamisan): Mi az, hogy régi, antik vagy Rudikám.

Duett (foxtrott).

I.

Rudi: Az egyik hön szeret.

Mimi: Na mondja már.

Rudi: A másik édesen.

Mimi: Oly régen vár.

Rudi: Az egyik csókol úgy.

Mimi: Akár csak én.

Rudi: Már megtalál a kékszemű szíren.

Együtt: Refr.: Ahány a ház, annyi a szokás.

De a szerelem az sohse más.

Az én babám más fajta talán,

Édesebb a csók az ajakán.

Felhő nincs a szerelmünk egén,

Multunk oh egy Kurts Mahler regény.

Ahány a ház, annyi a szokás,

De a szerelem az sohse más.

II.

Mimi: Na mond, hogy férfi vagy.

Rudi: Ne kérd, talán.

Mimi: Na mond, hogy régi vagy.

Rudi: A régi ám.

Mimi: A csókok holdogit, imádlak én.

Rudi: A csillagom vagy szerelmünk égen!
(Ref. Elláncolnak a bal I-be.)

5. JELENET

Miska, örmester, alezredes

Örmester (virágállványokat hoz muskátlival, egy kalitkát kanárrival, falra képeket, szőnyeget, virágtartót, egy regruta segít neki és elhelyezik a holmikot).

Miska (bejut): Megjött a főhadnagy úr? Hol a főhadnagy úr? Persze, aki két napig mulat Nyíregyházán, az nappal alszik! (Bekukucskál a főhadnagy szobájába.)

Örmester (előlép): Mars odébb, amíg az életed kedves.

Miska: Maga csak ne hengegjen. Gazdám nézem. Majd ad magának az én gazdám!

Örmester: Nem sül ki a szemed? Hiszen bent vannak a méltóságos asszonnyal együtt.

Miska: Hallja, ne vicceljen!

Örmester: Ebben a percben jött meg a méltóságos asszony. Nem látod, hogy csinostom a helyiséget?

Miska: Hú a veszett nem jóját.

Örmester: Most aztán strázsálj itt, mint akit ide öntöttek.

Alezredes (két kopott műpálmát cipeltet): Hozok az egész Itáliát. (Ezek kellen oda rohannak segíteni.) Olyan legyen itt minden, mint a sorrentói emlékezet, ha már hölgy van a háznál.

Miska: Most még csak egy szobacica hiányzik, aki ezeket a virágokat ápolja.

Csuka (szolgálati övvel be): Alezredes úrnak alásosan jelentem, egy hölgy érkezett Bécsből, a főhadnagy úr Kanizsáyt keresi. Beengedhetem?

Alezredes: Was? Még egy feleség? Alsó örmester, kezdhetik bontani a másik falat.

Miska: Ha a méltóságos asszony itt van, akkor ez csak a szobacica lehet. Alezredes úrnak alásosan jelentem, jökepü bécsi, csuda jökepü.

Alezredes: Bécsi? Na ez lesz egy démoni lakatanya. (Csukához.) Mit tátogsz a szadát, hozzá az a jökepü. (Csuka el.)

Örmester: Szobacica? Na, ez kellett még ide a regrutáknak, a fene se bír majd velük.

Alezredes: Szűk lesz majd az áristom.

Örmester: Szervusz neked Stanislawsky, te vén nőgyűlölő, most fogsz bele mászni a kelepcebe.

Alezredes (Miskához): Te meg mit tátod a szadát, mért nem segítsz a podgyászát hozni annak a nőszemélynek?

Miska: Én egy szobacicának?

6. JELENET

Voltak, Gréte

Gréte (egyszerű úti ruhában van, lényeg szobalánynak néz ki, hátul egy baka hozza a bőröndjeit): Jónapot kívánok. (Alezredes szemtelenül megcsipt az arcát.)

Alezredes: Na szewasz! Szóval te vagy az a jökepü cica? Wirklich sehr nett!

Miska (majd hanyatt esik): A mél... a mél...

Alezredes (közévből): Was für ein Mél? Mit tátogsz itt nekem?

Gréte (szerényen): Kérem, én ezt nem értem.

Alezredes : De én nagyon értem. Na semmi félés. Én vigyázok a szobacucukára. (Örmesterre néz.)

Gréle : Szobacucukára ? (Miskához ságva.) Mi akar ez lenni.

Miska : A gazdám tisztí becsületszavára esküszöm, épp most bolondulok meg. Hát akkor ki van ideben ? (A bal I-re mutat.)

Gréle : Ugy ? Tehát ott már bent van valaki ? És önök a szobalányt várták ?

Alezredes : Még csak a szobalány hiányzik és kész az egész Wirtschaft.

Gréle : Na, de kérem, én a bárónő...

Alezredes : Oh, a bárónő már itt van, a cicus kissé elkésve jött. Most lesz majd kikapsz. De nem baj, csak aludjon ott bent nyugodtan a bárónő. Sie Csuka, addig jön ide a cicus a II-be, verstanden ? (Bal II-re mutat és bent az örmesterrel.)

Gréle : Mondhatom, eddig nagyon romantikus. **Miska (odastágra)** : Méltóságos asszony, mi lesz ebből ?

Gréle (ságva) : Csend ! Egy szót se. Megvárjuk a fejleményeket.

Alezredes (megcsípi Gréle arcát) : Pá édes. Mára elég volt a hölgyekből. Este jövök megvizsgálni a cicuskát, hogy nincs-e valami baj. Szevasz ! (Kimegy hátul, Csuka b. II-be pogygással el.)

Örmester (Grélehez) : Aztán az örmester úrral fenn kell ám tartani a jóviszonyt, mert különben kutyavilág fog járni a szobacucukra.

Gréle (kacsint az elképedő Miskára) : Jawohl ! **Örmester** : A kutyamosó csak száz lépésről tolhatja mellé a pofáját. (Megcsípi és megveregetti.) Ha mondom, egész örmesterre szabott polikád van. (El, hátul.)

Miska (telkeseredésében felkapja az egyik pálmát s utána vágja az örmesternek) : A vén paraszt nem jöhet annak a ragyás képednek ! Méltóságos asszony, mondja, mit csinált, az Isten álga meg ?

Gréle (nevetve) : Pszt, csendesen. Mit lármáz ? Ha egyszer itt a méltóságos asszony, valakinek csak kell szobacucának lenni. Majd én kiugrasztom a nyulat a bokorból. Hogy én milyen jókor jöttem !

Miska (bánatosan) : Én már nem bánom, akár mi lesz. Én úgy is felakasztom magam a hétközi nadrágszíjaimra.

Gréle : Miska, nézzen a szemembe. Magának tudnia kell, mondja meg őszintén, mi történt itt ? Ki adta ki magát az én nevemben ?

Miska (kétségbe esve) : Ha megveszek, akkor se tudom. Süllyedjen le a gyomrom, ha a színet is láttam.

Gréle : De, hiszen valami nőszemély van odabent, vagy nem ?

Miska : Ha kilövik a balszemem, akkor is megnezem ! (Bekukucskál a b. I-be.) A főhadnagy úr !

Gréle : Hallja, akkor vegye le onnan a szemét, hogy mer maga leskelődni a főhadnagy úr szobájába ?

Miska : De hiszen bent van.

Gréle : Annyi baj legyen. Játsszuk tovább a szerepet. (Be b. II-be.) Női ruhák kirakva ? Becsi parfóm, szobalányruha ? (Ajtót nyitva hajgja.)

Miska : Csak nem veszi fel ?

Gréle : Hát mért ne ? Hol vegyek én szobalányruhát ?

Miska : Akkor, hát én azt mondom, szeretem a hazámat, eszárómat, a királyomat, de én még ma katonaszökevény leszek.

Gréle : Szép kis hírség, mondhatom. Most akar megszökni, mikor bajban vagyok ?

Miska : Minek ment bele ? Nem volt muszáj !

Gréle : Így sokkal romantikusabb, nem ? Tessék

a méltóságos szobacica. (Mint fess szobalányt jön ki, persze a kabát alatt már felbott öltözve.)

Miska (összezsapja a kezét) : Hát tényleg nem tréfál ? Én megyek, mosom kezeimet. Imádkozzon a méltóságos asszony a lekem üdvéért, mert engem a főhadnagy úr szétdarabol, mint a birka húst.

Gréle : Fess vagyok, Miska ? Tetszem magának ? **Miska (keservesen)** : Méltóságos asszony, ne szédítsen, nem érdemlem én ezt meg. Mindig jó gyerek voltam, kicsit hülye, de jó. Tisztelem atyámat és anyámat, hogy hosszúéletű lehessen a földön, de mit ér nekem a hosszú élet, ha ügyis gulyássá aprít a főhadnagy úr !

Gréle : Figyelje csak meg, hogy én milyen Marcsa leszek. Hogy ez nekem milyen kapóra jött ! Ennek az alezredesnek több esze van, mint kéne.

Miska : Hát kérem, én már megyek. Egyenesen ki a világból. Ugy srégen elindulok a Fő uccán ki a legelőre, ott a kijárás a világból. Srégen a malacsorta mellett.

Gréle : Micsoda pipogya legény ! Igaza volt a Mareszájának. Micsoda maga ? Huszár vagy szanitéc. (Megrázna.) Hogy néz maga ki ?

Miska : Mint a kártyában a tropa ! Jaj csak azt ne mondja meg egyszer, hogy szanitéc, mert rémitően utálom őket.

Gréle : Akkor meg huzza ki magát, aki lelke van ! **Miska** : Ejjha, a mesteren lesz kipróbálva a lecke ?

Duett :

Gréle : Tizenegy, tizenkettő, tizenhárom

Hej, a huszár elsők közt van a világon.

Miska : Szereti a menyecskét télen-nyáron,

Csókot lop az ajkáról mindenáron.

A lova a villám, az őlehen kislány,

Igy vágat a paripa hátán.

Együtt : Tizenegy, tizenkettő, tizenhárom,

Ez lesz az igazi nótám.

Refrain :

Gréle : Házunk előtt mennek el a huszárok és

ilyenkor a szívem de fáj.

Miska : Édesanyám, én is közéjük állok, odakünn

egy pejparipám van.

Együtt : Én leszek az első század szakaszvezető,

hej, de szakaszvezető,

Nem a világ az a három esztendő, visszahoz

majd a teremtő.

(II. vers a zongorakivonásban.)

(Nagy evolúció, a tiszték, huszárgörlok, eselleg kasirozott lovakon, stb. rendezés szerint, aki a kis átmort játszotta, e számban lovon, mint kis huszár színlén résztvesz, sőt külön is énekl a refraint.)

7. JELENET

Alezredes, Mimi, Muki

Alezredes (a jobb II-ön kopogtat) : Halló, népfelelős, Muki, mingyárt a hasad pubijára sűt a nap ! (Bemegy.)

Mimi (jön a bal I-ből, visszazól idegesen) : Nem bírlak. Van úgy néha, drágám, hogy nem bírlak. Olyan utálatos szomoró vagy. Nem bírom a szomorú tisztet, csak az üdvhadserében. (Ajtót betesz.)

Alezredes : Tessék felkenni. Én is kibírom, neked is ki kell bírni.

Mimi : Van még itt rajtunk kívül valaki ismerős ?

Alezredes : Egy nagyon fess fiú, Weszely Muki, az állatorvos.

Mimi (meglepődve) : Á, az állatorvos úr ?

Mimi : Ismerem Bécsből.

8. JELENET

Gréte, Rudi, majd Miska

Gréte (tollseprővel jön, mint szobalány, egy dallódol, mindenféle porol és közben bekukucskál Rudihoz bal I-be, Rudi kijön).

Rudi (meglepődik): Gréte, miféle komédia ez? Micsoda ruha ez magán? Hogy kerül maga ide?

Gréte: Otthon is kellett szobalány. Egy úri háztartásban elengedhetetlen.

Rudi: Rögton vesse le azt a ruhát!

Gréte: Ne beszéljen ilyen hangon, nem tudja, hogy laktanyában vagyunk. Még azt találják hinni, jóba van a szobalánnyal.

Rudi: Ez már mégis csak sok! Letépeim magáról ezt a ruhát!!

Gréte (erélyesen): A méltóságos kedves nejevel lármázzon így, aki a szobájában van, nem pedig egy szegény cseléddel.

Rudi: Miféle méltóságos asszonnyal?

Gréte: Na, ne tegyen úgy, mintha nem tudná!

Rudi: Abszurdum. Szobalánynak adja ki magát a kaszárnyában a saját feleségem!

Gréte: Én a maga felesége vagyok? Köszönöm az ilyen férjet. Különbösen is hagyjon dolgozni, maga csak a kutya mosójával rendelkezik. (Tovább porol, dúdol.)

Rudi (fogalt csikorgatva jár utána a keze ügyéjéig, mintha ő porolna): Csak tudnám, hogy most mit csináljak?

Gréte (markába nyomja a tollseprőt): Tessék segíteni. Ráfér magára is egy kis mozgás!

Rudi (zavarában hadonász a seprővel): Tessék bemenni a szobába.

Gréte: Oda nem, ott a méltóságos asszony most toalettet csinál.

Rudi: Csinál vagy nem csinál, tessék bemenni.

Gréte: Én nem bánom, de nem rajtam fog mulni, ha a méltóságos asszony szemét kikaparom. (Benéz, visszaszól.) Nincs itt senki.

Rudi (megkönnyebbülten): Na, kapar vagy nem kapar?

Gréte: Vagyok olyan diszkrét, hogy a szekrényeket nem nézem meg, különben is hagyjon nekem békét (Kikapja a Rudi kezéből a porolót.), mert laposra simítom azt a piszeorrát, megpogtatom azt a szappanba való csontjait, ha más lányra mereszti azt a... (Megakad, gyorsan a keblébe nyúl és a levelezőlappal gyorsan elolvassa.) Csukasavó szeméit, hogy a hideglelés simogassa meg háromszor azt a csapodár egyéniségét! Ehhez mit szólsz, főhadnagy úr? (Miska hallja, közepén biztatja.)

Rudi: Ezt már tényleg nem lehet bírni, ehhez levegő kell. Hogy hol a csodába szedte magába ezt a bátorságot? Tessék a szoba, szekrény, tessék kutatást rendezni, de én szobalányokkal nem állok szóba, alászolgája. (Elrohan hátul.)

Gréte (mint egy hadvezér, kezét fog magával és megáll, mint egy Napoleon.) Gratulálok magának, asszonyom!

Miska (bejön, a fejét fogva): Méltóságos asszonyom, őszintén gratulálok. Magához képest a Marcsa egy szelid bárány. Én azt hiszem, még a csillagok is kánkánt táncolnak a főhadnagy úr gallériáján.

Gréte (mutatja a levelezőlappal): Vagy jó ez az írás, vagy nem jó. Hanem én a szobába bemenni nem merek. Nézze meg maga azt a szobát, ki van odabenn? Én addig hegyezem a körmeimet.

Miska: Az én szemeim oleosabbak. (Bemegy.) Nincs itt egy lélek sem.

Gréte: Én kezdem sajnálni azt a szegény fiút.

Miska: Huszárt sajnálni az annyit ér, mint

Alezredes: Tegnap kapott az örömhír, hogy a tantija kiköltözött az élők sorjából és az a lump örökölte húszezer hold, meg a készpénz. Mingyárt csináltunk is tegnap egy próbagalopp a lunoalásból, egyelőre hitelbe. A Muki, ha megkapja pénzt, a mellényzsebéből fizeti ki. Fess fiú. Kicsit exaltált, de fess. A paciensei, az állatok nagyon szeretik. Kiszíhant, méltóságos. (El hátul.)

Mimi (egyedül latolgatva): Húszezer hold és készpénz, hát ez óriási. Én nem is tudom, miért nem foglalkoztam intenzívebben ezzel a fiúval? (Bekopog Muki ajtaján jobb II-on.)

Muki (belülről): Jól van, jövök már. (Kijön, nyugtázkodva.) Mi ez? Káprázik a szemem? Mimi, maga az?

Mimi: Nem látja? (Dürcsán szemrehányóan.)

Arkon-bokron keresztül repülök ide maga után, hogy végre egyedül lehessünk ebben a csendes kis fészekben. Tüvé tettem magáért a Mátét, a Szalkát és az összes profétákat s ime, itt nyugtázkodik, mint egy izomlázás béka, a laktanyában. Eszre sem vesz, nem borul a nyakamba, nem halmoz el csókjaival, mondja, mennyit is örökölt, húszezer holdat? Oh, ha tudná, mennyire szeretem.

Muki (flegmán): És a készpénz.

Mimi: Még jobban szeretem. (Nyakába borul.)

Muki: Hogy is érdemlem én meg ezt a búbájt, ezt a derüt Mátészalka gyászos egén. Hát eljött hozzám, szinte hinni se merem. Ugye, valuta is van?

Mimi: Repültem, mint egy arkangyal. Képzeld, itt a laktanyában összecseréltek Kanizsay bárónővel.

Muki: Óriási! S mit szól ehhez Kanizsay? Mimi (felpánolva): Oh, haragban vagyunk vagy öt perce.

Muki (kezét csókolja): Köszönöm, ezerszer köszönöm!

Mimi: Megengedem, hogy e gyászos pillanatot örömtelt percében homlokodon csókoljon.

Muki (meglézi): S ha megtudják, hogy nem maga a bárónő, ha itt lesz az igazi?

Mimi: Mirevaló maga? Maga majd mindent elintéz.

Muki: Mit ne tudnék én elintézni? Elintézek én mindenkit, ha magáról van szó. Párhajra kelek az egész világgal.

Mimi: Oh, hogy mer az édes, a vagyonnal együtt megjött a kurázsija is.

Duett. (Gyorsan.)

I.

Mimi: Nem gondolok másra, habám, csak arra, hogy nincs valutám. Mit nekem a bész, mit nekem hosszú? Ez én nálam nem szoroz, nem oszt.

Refrain:

Mindenki annyit ér, amennyi pénze van. Csak, óh, mi ketten élünk boldogan? Muki: Számunkra nyár a tél, ez nekünk nagy vigasz.

A csókból élünk, amnyi szent igaz. Együtt: A hitelbankban nincsen betétünk, azért mi mégis szépen megélünk. Mindenki annyit ér, amennyi pénze van. Csak, óh, mi ketten élünk boldogan.

II.

Muki: Jöhet egyszer nyárra a tél, meg is ijed már, aki fél. Ugye készen talál hideg és sár. Összehajunk, mint a gerlepar.

(Refrain, Tánc. Utána el jobb II-be.)

10. JELENET

Miska, Alezredes, Örmester

az anyósom temetésén sírni. Most már azt hiszem, leteheti méltóságod a hivatalt.

Gréte: Dehogyan teszem, most jön még csak a java. Sorra vizsgálom a szobákat. Bennem ma olyan kurázi van, hogy még. Idenézzen! (Meggörbíti a karját.)

Miska: Ne méltóztassék neheztelni, én már ebben részt nem vehetek. Mert engem le is lehet ám csukni. Én csak egy szegény kutya-mosó vagyok! Rámtrakják a vasat, aztán szervusz neked Tiszafüred! Özvegyek lesznek odahaza a lányok. (Tiszteleg, el.)

Gréte (bekandikál jobb I-be, semmi eredmény, épp be akar menni jobb II-be, mikor Muki jön.)

Muki (meglepetéssel): Méltó... méltóságos asszonyom, ha nem vibrálnak a szemeim... mint szobacica, és milyen fess.

Gréte: Nini, a kis Muki. Hát maga hogy kerül ide?

Muki: Egész véletlenül. Tudniillik én már leszereltem, azért kerestem itt a laktanyában a menyasszonyom, mert nem tudta szegényke, hogy civilben vagyok.

Gréte: Magának menyasszonya van? Gratulálok!

Muki: Köszönöm! Valahogy úgy néz ki az ügy, egyelőre az anyagnál tartunk. Tudniillik, őt, a drágát itt összezeserélték méltóságoddal és ő, a drága, irántam való szeretetből hagyta.

Gréte: Ah! Tehát ő az? És ki ő, az a drága?

Muki (szégyenlősen): A Mimi!

Gréte: A szobalányom?

Muki: Ki kell jelentenem, egy jobb házból való hölgy... az apja az egy férfi volt és a mamája az izé... tetszik tudni, én olyan ideges vagyok, mint még soha!

Gréte: Na és otthon Bécsben? Ott is magam miatt volt nálam?

Muki: Hát persze, mindig a spájzban adtunk találkát egymásnak.

Gréte: Azért fogott el mindig a lekvár.

Muki: Mert mikor én vártam és nem jött, kinomban betegre ettem magam lekvárral, de most visszafizetem. Most lesz miből. Ide rendelek egy vagón lekvárt. Lekvárral fog fürdödni az egész Mátészalka. Lekvárstrandot csinálunk.

Mimi (szendén megjelenik az ajtóban): Kézét csokolom... Ne tessék haragudni...

Muki: Itt van ő, a drága!

Mimi: Ugye, meg tetszik bocsátani?

Gréte: Nincs haj semmi. Szóval, már nem jön vissza hozzánk. Hallom, szerencse érte...

Mimi (szerényen): Majd meglátom. Mennyi az a szerencse... attól függ.

Gréte: Nem kívánom, hogy boldogtalan legyen, de nálunk mindig jól fogja magát érezni, ha netalán...

Mimi: Boldogan gondolok vissza. Ugye, most már a méltóságáék is boldogok?

Gréte: Csak leszünk, drágám. De most már igazán leszünk.

Mimi (raffináltan, félre): Csakhogy abból nem eszünk. (Gréléhez.) Ha nem tetszik rossz-neven venni, akkor a főhadnagy úrtól is elbucszom még utójára. Mindig nagyon szerettem.

Gréte: Szeretnie is kell, ez természetes.

Mimi: Akkor kezét csokolom. (Szerényen.) Ezekután megyek a vőlegényemmel tovább számolni. (Hencegeve.) Szabad a karját, Max. Az embernek anyyi gondot ad egy ilyen nagy örökséget beosztani.

Muki: Kiszitihand! (Elmennek egymás karján, komikus pózzal.)

Gréte (meglepetéssel utánanéz): Hogy én milyen csacsi voltam, hisz az én Rudikám ezekután egy szerzetes! (El bal I-be.)

Miska (sietve jön, sürgönnel): Alezredes úr! (Körülnéz.)

Alezredes: Was ist geschehen? (Besiet közepről.)

Miska: Sürgöny jött, alezredes úr!

Alezredes: Nekem? Hogy mostanában mennyit izgatnak. (Felbontja, olvassa.) Donnerwetter!...

Örmester: Befehlen! (Beront.)

Alezredes: Hallottál ilyen Schweinerei? „Első szobalányt bezárni, míg jövök, második szobalányt már küldtem, útban van. Gróf Schönauf”.

Örmester: Hű, a ragyogóját!

Miska (vakarózik, nem letszik neki az eset).

Alezredes: Itt valami nincs rendben. Nagyon sajnálok. Én addig, míg nem tisztáz az ügy, kapcsolok ki magamat minden dísznőségbul. Örmester, tessék intézkedést csinálni ebben az ügy. (El dühösen.)

Örmester (kéjjel készül a bezáráásra): Mit szól sz ehhez, Miska?

Miska: Oszti vóna szíve becsukni egy hölgyet?

Örmester: Mi az, hogy volna? Hát ha kémgyanus, az ilyesmivel viszi a katonát az előléptetésbe.

Miska: Én inkább lemondok a szeretett ócska rangomról, mint egy fehérrépet ártatlanul becsukjak.

Örmester (beszél bal I-be): Mit teketóriázunk?! Tessék kijönni.

Miska: Csak finoman, mert haj lesz, ha mondom.

Örmester (hátrasszól): Csiba te, hogy mersz ebbe belebeszélni?

11. JELENET

Voltak, Gréte

Gréte: Mi az, valami baj?

Örmester: Semmi egyéb, minthogy a cicuska felsőbb parancsra a foglyom.

Gréte: Megörült? Hol az uram?

Örmester (röhög): Az uracskája? Ejha, férjezett a kicsike?

Miska (röhög): Milyen jót fogok én röhögni a végén.

Gréte: Kérem az uramat! (Miskára néz.)

Miska (int, hogy hagyja rá).

Örmester: Tessék ide a II-be besétálni és meg se moccanni!

Gréte (látja Miska jelét): Kérem, ha parancs, hát legyen parancs. (Jellel kérli Miskát, hogy mi történt.)

Miska (int, hogy majd ő mindent elintéz).

Gréte (bemeleg a szobába, bal II. Örmester bezárja az ajtót és a kulcsot zsebre teszi).

Örmester: Gyűlölöm a nőket! (A fogai közt.)

Miska: Mit tetszett morogni?

Örmester: Gyűlölöm a nőket. Te porosfűlő!

(El hátul.)

Miska: Nézzé meg a saját kajla fült! Egy ilyen viziló is kell a fehérrépnék? Szeretném én azt az istentelen fehérrépet látni, aki meg ezen is talál valami kedveset.

12. JELENET

Voltak, Rudi

Rudi (nem szól, csak jön előre, benéz a szobájába): Te, Miska, hol a szoba... izé, azaz, hogy hol a feleségem?

Miska: Tessék csak kimondani. Én úgyis mindent tudok.

Rudi: Akkor meg járjon a száz, de szaporán.

Miska (nagy feneket kerit): Hát amint jövök

látom őt irtózatossal sírva menni-mendegélni... azt hiszem, világgá, mert éppen úgy vette az irányt. Kis kőtenyét selymes kezével habrálgatá s miután tölem szeretettel búcsút veve, azt mondja vala, mit Szalkán-Máté próféta az evangéliumába, hogy... ha te engem nem szeretsz, mezitláb is elmehetsz!...

Rudi: Az eszed tisztul. (Megrázza.) Beszélj, hol a feleséged?

Miska: Bezárta az őrmester!

Rudi: Mit beszélsz?

Miska: Ha mondom, igaz hitemre, hogy bezárta.

Rudi (növekvő haraggal): Egy őrmester az én feleségetem? (Megrázza Miskát.) Beszélj, mert agyonütlek, szétváglak, mint a birka-húst! (Ordít, rázza.)

Miska: Itt van ni, mondtam. Először most megpuhít, aztán szétdarabol apróra. (Ordít.) De főhadnagy úr, ne engem rázzon, hanem az őrmestert!

Rudi (ordít): Őrmester! Hol az a gazember? (Elrohan középen.)

Miska (a nyakát tapogatja): Épp jó helyen masszírozott. Kicsit húzat érte a nyakamat! Az én eszemen akar túljárni az őrmester? (Zséből átkulcsot vesz elő.) Nincs az az ajtó, amit én ki nem nyitok. (Kinyitja az ajtót.) Méltóztassék kiláradni, fogolynő méltóságos asszonyom.

Gréte (kijön kedves, délutáni ruhában): Köszönöm, maga egy aranyember. Csak addig voltam fogoly, míg átöltözködtem.

Miska: Ja, kérem, nálunk itt a fegyencek óránként változtatják a tojatlámpájukat. Más ruha a kőménymagos zupához, más a kihallgatáshoz, más ruha a vasraveréshez, más ruha a megruházáshoz, nagy estélyi ruha a főbelövéshez. (Kívül Szerafin hangja.)

Szerafina: Engem ne tanítson, jobban ismerék én belülről egy kaszárnyát, mint maga!

Miska: Tyuhaj, itt a veszedelem, tessék csak gyorsan bemenni a saját lakosztályába. (Beltuskolja.)

Gréte: Mi ez, egy elátkozott kaszárnya? (Elbal I-en.)

13. JELENET

Szerafina, Alezredes, Miska

Szerafina (65 év körüli csontos, hosszú, pápaszemés, ódivatú, magaskontyú nő, kis kőgallérral, megkötös bébékárpával, kellemetlen, rikácsoló egyén, kezében ernyő és ódivatú koffer): Majd én itt rendet csinálók, alezredes uram!...

Alezredes (begyulladva): Kérem, tessék!

Szerafina: Tudja, hogy én ki vagyok?

Alezredes: Tudom, megkaptuk a sürgőnyet.

Szerafina: Szerafina Napoleon. (Napoleon-póz.)

Alezredes (félre): Ajaj. Én már Korzíkán szeretnék látni.

Szerafina: Szobacica, de csak főúri házaknál.

Alezredes (ránéz, mint egy hüllő): Maga szobacica? (Fejét csóválva.) Kandurnak is beillene.

Szerafina: Jól választott az altábornagy úr, tudta, hogy kit lehet katonák közé küldeni.

Mert belőlem aztán nem esznek az urak.

Alezredes (szédeleg): Megengedi... kissé rosszul lettem... egy pillanatra a levegőre...

(Ellátóro.) Ugy érzem magam, mint egy hajótörött a viharos tengeren... (El hátul.)

Szerafina (fogcsikorgatva): Majd lesztek ti még rosszabbul is.

Miska (remegnek az inai): Na, Mátészalka, most te is gyzásban maradhatsz.

Szerafina: Te vagy, öcsém, itt az ordonáné?

Miska: Igen is kérem. (Félre.) A mucsai szépségkirálynő.

Szerafina: Az én nevem Szerafina Napoleon... Miska: Nem baj.

Szerafina: Az új szobacica.

Miska: Na, újnak éppen nem új...

Szerafina: Egész éjjel utaztam. Össze vagyok fonnyadva... le szeretnék pihenni. Van valahol egy üres szoba és benne egy kanapé?

Miska (fejfelmesen): Mondja, nem maga a Kanapé?

Szerafina: Lehetőleg csend legyen, ha nyugszom.

Miska (a bal II-t kinyitja): Itt a kanapé és nyugodjon békében.

Szerafina: Köszönöm. (Megesípi Miska arcát.) Te egy kedves, nyájas fiú vagy... Te cuki pofa. (Kacsint rá, bemegy.)

Miska (nekiszédül az ajtónak): Na te cuki pofa. Jaj lesz a szegény fejednek. Most már biztosan katonaszőkevény lesz. (Kívül a főhadnagy lármázik az őrmesterrel.)

Rudi: Tejbe aprítom azt a lapulevél füledet.

Miska: Itt mohási vész lesz. Na, őrmester, most a te bördöbe se bujnék! (A jobbszélre megy és nevet.)

14. JELENET

Rudi, Őrmester, Miska, Szerafina

Rudi (a gallérjánál fogva hozza az őrmestert): Ilyen disznóság is csak egy zupás őrmester buta fejében születhetik meg. Majd én megmutatom. Egyelőre agyonütöm, aztán majd beszélhetünk a többről. Hova zártad azt a szobahölgyet?

Őrmester (nyögősrögre): Ide a kettesbe! De felsőbb parancsra... (Zárja az ajtót.)

Rudi: Majd adok én felsőbb parancsot! Szegény kis virágzószálam... még elfonnyad ott bent. (Őrmesterhez.) És most kotródj, magam megyek be.

Őrmester (félreáll. Rudi bemegy. Bentről ütések hallatszanak).

Szerafina: Istentelen, gaz katonák, még meg sem jöttem, máris maceráltak?

Rudi (rohan ki kétségbeesve): Sodoma és Gomorrha.

Szerafina (hosszú bujji, hálóing, kirohan, az ernyőjével hadonászik): Disznóság! Álmában csókolni Napoleont. (Az őrmester a lépcsőre rohan és röhög, valamint Miska is.)

Rudi: Megőrülök!

Szerafina: Mint egy Napoleon, aki hozzám beteszi a lábát, azt megeszem. (El vissza.)

Rudi: És az őrmester röhög, röhög ez az állat! Hol a kardom és a lovam, hadd vágom szét a gaz koponyáját ennek a tatárnak. (Ful a szobája felé. Őrmester fut, hasra esik, megint fut. El, Miska is.)

15. JELENET

Gréte, Rudi

Gréte (bal I-ről): Mi történik itt, mozgósítás?

Rudi (kimerülve lerogy a székre): Micsoda bagázs!

Gréte: Miféle bagázsról van szó, Rudikám? Utazunk?

Rudi: Itt lenne az ideje. Lidércek játszanak velem.

Gréte: Láza van, aranyom... felidegesítik ezek a mátészalkai regruták, pedig mind Napoleonnak képzelte magát.

Rudi (felugrik): Kérem, csak Napoleont ne említse.

Gréte: Most meg már Napoleonnal van baja?

Rudi: Csak volt, de nem lesz az életben. Kitérőlöm a történelemből.

Gréte (simogatja): Szegény kis ideges katonám. Na, nevszen egy kicsit... mosolyogjon. Hiszen nincs már semmi baj... (Alkonyodik.)

Rudi (csendesen): Oly jól érzem magam most itt maga mellett. Valamit érzek, amit maga mellett még sohasem éreztem.

Gréte (zene csendesén): Ugye, most már igazán a feleségé leszek? Hiszen már maga is kezdi érezni a szeretetet.

Rudi: Szeretetet? (Lemondóan.) Lehet. Nem tudom, azon a bolondos éjszakán, mikor a kezét megkértem, azt hittem, pedig, hogy az utolsó nótám énekeltem magának.

Gréte (könnyes szemmel): Az utolsó nótáját, miért?

Utolsó nótám, Tangóduett.

Rudi: Összel, ha ködbe vész az esti fény, Összel utolsó nótám sírom én, Álom az élet, álmodás csupán, Asszonyom, így jobb is ez talán.

Refrain:

Utolsó nótám magáé, asszonyom.
Utolsó nótám nem dal, csak fájdalom.
A esküje másé, miért játszott énvelem?
Kívánom szíveimből, hogy boldogabb legyen.
Utolsó nótám ne hallja senki más.
Utolsó nótám utolsó vallomás.
Többé ne kérje, mért könnyes két szemem.
Utolsó nótám az, hogy szeretem.

II.

Május, a szívem miért is loptad el?
Május, eltűntél, mint a hópehely.
Fájón, zokogva sír az őszi szél,
Érzem én az élet mit sem ér.

(Tangólán.)

16. JELENET

Tokaji Ferkó, Ábrányi Pista, majd Muki, Mimi

Ábrányi (jóképű bokahadnagyok be hátulról): Ne beszélj, Ferkó! Elég volt a tréfából, az a szegény fiú meg fog boldogulni.

Tokaj: Hagyjuk még szegényt, legyen még ma is mecénás.

Mimi (jobb III-ba visszaszól): Azonnal jövök, édesem. (Tisztek bemutatkoznak.)

Tokaj: Tokaj!

Ábrányi: Ábrányi!

Mimi (kacérkodik): Mi járatban vannak az urak?

Ábrányi: Ha szabad kérnem, nem tetszett látni egy olyan butaképű civilt...

Mimi: A Mukit talán?

Tokaj: A Muki, persze az a gazember már itt is aratni akar.

Mimi: Nem értem az urakat. Muki régi jó ismerősöm.

Ábrányi: Akkor meg elmondhatjuk. Kegyed is mulatni fog. Tegnapelőtt egy remek tréfát csináltunk vele. Gyakorlaton voltunk Gyarmaton és feladtunk Mukinak egy táviratot, hogy a tantija meghalt... és hűszezer holdat örökölt.

Tokaj: Van kegyednek fogalma, meddig él még a tantija? Ő már rég múmia lesz és a tantija harmadszor is férjhez fog menni. (Nevet.) Mimi (szemét forgatva szédeleg).

Ábrányi (nevetve): Örömben, tudja, mit fizetett össze az este ez a szegény fiú? Legalább kétezer pengő adósságot csinált.

Tokaj: Na de ez tovább nem mehet...

Ábrányi: Ami sok az sok. Félünk, hogy beleőrül, ha elmondjuk a valóságot.

Mimi (fogcsikorgatva): Ha megengedik, uraim, majd én szép finoman beadogatom neki...

Tisztek: Igazán, lenne olyan kedves?

Ábrányi: Ezerszer hála és köszönet. (Jobbról, balról kézcsók, tisztelgés, el, már a folyosóról.) Ma este ugyanis szolidak leszünk, mert gróf Schönaú az altábornagy érkezik. (El.)

Mimi (megrúzkodik): Még ez is? (Vészjóslóan.) Muki!

Muki (boldogan): Parancsoljon édes... már a 19 ezredik hold jóvedelmét is kiszámítottam!...

Mimi: Igén? Csakhogy hirtelen holdfogyatkozás lett. Gyarmaton is meg az agyában is! (Járkál hátraletett kézzel, mint egy lábornok.) A tanti él és tizedszer is férjhez megy.

Muki (levegő után kapkod): Az nem lehet...

Mimi: De lehet... Most jötték jelenteni... Ábrányi és Tokay. (Lármáz.) Kegyedet Pálkára vették és kegyed is engemet. De nekem van eszem, nem döltem be.

Muki (fojai közt): Lelövöm őket.

Mimi: De engem nem lehet — befonni megértette. Most pedig mars ki! Tízezer hold? Maga holdkoros!

Muki (keservesen): Ezek után csak korai halálom jöhet. Koszorú megváltás címén adjon egy utolsó csókot. (El hátul.)

Mimi: Csókot? Botot a hátára. (Villany ég.)

17. JELENET

Rudi, Mimi, majd Muki

Rudi (vigan trillázva jön ki b. I-ből.)

Mimi (magában): Ezzel a niemánnddal végeztem. De mi lesz ha az altábornagy itt talál?

(Meglátja Rudit, idegesen.) Kérlek, Rudi, elvagyunk veszve, jön az altábornagy. Nekem elég volt, egy percig sem maradok itt tovább, légy szíves intézkedni, hogy kikerüljek innen.

Kell, hogy valami szálloda legyen a városban. Rudi (idegesen): De kérek, mi lesz a feleségemmel? Nekem nagyon kellemetlen.

Mimi (mint egy kigyó): Ah, szeretet, ugye te hűlen kigyó! Nem bánom. Ez az utolsó éjszaka, ez az enyém, azután jöjjön aminek jönni kell!

Rudi: De kérek, vedd elő a jobbik eszedet.

Mimi: Van is nekem jobbik eszem! Tessék azonnal intézkedni. Mondd bé nejednek, hogy éjjeli gyakorlat van... Kitért a háború, vagy mit bánom én! (Toporzékol.) Intézkedj, mert botrányt csinálók.

Rudi: Istenem, hát sohasem lesz ennek vége? (Befut a saját szobájába, kihoz egy katonai köpenyt és egy tisztí sapkát, ledobja a közepén álló asztalra.) Tessék ezt felvenni, hogy az őrszem gyanút ne fogjon, addig én kocsit állítok a kapu elé. (Elrohan b. hátul.)

Mimi (fogja a köpenyt, sapkát, jobb II-ön el.)

Muki (topozva j. h. visszajön jeggyer a vállán, lekupja a jegypert): Kocsit állít a kapu elé? Megszökteti a szerelmemet?

18. JELENET

Gréte, Muki, majd Mimi, Rudi

Gréte (b. I-ről jön.) Mondja Muki, nem látta hova rohant az uram?

Muki (elszántan): Méltóságos asszonyom, nem kényerem az árulkodás, de fogcsikorgatva jelentem, hogy a férje most rohant kocsíért és megszöktette a menyasszonyomat.

Gréte (idegesen): Ah, a nyomorult! Megszöktette a menyasszonyát? Erre csak egy a felelet, maga meg engem fog megszöktetni de rögtön!

Muki (mint egy hős): Igaza van! De hová?

Gréte: Kell, hogy valami szálloda legyen ebben a városban.

Muki (zene): Persze, igaza van. A főuccán van

a bágyadt bikához címzett fogadó. Oda-
viszem. Ebben a szobában van az alezredes
köpenye. (Berohan a j. I-be és röglőn hoz egy
ugyanolyan színű köpenyt, sapkát.) Tessék!
Gréte: Ha te úgy, én is úgy, majd én megmuta-
tom. Fusson kocsiért! (El b. I-be)
Muki: Azonnal itt leszek. Majd én megmutatom.
(Elrohan b. hátul. Kürtész. Figyelem, a két
köpeny, sapka, harisnya, cipő egyforma legyen.
Takaródó, kiül capistrangot fujja a kürtös.)

19. JELENET

Alezredes, Örmester, majd Mimi, Grete, Rudi,
Muki

(Alezredes idegesen végig megy hátul a folyosón,
mögötte kézi lámpával az örmester.)

Alezredes: Már elindult az állomásról?
Örmester: Most telefonáltak.

Alezredes: Minden rendben van?

Örmester: Jawohl! (Éles general marsch letről.)

Alezredes: Hallja, örmester, már itt is van!
(Elrohannak jobbra.)

Gréte (felülőzve sapka fejére húzva az orráig, ki-
sellenkedik.)

Rudi (beful balról): Egy szót se a szállodáig, ha
az élete kedves! (Átkarolja Gréte, elrohan
nele balközép.)

Mimi (színlén teljesen teljesen beburkolva kisellenkedik.)

Muki (tisztai sapkában, zubbonyban beront, át-
karolja a nő, aki neki háttal áll.): Pszt. (Már
rohan is vele balközép. Lentről hallatszik.)
Habt acht! Rechts schaut!

20. JELENET

Gróf Schönau, alezredes, hat tiszt

(Először a tiszték masíroznak be, majd a gróf és
mögötte alezredes, örmester, Miska.)

Gróf Schönau: Herr Oberstlieutenant, das ist hier
eine Sauwirtschaft, egy egy disznóságos állat-
pot. Hol van a főhadnagy Kanizsai?

Alezredes (meghökkenve): Olyan váratlanul ért
bennünket Exelenciád érkezése, hogy úgy
mondjam el is felejtettük felébreszteni. A
kedves nejével pihenik ki az utazás fáradal-
mait.

Gróf Schönau: A kedves nejével pihenik?
(Felderül az arca.) Aha, szóval pihenik a
kedves nejével? Also csak pihenjenek. Sehr
Braw herr Oberstlieutenant magától, hogy
ilyen humánus van. Nagyon örülök!

Alezredes: Köszönöm.

Gróf Schönau: És az a bestia elsőnek jött szoba-
cica hova lett bezárva?

Alezredes (a bal II-re mutat, ahol Szerafina van):
A távirat szerint bezárattam ide a kettesbe!

Gróf Schönau: Sehr braw! Majd én elintézek a
dolgát. Vasraveretem ez a bestia! Köszönök
uraim. Most maradok egyedül. Ordonánc
kérek a közelségbe.

Miska: Jawohl, herr generális. (Mind feszesen
szalutál és el.)

Gróf Schönau (kacsintgatva kerülgeti a b. II ajlót,
majd oda áll az ajtóhoz csendesen.) Mimi,
Mimuci. (Halkan kopog.) A tiszték egy-egy
fej mindenütt hátul figyelik elváltozott hangon.)
Én szeretlek, imádlak! A szívem fuvódik és
szívódik érted.

Szerafina (hangja belül): Ki az?

Gróf Schönau: Milyen rekedt az édes... Én
vagyok, a te pici szíved, a Rudi!

Szerafina: Ah! (Nyílik az ajtó csendesen, a gróf
körülnéz boldogan bemegy.)

(A tisztai fejek a veranda párkányán a 9-es ref-
rainál éneklik. Miska bejön, fogja Szerafina asztalon

hagyott ernyőjét, mint egy puskát vállára teszi, a
bal kettős ajtó előtt le- és felsétal mint egy őrszem,
majd bekukucskál a kulcslyukon, jobb kezével
legyinti eggyel, erre a kürt „Lefúvást” fúj!)

Függöng.

HARMADIK FELVONÁS

(Szín: A Bika-szálló hallja. Már ahogy egy ilyen
vidéki szálló hallja kinézhet. Két oldalt számoszt
szobák. Bal I-II. Jobb III-IV. Középfürdő,
alkonyos folyósóra, szemben az ablak, kilátással
az utcára. Egynéhány szék, asztal. Idő: másnap
délelőtt.)

1. JELENET

Boris, Miska, majd Rudi, Muki

Boris (lakarit, port törülget. Dudolgat.)

Az egyiknek sikerül, a másiknak nem,
A huszár az jól tudja mit akar.

Az egyiknek kiderül és a nap fénylik fenn,
A huszár az nem más, csak zivatár.

Miska (egy pár fényes csizmával jön és bördöndel):
Adj lsten hugam! Jó hogy itt találak.

Boris: Csendesebben huszár úr. Alusznak a
vendégek.

Miska: Itt? Akkor helyben vagyok. (Átöleli
Borist.) Az éjjel olyan volt a hangulat a
kaszárnyában, hogy egész éjjel feléled ál-
modtam.

Boris: Ne mondja. Aztán miféleket?

Miska: Azt most nem érek rá megmondani, de
gyere vissza később — nem bánod meg, ha
van hozzám vonzalmi akaratom.

Boris (sárgva): Visszajövök.

Miska: Melyik szoba a főhadnagy uré?

Boris: Nem tudom én. Sötét volt, mikor jöttek.
Egymás után, egy tiszt egy kisasszony, másik
tiszt, másik kisasszony. Hozzá még a kis-
asszonyok katonamánádliban. Nagy disznó-
ság megy itt végbe, azt hiszem.

Miska: Más disznóságához semmi közöd, meg-
értetted? (Félre.) Itt van mind a két pár,
de ki, kívül, ezt jó lenne tudni. Mondjad te,
eleg erős ez az emelet, hogy nem szakad le?

Boris: Mit tudom én? Nem én voltam az építő-
mestere, (Elvissz mindent.)

Miska: Visszagyere te! (Jobbra, balra néz, nem
tudja mit legyen, állat vonva leül közepén,
rágyújt és rákanyókkál az asztalra): Kivárom
a stratégiai helyzetet.

Rudi (b. I-ről bedugja a fejét pizsamában, Bol-
dogan): Szervusz Miska. Derék legény vagy.
Ugye őrzöd fiam a boldogságom? Adj egy
szál gyufát, mert nem tudok odabent rá-
gyújtani.

Miska: Tessék parancsolni! (Gyufát ad.)

Rudi: Jól van fiam! (Vissza.)

Muki (pizsamában jobb I-ről): Jó hogy itt van

Miska, adjon egy szál gyufát! (Ide is ad.)

Maga is szeretne rágyújtani ugye?

Miska: Hát nem ártana!

Muki: Gyújts rá egy gyönyörű nótára! (El-
vissza.)

Miska: Ami jó az jó! A nem jóját ennek a
világnak, ezek aztán élnek... Csak tudnám,
hogy ki kívül? Na Boris! (Nadrágszifját
összehúzza.) Ezt te bánod meg — nem én!
Mert élni mindenkinek joga van! (El hátul.)

2. JELENET

Szerafina, Örmester

Szerafina (felháborodva): Laktanyába szállá-
solni egy úrnot, ehhez szív kell. Le sem huny-
tam a szemem.

Örmester (a bőröndjét is hozza): De majd le-hunyja egyszer maga is.

Szerafina: Még maga is gúnyt űz belőlem? Azt hittem maga az egyetlen érző szív. (Közeledik.) Ugy kellett kiszöknöm abból a tűzfészekből. Még szerencse, hogy maga ide kalauzolt. Dehogy is megyek oda vissza... kell énnekem katonaság? Hisz van tüzöltő is, rendőr is, finácé...

Örmester: Villamos kalauz is. Most mit lamentál? Ha megtudják, hogy én segítettem ide, le-tokoznak.

Szerafina: Ah, dehogy, legfeljebb összehor-nálnak. (Közeledik.) Mondja, maga nő ember?

Örmester (dühösen): Nőgyűlölő vagyok, meg-értette!? Ha magát látom elmegy a gusz-tusom a házasságtól! Itt a bőröndje és nappal ne mutassa magát, mert megajjednek a gyerekek. (Leolobba a bőröndöt, elrohan.)

Szerafina (utánanéz): Kissé ideges, de jó-képű! (Nézi a szobákat és a kettesbe megy.)

3. JELENET

Rudi, Mimi, Szerafina, majd Muki, Gréte.

Rudi (feljé felőlözve, pizsamakabátban. Mimi ponyyolában egyszerre jönnek ki balról-jobból.)

Mimi Rudi (egyszerre): Miska kérem! (Összenéznek.) (Szünet, nagy nevetésben tör-nék ki.)

Mimi (szemlesütve): Ne merjen rólam rosszat gondolni.

Rudi: De maga sem én rólam.

Mimi: Oh én magáról nem is tételezek fel rosszat.

Rudi: Oh én sem magáról.

Mimi: Ha az a két tisztí köpeny nem lett volna egyforma.

Rudi: Akkor ennek az operettnek sohasem lenne vége.

Mimi: Én mondhatom, hogy nem mondhatok semmi rosszat az én Mukimról. Igazi elszánt hős. Későn ismertem fel a tehetségét.

Rudi: És nekem szabad volt ezt a remek kis asszonyt szenvedni hagyni? Istenem, hogy milyen szép is az élet.

Mimi: Ezt a köpenyt arany vitrinbe fogom elhelyezni.

Rudi: És én a másikat a hadtörténelmi múzeum-nak ajándékozom.

Mimi: Jó napot, a Muki már ideges.

Rudi: Jónapot, a feleségem is.

Egyszerre: Jónapot. (El vissza szobáikba.)

Szerafina (kijön): Halló szobalány! Ebből a szobából nincs semmi kilátásom! Én ki akarok látni a pénzért. (El vissza, Gréte és Muki egyszerre jönnek ki, mintha keresnének palakít.)

Gréte, Muki (egyszerre): Miska még mindig nincs itt?

Muki: Kezét csókolom.

Gréte (szégyenlősen): Jó reggelt.

Muki: Méltóságos asszonyom, köszönöm. (Meg-hatva.) A boldogságot, amelyet úgyszólván az ölemből dobott, amelyről már-már lemondtam.

Gréte (meghalva): Kedves Muki. Én nem vagyok szónok, hanem a legboldogabb asszony a világon.

Együtt: Köszönöm. (Visszamennek.)

4. JELENET

Gróf Schönau, szobapincér, örmester, m. Gréte

Pincér (elgőzög, a 4-es ajtóra mutat, melyet feltár): Parancsoljon kegyelmes uram. A legszebb szobánk. Itt aludt annakidején Napoleon, mielőtt Korzikára száműzték...

Gróf Schönau: Hallja, nekem ne említsen az a Napoleon, mert a világból kiűztek. Ab-treten. (Pincér beviszi a bőröndöt és el. Gróf Schönau kerülgeti az örmestert.) Mondjál te örmester... kit zártál maga be a kaszár-nyába az én táviratomra.

Örmester: Alássan jelentem, az első szobalányt.
Gróf Schönau: Az első? És mégis volt ott bent egy utolsó. A Napoleon, akivel ott harcoltam... és elvesztettem a csatát...

Örmester: Jelentem alássan az első szobalány a főhadnagy ur Kanizsay felesége volt, állítólag.
Gróf Schönau (idegesen): Mit, ez lesz mindig szebb!... És ki volt a másik nő?

Örmester: A másik hölgy volt az első szobalány.
Gróf Schönau (megbolondul): Az első szoba-lány volt... a második, a második az első és én leszek rögtön egy téboly. De a második szobalány volt egy krampusz a kettesben... ezért te jössz még ma az egyesbe.

Örmester: A főhadnagy ur majdnem szét-aprított, mert lezártam a kedves nejt.

Gróf Schönau: Maga egy totál hülye. Meg-érdemli, hogy megjutalmazzam. (Szembé néz.) Nő?

Örmester: Én? Isten ments. Nőgyűlölő vagyok.
Gróf Schönau: Brávo, ezt már szeretek. Tessék később jelentkezni a jutalom átvenni.

Örmester: Parancsára, kegyelmes uram! (El közepén.)

Gróf Schönau (körülnézi a szobákat hallgatózik. Kopog b. I-en): Mimi, te bestia, most leszel lelnyarsalva.

Gréte (kidugja a fejét): Poldi bácsi, kezét csó-kolom!

Gróf Schönau (visszatúntorog): Te most azonnal mondsz nekem, kivel itt bent vagy?

Gréte: Kikérem magamnak, a férjemmel. (Be-csapja az ajtót.)

Gróf Schönau (vidáman dörzsöli a kezét): A fér-jével, brávo! Halló szobapincér!

5. JELENET

Gróf Schönau, Pincér, Miska, Boris

Pincér (Be): Parancs!

Gróf Schönau (boldogan): Mondjál, lakik itt egy fess magányos hölgy?

Pincér: Igen, a kettesben.

Gróf Schönau: Azonnal hozzál egy csokréta, csupa tűzvörág. Készíts friss víz a szobába. Nekem kell egy kissé kihűznom magamat. Na sofort. (Be a szobába, pincér utána. Pincér rögtön ki és el. Miska átkarolja Borisat jönnek.)

Miska: Hogy is mondtad Boris... tíz holdad van a csengeri dűlőben?...

Boris: Két hold szőlőm a nyiri domboldalon.

Miska: Egy kis házacskád nincs?

Boris: Az itt van Kálóban.

Miska: Tudod te azt, hogy még életemben nót így sohasem szerettem! (Megcsókolja.)

Boris: Van egy tehennem is. (Szégyenlősen.)

Miska (megint csókolja): Mondom... hogy nagyon szeretlek. Nekem már mondhatz amit akarsz... nekem már elég...

Boris: De van még három kocám.

Miska (flegmán csókolja): Bár holnap estig sorolnád.

Boris: Osztán mikor lenne az esküvőnk?

Miska: Rögtön, ahogy leszereltem...

Boris: Ugye már nemsokára?

Miska: Még egy esztendőcske, aztán dinou-dánom, lakodalom.

Boris (lehülve): Még egy esztendő?

Miska: Mi az egy érző kebelnek. Legyél hozzám hűséges... rendezen tápláld, hogy a kon-dícióm megmaradjon.

Boris: Csak maga hűséges maradjon.

Miska: Én egyéb sem tudok lenni.

Boris: Ugye magának is van valamicskéje!
Miska: Hogyne, anélkül el se kezdem.
Boris: Egy kis vagyunkája?...
Miska: Saját vagyonom.
Boris: Milyen jó lesz az együtt.
Miska: De még milyen...!
Boris (viszket a szája széle): El is felejtettem, hogy még egy lovam is van.
Miska (megcsókolja): Az ki sem maradhat. (Hosszan.)
Gróf Schönau (pantalló, ing, beretválkodik, a fél arca már le van húzva, a másik még habos, kezében beretva): Szobapincér vizet! (Meglátja Miskáékat.) Was ist den das? Egy huszár egy lányt itt csókolni? Adni nekem cuppós szerenád.
Miska: Csiba itt hátul! (Viszsanéz ijeden!) Jelentem alassan Pitypalaty Miska és menyasszonya izé... hogy is hívják? — na a Boris...
Gróf Schönau (boldogan nézi): A menyasszonya, nagyon szép. Vagyok legfelsőbb megelégedés. Mikor lesz az összeesküvés?
Boris (szégyenlősen): Majd ha leszerelt a Mihál — egy év múlva.
Gróf Schönau: És lehet addig kibírni? Nekem máma van jó kedvem. Le vagy szerelve. Marsch összeküldni, du gauner du. En leszek töled a keresztapád az első gyerek. Verstanden. (El.)
Miska: Jawohl! Na Boreza, az anyád, ehhez mit szólsz?
Boris: Rák jegyében születtem, szerencsés vagyok.
Miska (odavágja a sapkáját): Hol a kis pörge kalapom?
Boris: Veszünk egy újat. (Mennek kijelé.)
Miska: Generális lesz a kománk, ehhez mit szólsz?
Boris: Csak annyit, hogy (száját nyujja) van még egy számaram is!
Miska (nem csókolja, hátbüiti): Ez azt hiszem, én leszek. (El.)

6. JELENET

Gréte, Rudi, majd Muki, m. Mimi, pineér

(Gréte Rudi-val teljesen felöltözve jönnek.)

Rudi: Te drága, meg tudsz nekem bocsátani?
Gréte: Kár is erről beszélni. Tulajdonképpen én vagyok a hibás. Mert azon a mámoros estén kiprovoáltam töled azt a csókot...

Rudi: Nem igaz, én provokáltam ki. (Csók.)
Gréte: Tévedés, én.

(Egész közel az ajkuk s így mindig érintkeznek az ajkak.)
Rudi: Mert nem lettem volna méltó huszár, ha meg nem csókolnak. (Csók.)

Gréte: És én csacsí lettem volna, ha nem hagytam volna. (Csók.)

Rudi: Most látom, mekkora értéket hagytam kiaknázás nélkül. (Csók.)

Gréte: Most még feljebb szállt ez az érték — megérte a várakozást. Sohasem felejttem el, mikor reggelenként az ablakom alatt lovagoltak a huszárok a Ringen és én a csipkefüggöny mögül néztem szívdobogva azt a daliás főhadnagyot a csókos regimentből, aki a balszárnyon lovagolt... Éjszakákon róla álmodtam.

Rudi: ...és a sors játéka véletlenül a szíved mellé tűzte egy örök életre. (Zene.)

Gréte: Hát miért ne engedtem volna akkor a csókot, mikor jól tudtam, hogy az a huszár... a régi álom.

Rudi: És az én legszebb valóságom.

„Nem tudom én mi van velem.” (Reminiszcencia, el bal I.) (Mimi és Muki még az ajtóban csókolózva jönnek, jobb I-ről.)

Mimi: Hozzad se mennék, ha húszezer holdad lenne... hiszen akkor nem is törődnél velem, csak a holdjaiddal és én holdkóros lennék... te drága... (Csók.)

Muki: De azért, amin van, mindennem a tied, adósságom, beteg állataim... bútorozott szobám.

Mimi: Érdekel ez engem? Férfi vagy, ez a fő! Hogy én ezt előbb miért nem tételeztem fel rólad. (Csók.)

Muki: Olyan visszavonult természetű vagyok. Mimi: Most már csak együtt vonulunk vissza.

Muki: Megtartjuk az esküvőt, hogy a lánc erősebb legyen.

Mimi: Mit bánom én, akár e másodpercben. (Csók.)

(Rudi, Gréte visszajönnek, de el akarnak húzódni. Pincér virágcsokrot visz a grófhhoz.)

Gréte: Pardon.
Muki (észreveszi): Felesleges a visszavonulás, keztesókolom. Szervusz Rudi!

Mimi: Mit szégyelli magát? En és a kukikám rájöttünk, hogy nem élhetünk egymás nélkül, mint ahogy a méltóságáék.

Rudi: Gratulálok.
Mimi: Miért legyen énmiattam annyi zúrvavar, családi béke felforgatás — igába hajtom bús fejem.

Muki: Azt hiszem az inkább az én fejem lesz.
Mimi: És az egyik tanunak felkérjük a főhadnagy urat.

Rudi: Boldogan vállalom.
Gróf Schönau (szobájából): Mordskerl, nagyobbat! Kétszer akkorát és benne liliumot!

Pincér (félbe, hátul el): De csak majd ha a vihar elmúlt.
Rudi (e hang hallatára): De csak majd ha a vihar elmúlt.

Mimi: Hát már ide is utánunk jött?
 (Mindkét pár a szobájukba el.)

7. JELENET

Gróf Schönau, majd Szerafina

Gróf Schönau (kikelve, csokorral): Magános hölgy a kettésben... (Kopog.) Mimi... Mimóza... Nem felismered a bájos hangomat?

Szerafina (bent): Ki az?
Gróf Schönau: Mintha ezt a basszust hallottam volna már az éjjel.

Szerafina (kijön): Már itt is háborgatnak? Óh tábornok úr! (Hátrál.) Kegyed az... mel... pardon, hozzám méltóztatik a virággal? Mert virágot úgy-e a virágszálnak a virággal?

Gróf Schönau: Ez a Napoleon, ez halhatatlan.
Szerafina: Parancsoljon befáradni.

Gróf Schönau: Köszönöm, nem vagyok fáradt.
Szerafina: Az éjszaka gondoltam... megviselte kissé?

Gróf Schönau: Óh, nem. Remekül aludtam.
Szerafina: Én vigyáztam a becesé álma.

Gróf Schönau: Boszorkányégetésről álmodtam.
Szerafina: Óh, ez nagyon rossz lehet. Kedves volt, hogy rám gondolt és amint megérkezett, meglátogatott.

Gróf Schönau: Igen, én udvariasnak születtem. De nem mondaná meg, ki hozta magát ide?
Szerafina: Az őrmester volt olyan szíves és segített.

Gróf Schönau: Az őrmester (félre). Ez nő általi halálra lesz ítélve!

Szerafina: Mert éltem én annak idején szebb napokat is. Amikor a bécsi operaház balettjében táncoltam.

Gróf Schönau: Akkor még Mária Terézia hajas babával játszott.

Szerafina: S a tábornok úr mint fess kadét ott állt az első sorokban. Mily boldog vagyok, hogy rámismert és elhagyatottságomba rám gondolt, amikor ide küldött.

Gróf Schönau: Ja, ha én azt tudtam volna, hogy maga...

Szerafina: Nem küldött volna ide?...

Gróf Schönau: Sőt még messzebb, Bukovinába.

Szerafina: Elfelejté a régi szép emlékeket? (Siroa.) Persze, ilyenek a férfiak.

Gróf Schönau: Na, ne sirjon, mert én rosszul leszek. Inkább emlékezem. Egy hölgy inkább ne is legyen, minthogy megöregedjen.

En drága Bécesem.

Gróf Schönau, Szerafina:

Akármerre jár, az ilyen vén számár,

Szülőföldem Bécs, az visszavár.

Ahol zord a tél, az én szívem fél.

Bécsben más az édes napsugár.

Refrén:

En Drága Bécesem, te maradsz nekem egyedül

Az álmom, a vágyom, a szeretém.

Oh drága Bécesem, a szívem néked hegedül.

Te lész mégis egykor a temetőm...

Az életem már úgysem tarthat évekig.

Hát itt várom meg, míg ez is csak eltelik.

Oh drága Bécesem, Te maradsz nekem egyedül.

Az élmom, a vágyam a szeretém.

Szerafina:

Finom bécsi nők, Hochfein előkelők.

Köztük élni mámorító szép.

A sok militar ott csókot lopni mer,

Őnekik ebből sosem elég.

Refrén együtt.

§. JELENET

Finálé

Gróf Schönau, Muki, m. Grete, Rudi, Miska, Szerafina, őrmester

Gróf Schönau (visszajön, erősen kopog): Mimi...

Mimóza...

Muki (kijön, meglepődik): Kegyelmes uram,

köszönöm, hát már megtudta? És milyen

A hódítás titka

Valóságos varázslatot végez a kozmetika mai tudománya. Keresse fel

Paizs Kató kozmetikai intézetét,

ahol szépségápolás, estélyi kikészítés, arctisztatlanságok speciális kezelése és quarcfénykezelés van

**Krémek és arcvizek szét-
hüldése vidékre is**

**Tanítványok szakszerű
kiképzése!**

Díjtalan tanácsadás

Budapest, IV, Ferenciek tere 3, télem. 18.

gyönyörű virág... hogy fog örülni a menyasszonynom...

Gróf Schönau (elkeseredve beleharap a virágba)

Muki: Jöjj csak Mimmim! Nézd ki van itt!

(Átkiált.) Hé! Hé! Rudi, egész világ lássa a csodát!

(Mimi kijön, Rudi, Grete, gróf meglepődötten áll, dadog.)

Mimi (kedvesen): Jó reggelt Excellenciás uram!

Mit szól a szerencsémhez? Ismeri Mukit?

A völégényem... remek fiú.

Gróf Schönau (lemondólag, lágyan utánozva):

Egy remek fiú? (Magának.) Dániel, te vagy egy tróttli. (Fenn.) Engedje meg, hogy

e-csokrot átnyujtsak a kedves menyasszonynak. (Érzékenyen.) És ne haragudjálak

gyerekek... ha bennem mindig megvonn az akarád, de nem volt meg a kivétel.

Rudi: Nincs semmi baj, kedves bátyám.

Mimi: Jó ember ő, mindig javamat akarta.

Gróf Schönau: Na ja... akartam.

Rudi: Miska gyerek, személyzet, ünnepelni akarunk.

Grete: A bácsinak velünk kell maradni.

Gróf Schönau: Itt Mátészalkán? Gyerekek,

inkább viselkedjennek Bécsbe visszafelé.

Nem tudok én Bécs nélkül élni. (Miska jön

civilben a Borissal, aki paraszti fess ünneplőruhában van.)

Rudi: Miska, mi az, hogy merészelsz, te gazember.

Miska (malygó ruhában): Csendesen a testtel

főhadnagy ur, a kutyamosójával tessék

tegeződni... ne egy adófizető polgárral.

Mert jegyezze meg, mi adófizető polgárok,

mi tartjuk el a hadsereget!

Rudi: Hogy mer ez így beszélni? Hiszen még

egy éve van hátra.

Gróf Schönau: Leszereltem, hagyjad. Mért ne

legyenek boldogok? Minek legyen annyit

boldogtalan ember a hadseregben, ha ő

leszerelt (véletlenül mellbeitti magát), maradt

ott még elég!

Őrmester (egy óriási csokorral jön): Excellenciás

uram, alássan jelentem, a pincér által egy

másik csokrot tetszett rendelni.

Gróf Schönau: Bravó, ez igen. De maga elfelejtette,

hogy ígertem egy kedves jutalom,

mert mint őrmester olyan okos. Na, ismételd,

mit ígertem?

Őrmester: Egy nagyon kedves ajándékot.

Gróf Schönau: Mely egy egész életre kihát, ismételd.

Őrmester: Mely egy egész életre kihát...

Gróf Schönau: Also... Fräulein Szerafina!

(Kihozza a szobából.)

Szerafina: Oh, mily ünneplés, ez nekem szól?

Gróf Schönau: Igen. En derék őrmesterem nem

mert szólni és általam kéri meg a kacsóját

teleségül.

Őrmester (behunyja a szemét, szólni akar): Bo...

bocsánat...

Szerafina: Oh, az aranyos! Meg van minden

bocsátva. Nem hagyom el, amíg élek.

(Elkapja a virágot, hómlokon csókolja.)

Gróf Schönau: Hát ugye nem is olyan rossz az

őreg a házánál! Also! Vigyázz! Csók! Tisztelegj!

Mind (csókolnak és tisztelegnek).

Gróf Schönau: Köszönöm, uraim!

Finálé uttimó.

Csókos regiment, nincs benne sem gyalogság,

Hanem huszár, az már evident. sem tüzér,

Hogy Bécsben minden lánytól csókot lop,

Mert így dukál. Mosolygós az arca a bécsi

lányok

Amerre a Ringen huszárök járnak.

Tudják ez mit jelent, hogy neki semmi szent

Csókot rabol a csókos regiment.

FÜGGÖNY.

SZÉPSÉGLEXIKON

VII.

Bőrápolószerek. A szépség hatalmas fegyver és minél hevesebb a küzdelem az érvényesülésért, annál nagyobb jelentősége van a női szépségnek. A kozmetika és szépségápolás nem hiúsági kérdés többé, hanem a dolgozó nőnek fontos, sokszor egzisztenciális problémája.

A szépségre mindenkinek törekednie kell! Sokan azonban szakértelem híján, vagy laikusok tanácsaira hallgatva egészen helytelenül kezelik bőrüket s így nem képesek arcbőrük szépségét konzerválni.

Valljuk be őszintén, az arcbőr ápolása nem is tartozik a könnyű feladatok közé, már csak azért sem, mert a bőr típusa, érzékenysége minden embernél más és más s az a szer, ami az egyik teintet hamvassá, üdévé varázsolja, az a másik bőrféleséget teljesen tönkreteseti.

„A szépségápolás legfőbb szempontja nem a divat, hanem a — szépség. Akinek például nem előnyös az ondulált fej, ne onduláltassa haját, csak azért, mert ez a divat. Akinek viszont jól áll a bodros, göndör haj, az onduláltasson akkor is, ha az nem volna divat. A szépség mindig kivételt képez és akinek fontosabb az, hogy divatos legyen, mint szép, az félreismeri a divat jelentőségét.”

Ugyanez az elv vezérelje hölgyeinket a szépségápolószerek megválasztásánál is, mert talán egyik kereskedelmi árucikkben sincs annyi visszaélés, mint éppen a kozmetikai szerekben. Hogy a különböző kozmetikumokban milyen nagy kereslet mutatkozik, arról egy amerikai napilapban közölt érdekes statisztika számol be. Ezen kimutatás szerint „a múlt évben az U. S. A. vasúti vonalain nyolcszor annyi vagon kozmetikai cikkel szállítottak, mint ahány vagon szén került forgalomba ugyanezen a vonalakon”. Hogy ebben a fantasztikus tömegben mennyi volt a haszontalan és a bőrre káros hatású szer, arról nem számol be a fenti kimutatás.

De még abban az esetben is, ha a bőrápoló szer minőségileg nem kifogásolható, akkor is az a legfontosabb, hogy tisztában legyünk annak a bőrnek a természetével, melyre a megfelelő szépségápolószereket alkalmazni óhajtjuk. Ezért leghelyesebb, ha évenként legalább egyszer kozmetikus orvoshoz fordulunk, ki szakszerűen előírja a bőr házi ápolásához szükséges tudnivalókat. A kozmetikai hibák u. i. többnyire a szervezet valamely működészavarából származnak, önként következik tehát, hogy ezen belső megbetegedések felismerése és azok kiküszöbölése csupán szakorvos segítségével lehetséges.

„Az emberek bőre nem bír egységes tulajdonságokkal, így tehát annak kozmetikai kezelése is kell, hogy egyének szerint más-más legyen. A bőr ápolására, melynél legelsősorban is különösen az arcbőr ápolása

áll előtérben, igen sokféle és különböző összetételű készítmény van használatban. Ilyenek: a szappanok, arckrémek, arcpasztlak, arcvizek, emulziós készítmények és puderek.” A szappanok közül közömbös (neutrális), túlszírozott (pl. lanolin) és a különböző gyógyszappanok (kén, kátrány, borax, salicyl stb.) vannak forgalomban.

Sok embernek a bőre azonban még a semleges, vagy túlszírozott szappant sem tudja elviselni. Ezek leghelyesebben teszik, ha időnként lemondanak a víz és szappan használatáról és az arctisztítási műveleteket steril olajjal végzik. Ilyen szárazbőrűek arcuk puhántartására és a hiányzó természetes bőrfaggyú pótlására éjszakára, valamint uccára lépeskor zsíros krémeket alkalmazzanak.

A szabadban tartózkodó vagy sportoló egyén, kinek bőre az időjárás viszontagságainak fokozottabban van kitéve, sohasem mulassza el a bőr bezsírozását. A krémnek a bőrebe történő erőlyes bedörzsölése után még megfelelő puder felrakásával is fokoznia kell a bőr védelmét.

Dr. Heks Imre.

(Folytatjuk.)

Kozmetikus orvosunk megráncgolt és bélyeggel ellátott választóriték ellenében a hozzáintézett kozmetikai kérdésekre levélben is válaszol. Levéltek címére a szerkesztőségbe küldendők.

A LEGJOBB SZÉPSÉGÁPOLÓSZER
A FÖLDES FÉLE

Margit
SZAPPAN
CRÉME
PUDER.
KAPHATÓ
MINDENÜTT

Amin a zene világa nevet

Összeütközés a vendéglőben

— Mégis csak szemtelenség a lány tojást az ember fejéhez vágni! Most azonnal fizessen kártérítést a bepiszkított mellényemért!

— Ezzel a kívánsággal barátom forduljon a vendéglőshöz — én kemény tojást rendeltem!

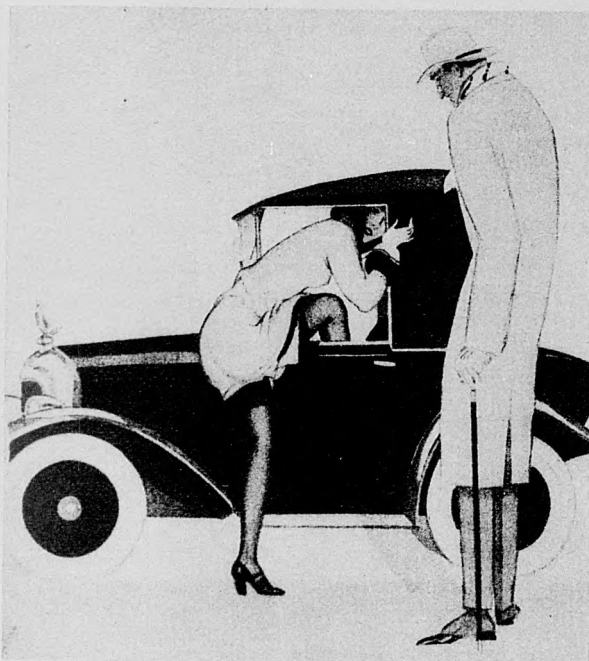
(Candide)

Esküvő után

— Most még csak azt árurolt el nekem — szerelemből vetted el, vagy csak azért, mert a szüleid ellene voltak?

(La Vie Parisienne)

Okosabb mint a mamája

— Kisasszony, ön olyan igéző, engedje meg, hogy megcsináljam a portréját!

— Nem, Isten őrizz! A mamám egyszer ült modelt egy festőnek — a kép helyett akkor is — én születtem meg!

(La Vie Parisienne)

Társalgás

— Nagyságos asszony, olvasta legújabb könyvemet: „A francia forradalom”

— Jé, az egy könyv? Én azt hittem, hogy az tényleg megtörtént!

(Passing Show)

A szakember

— Nézze ezt az órát! Most vettem — az üzletben azt mondták, hogy az életem végéig szól!

— No, ha ez így van, akkor sürgősen csináltsa meg a végrendeletét!

(Faun)

A skót nagybácsi levele

— Édes öcsém! Sajnos, nem vagyok abban a helyzetben, hogy neked — ígéretemhez híven — egy tülkibátót vehessek. Mellékelten küldök azonban két skatulya köhögéselleni pasztillát, arra az esetre, ha meg talátnál hűlni!

(Matin)

A szerelmespár

A férfi: Maus, nekem igen gyakran az az érzésem, hogy te tülkéletes hülyének tartasz engem!

A nő: De Hermann — hát lehet valaki tülkéletes?

(Judge)

Válóok

— Mit gondol ügyvéd úr, a férjem állandó, kibírhatalatlan hortyogása elég alapos válóok?

— Az lenne, de hogyan fogjuk tudni ezt a bíróság előtt bebizonyítani?

— Ó, sohse legyen erre gondja! Én már — hangosfilmet készítettem róla!

(London Opinion)

Vendégszeretet

— Sajnos, reggelivel nem tudlak megkínálni, még csak egy pohár itókám sincsen, de nincs valami jó szivarod, amit közösen elszívhatnánk?

(Candide)

Kerülő úton

— Miért sírsz szívecském?
— Azt nem mondhatom meg neked!

— Miért nem, az Istenért?

— Mert nagyon — drága!

(Sourire)

Ez is egy felfogás

— Papá, mennyi ideje vagytok ti a Muttilval házasok?

— Kilenc éve, kisfiam!

— És meddig kell még?

(Musketen)

A szeretetreméltó férfi

A botanika neves professzora egy kis zsák gombát viszi ki a konyhára, amelyet személyesen szedett és azt az utasítást adja a szakácsnőnek, hogy azt a feleségének készítsék el vacsorára. Másnap reggel örömmel üdvözlö a feleségét:

— Jól aludtál szívecsém?
— Kitünően!
— Egy cseppet sem érezted rosszul magad éjszaka? Semmi fájdalom nem volt?
— Ugy aludtam, mint a bunda!
— Remek — akkor felfedeztem egy újfajta gombát, amely nem mérges!
(Peanons Weekly)

Könnyű mámor

A kissé becsipegett bécsi polgár a nagy fasoron keresztül igyekszik haza a grüzingi kiskocsmából. Természetes, hogy már az első fával összeütközésbe kerül.

— Bocsánatot kérek! — emeli meg tisztességtudóan a kalapját, két lépést tovább megy, ahol persze, hogy beleütközik a következő fába is.
— Bocsásanak meg kérem! — mormolja megint csak maga elé, de amikor a harmadik fának is nekimegy, földhagyókerezik a lába és sóhajtván nyugtatja meg önmagát.

— Jobb lesz ha megvárom... amíg az egész menet elmegy!

(Die Woche)

Választék

Az áruház selyemosztályának eladói fülig el vannak borítva már a pultokra kirakott selyemvégekkel, önagysága azonban még mindig csak válogat és sehogy sem akad rá a megfelelőre. Végül is az üzletvezető siet oda hozzá:

— A nagyságos asszony vásárolni óhajt valamit?
— Természetesen — néz nagyot a hölgy — mi más gondolt?

— Bocsánat, lévedtem — hangzik az udvariasság válasza — azt hittem, hogy a hölgy leltárt csinál nálunk!

(Journal Amusant)

A kis kalapok

— Milyennek találsz az új kalapomat?
— Egyáltalán nem találok — előbb megkeresem!
(Le Sourire)

A kis Tommy

Tommy mamája este egyszerre csak azon éri gyermekét, hogy az a lábait a weckerórára rakja.

— Mit csinálsz, Tommy?
— Elaludtak a lábaim — választolja a gyerek — fel kell őket kelleni!

(Fliegende Blätter)

Szeretem

— A házasságunk első napjaiban mindig egy esőkkal ébresztettem fel reggel az uramat!
— És később?
— Két héttel később egy wekkert vásárolt!

(Die Bühne)

Egy kis félreértés

— Lőtt valamit a vadászaton?

— Természetesen!
— Nem lőttem sehát — talán már előre küldte a konyhába?

— Nem — a kórházba!
(Passing Show)

Az intelligens sofőr

— John, nagyon kérem igyekezzék — az anyósomnak a hatóság vonattal el kell utaznia és nagyon szeretném, ha elérné a vonatot!

— Legyen egész nyugodt csak a nagyságos asszony, — úgy fogok sietni, mintha a saját anyósomról lenne szó!

(La Vie Parisienne)

Ismerlek!.. Segítsek?

A grafológus üzenetei

Választ csak olyan levelekre adunk, amelyhez mellékelve van a „grafológia-szelvény”. Minden íráshoz egy szelvény. Aki levélben akar választ kapni (soron kívül), az mellékeljen megemelt, felhelyezett borítékot és irásonként 2-2 pengőt. A levelekre a beérkezés sorrendjében válaszolunk. A borítékon jelezni kell a „grafológus” szót.

Naila keringő 19. Kedves, grációzus, rendes és kötelességtudó. Úgyes, jó természetes esze van, nem igényes és a legkisebb dolognak is tud örülni. Nem igen esik terhére senkinek, viszont nagyon szolgálatkész. Kissé energikusabb lehetne másokkal szemben is. Ambiciózus, de nem ragaszkodik. Ha a hízelget megkívánja, be tudja érni kevéssel is, anélkül, hogy kedvetlenné válna. Kissé egyedül érzi magát és mintha egy határozott dolog után vágyakozna. — **Mágusz.** Nagyon ambiciózus, szinte erőszakos és ügy érzi, hogy neki a legjobb is éppen csak hogy megfelel. Sok kezdeményező erő van benne, de a kivételhez szükséges kitartás és a realitások iránti helyes érzék hiányzik belőle. Nagyon büszke arra, hogy — amint ő gondolja — ő mindenkire rendkívüli hatást gyakorol. Észre sem veszi, hogy az emberek kissé fureszálják, annyira el van telve önmagától. Minden nehézséget személye ellen irányuló sérteségek veszi és igazságtalanságnak érzi. Tehetséges, de szertelen. Kár a sok jó tulajdonságáért, melyek nagy önhittsége miatt nem tudnak igazán érvényesülni. — **No. 2.** Még fejlődőben levő egyéniség. Nagyon ügyekvő, de mindig azt várja, hogy valaki határozzon helyette és ne magának kelljen döntenie. Könnyen kezelhető, különösen a hiúságánál fogva meg a dolgot, mindent el lehet érni nála. Jóhiszemű, becsületes, őszinte. Sok a gyerekeség benne. — **No. 3.** Modora tartózkodó, de ez sokszor nagyon nehezebb esik, mert a temperamentuma mindenféle korlátokat áttörni szeretne. Igen izléses. Nagy gondot fordít a külsejére. Kényes és szigorú kritikus. Öntudatlanul igen önző. Sok benne a büszkeség és öntudatos önérzet. Ha megpróbáltatásokra kerül a sor, igen erősnek és értesnek bizonyul. Jól tud reprezentálni. — **Veritas.** Nagyon szorgalmas, kissé nehezkés és nem egészen jóhiszemű. Sohasem meri egészen egyszerűen és őszintén adni magát, mindig okoskodik és a legszívesebben belelátna a másik ember lelkébe, hogy előre tudja már, mit fog az illető gondolni, ha ő ezt, meg ezt mondja vagy teszi. Semmi függetlenség nincs benne. Rendes, pedáns, de meglehetősen követelőző másokkal szemben. Ezt azonban nem nyíltan teszi, hanem duzzogás és haragtartás formájában. Van fantáziája, de nem nagy vonalakban látja a formákat, hanem szeret mindent elaprózni és részletekbenemően feldolgozni. — **Zmetist.** Igen fejlett szépérzéke van. Igényes, de nem szerénytelen. Irtózik minden kicsinyességtől, pletykálkodástól és nem egészen tisztá dologtól. Szereti, ha bizalmasak hozzá, ha tanácsát kérik, de ilyenkor nem áll konkrét formában az emberek rendelkezésére, hanem kissé elmosódottan, érzelmű alapon nyilatkozik. Általában érzelmileg eléggé kiegyensúlyozott egyéniség. Van benne kezdeményező erő, de ez rendszeren az idea megadásánál marad, mert a kivételhez

szükséges gerincesség hiányzik belőle. Nagyon fontos lenne, ha érzelemgazdagságát több gyakorlatiassággal tenné produktívabbá. — **Rüporter.** Kissé amerikai stílusú, gyors észjárású ember. Az igazmondást nem veszi túlkomolyan, de sohasem fullent mások kárára. Inkább csak fantáziája ragadja el. A könnyű sikerek után vágyik, komoly, egyöntetű munkára nem képes. Fáradszomjas, viccelő, alig tud valamire komolyan reagálni. Bohóckodása mögé sok fájdalmas sikertelenséget és feladott ambíciókat rejt és amiint egyedül marad, keserű lesz a szája. Szüksége lenne valakire, aki erősen hatna rá és produktivitásra serkentene. — **43 éves tanár.** Erősen neuraszténias. Valószínűleg sok komoly konfliktus elől tért ki életében és ahelyett hogy megoldotta volna, elnyomta őket. Sok fejelemzettség van benne, de azért néha — és ilyenkor maga csodálkozik rajta legjobban — szinte indokolatlan ingerültségekben robbannak ki feszültségei. Intelligens, képzett, pallérozott agyú ember, de mert nem meri végiggondolni a dolgokat, kénytelen félgazságokkal beérni. Van benne valami parancsoló és sok viszonylatát tekintélyalapon tartja egyensúlyban. — **Bizkodó.** Nagyon ügyes, kedves és tehetséges teremtetés. Rendkívül sokat dolgozott saját magán, nagyon sokat ért el a saját erejéből és bizonyos tekintetben túlnőtt környezetén. Sok szerető és egyszerű segítenakaras van benne. Jókedélyű, nem komplikált, ha van konfliktusa, önmagában intézi el és pedig alaposan. Szereti a szépet, a jókedvű dolgokat, optimista és egészséges. Nagyon szolgálatkész és munkabíró. — **Zozo.** Intelligens, öntudatos ember. Kissé szélsőséges és meglehetősen enged pillanatnyi hangulatának. Egyébként tartózkodó, ambiciózus, nagyon fejlődésképes. Vannak tervei, elgondolásai és eszelekedeteiben is céltudatos. Megbízható, csak önmagában vannak kételeyei és nehézségei. Csendes, megértő, de ha megbántódik, nagyon megszűndeti és nem igen felejt el. — **Muzsika.** Igen jóindulatú, kedves, kellemes egyéniség. Nincsenek elérhetetlen vágyai. Takarékos, megbeszéli azt, amije van. Szeret ábrándozni, de még legbizalmasabb barátainak sem beszél ezekről a titkos álmairól. Igen békeszerető, simulékony egyéniség, aki minden körülmény között és minden társaságban hamar megtalálja és megkedveltei magát. — **Feresi.** Nagyon szereti a társaságot és a változatosságot. Jókedvű, élénk, de kissé szeszélyes és szeret uralkodni az embereken. Temperamentuma környezetét is magával ragadja és ezért mindig központja a társaságnak. Anyagi kérdésekben kissé könynyelmű. Meglehetősen hiú. Önmagától el van ragadtatva, de azért közvetlen, kedves és cseppet sem nagyképű a modora. — **Arauka. 203.** Nyugodt, harmonikus egyéniség. Nagyon szereti a szépet. Nem fél a magánytól, sőt szereti, ha ráer nyugodtan foglalkozni gondolataival és figyelhet subtilis, az ő tudata elől felecsendülő lelki muzsikájára. Igen tartózkodó, kissé bizalmatlan és zárkózott. Fejlesztett. Nagyon izléses. Önmagával szemben követelő. Nobilis lélek. — **Ego sum.** Diszharmonikus, nyugtalan egyéniség. Nagy erőfeszítésbe kerül, hogy belső teljes széttepettsége meg ne látszék rajta. Igen nehéz gondok és szomorú élmények vannak mögötte s nagy szüksége lenne rá, hogy kizakadjon abból a miljöből, amely folyton ezekre emlékezteti. Szerenesére önbizalma alapjaitan nem rendült meg s amint kedvezőbb körülmények közé kerül, minden tekintetben rendbe fog jönni. Szívből kívánom, hogy hamarosan kedvezőbbre forduljon a sorsa. Vigyázzon, hogy a hitét el ne veszítse. — **Anna. 25.** Igen könnyen kezelhető, mindenki iránt jóindulatú egyéniség. Senkihez sem olyan szigorú, mint önmagához. Szereti a rendet, vigyáz a holmijára és minden

tekintetben megbízható. Nagyon megválogatja barátait. Türelmes. Nincsenek illúziói, gyermekkorában megismerkedett már az élet komoly felével. Hangulatai nem szélsőségek. Kiforrott, érett egyéniség. — **Eva. 41.** Nyugodt, esendes természet. Szigorúan betartja a formákat, szinte megkívánja, hogy egy kicsit ceremóniásan közeledjenek hozzá és nagyon respektálják. Minden tekintetben olyannak akar látszani, aki felül-emelkedett a hétköznapiasságokon. Egyetlenes kedélyű és kimért. Nincsenek benne szenvedélyek. Következetes. Megtanult lemondani, ez az erje. — **Harmonium.** Nagyon fél az élettől. Mindent csak félig intéz el, mert mindentől irtózik, ami végleges és visszavonhatatlan. Korához képest fejletlen. Nagyigényű, sokszor elégedetlen, mert úgy képzelte el az életet, hogy az csupa vasárnappól áll. Szeretteivel szemben is önző. Mindent kívülről vár. Ha nem tud más platformot találni, minden nappal szerencsétlenebb és csalódottabb lesz. A hiúság és önzés minden lágszót kiölel belőle. — **Orvosi. Jofi doktor és Vidéki.** Ha írásaikra mai napig nem kaptak választ, szívkeskedjenek újabb írásmintát beküldeni, mert levegük elkallódott. Írják rá a borítékra, hogy sürög és használják ugyanezeket a jelképeket. — **No. 1.** Igen intelligens, fejlődésképes egyéniség. Szeret tanulni, sok minden iránt érdeklődik. Szellemes. Könnyed és kellemes modora van. Szereti a változosságot. Erősen hangulatember és nem nagyon következetes. Tehetséges. Úgyesen bánik az emberekkel, nemcsak felkelteni tudja érdeklődésüket, de ében is tartja. Sokra fogja vinni, nemcsak magát, de környezetét is magasabb színvonalra fogja emelni. — **K. Laei. Budapest.** Kissé komolykodó, egyébként egyszerű és póz nélküli. Azt hiszi magáról, hogy nincsenek elvei, pedig nagyon is vannak és nagyon is hü hozzájuk. Intelligens és nagyon fejlődésképes. Megbízható és nem nagyon hallgatja meg mások véleményét. Gyorsan ítélt, de nagy becsületességgel korrigálja ítéleteit, ha sor kerül rá. Tiszta, bensőséges és őszinte. — **Nagyatád.** Nagyon igyekvő, szinte ambíciózusnak mondható. Készséges, mindenkin segíteni szeretne. A szenvedéstől irtózik — a másokétól is. Kissé felszeg és bizonytalan. Szorgalmas, kötelességtudó, nagyon tud lelkesedni ideális célokért, materiális dolgoktól idegenkedik. Nagyon hálás tud lenni. — **Vasútkü.** Nagyon alul és nagyon ambíciózus. Könnyen vesz fel minden benyomást, de könnyen felejt és könnyen változtatja állásfoglalását. A dolgokat nem gondolja végig, beéri a könnyű eredménnyel, mások elismerése végett koncessziókra hajlandó. Bizonyos dolgokat mindenáron el akar érni és az eszközöket nem egészen észszerűen választja meg. Határozott, gyors, de kellő vezetés nélkül kápródó. — **Vitéz M. I. Pest megye.** Merész, bátor és nagyon egyéni. Erősen érzelmes, csak nagyon ritkán objektív. Az erőszakos megoldások embere. Mások szempontjait nem tudja tisztelgetben tartani, ha nem egyeznek meg a sajátjával. Nem szenvedélyes, de nagyon temperamentumos. Eles eszű, gyors ítéletű, eszelekvő ember. Szavaiért helytáll. Erős tradíciók élnek benne. Meglehetősen konzervatív. — **P. Erzsébet.** Nagyon pedáns, halk, finom. irtózik minden erőszakosságtól, bár önmaga szívósan tud akarni, szinte a makacsságig. Nem befolyásolható. Nem igényes, de bizonyos dolgokhoz mégis nagyon ragaszkodik. Kissé túlkönnnyen sértődik meg és ilyenkor meglehetősen haragtartó. Kissé gőgös és rátartó. Erzelmeleg többet követel magának, mint amennyit adni akar. — **Honka. Szeged.** Kissé bizonytalan és még nem egészen fejlett. Meg-

lehetősen szenvedélyes és nagyon ragaszkodó. Könnyen meghatódik és ilyenkor érzékekre nem hallgat. Fantáziája van, kissé romantikus, nagyon vágyakozó. Valami különös dacosságból meg akarja mutatni, hogy el fog érni valamit az életben. Nem tehetségtelen, de nem elég képzett. — **Macéka. Szeged.** Kissé modoros, konvencionális és nem egészen őszinte. Finnyás, nem nagyon szorgalmas és meglehetősen követelőző. Makacs és kissé önző. Úgyes, izléses, sokat ad külsőségekre. Sokat vár az élettől, de áldozatokra nem igen képes. — **B. P., Piros Rózsa.** Intelligens, gondolkodó és erősen logikára törekvő. Jölekü és konzekvens. Amit vállalt, annak feltétlenül eleget tesz, ha még olyan áldozatok árán is. Egyszerű, nem affektál és nagyon becsületesen őszinte. Szereti a szépet, nemcsak a művészetek terén, hanem annak hétköznapi és emberi megnyilvánulásaiban is. Nagyon anyai és odaadó. Boldogabb, ha ad, mint amikor kap. De a legkisebb dologért is nagyon hálás. — **Sors hona. nihil aliud. 13.** Nagyon törekvő és fejlődésképes. Igen sok jóakaral van benne. Logikus, világosfejtű ember, de azért az élet súlyos kérdései még erősen kavarnak benne. Van benne kezdeményező erő és kitartás is. Ezzel bizonytalanságát leplezi. Jóhiszemű, vannak ideáljai. Semmi rosszra nem hajlamos. — **Nem tudok boldog lenni.** Nagyon egyszerű, esepett sem modoros. Igen őszinte, sohasem hizeleg. Viszont mégis függ lelkeben mások véleményétől és nem viseli fölénytel az, amit mások nem megértése rámér. Határozottan jobbnak gondolja magát másoknál, de némileg joggal. Fontos lenne, hogy lelkiismeretesen képezze magát, dolgozzon önmagán és ne érje be jó adottságaival. Nem elég nyitott és résztvevő másokkal szemben. — **Tavas az őszben.** Nagyon kedves, meleg lélek. Izléses, grációzus, finom. Egyetlenes kedélyű, fegyelmezett és készséges. Sohasem hangos, mindig megéri, mi kell a másik embernek. Okos, logikus, de nem kifejezetten intellektuális. Szereti a szépet, úgyesen tudja kiképezni környezetét, egyénien él, anélkül, hogy ezzel másoknak kényelmetlenségét okozza. — **S. O. S.** Intelligens, logikus, nagyon kritikus és bizalmatlan. Őszinte, helytálló érvekkel szemben deferál. Kissé erőszakos, meglehetősen szenvedélyes. Pedáns és nagyon megkívánja másoktól is a rendet. Jó formaérzéke van, nemcsak tárgyi dolgokban, hanem az élet megnyilvánulásaiban is. Képzett, de egyoldalú. Zárkózott, fölünyes, kissé magányos ember. Nem szereti az aprólékosságot, szeret sematizálni. Erősen fejlett családi érzései vannak; idegenekkel szemben bizalmatlan. Sokat olvas, de még olvasmányaiiban sem az elpihenést keresi; még a könyvekkel is polemizál. — **Igaz volt?** Érzékeny és van benne valami fel nem dolgozott megbántottság. Szenevedélyes, de ezt még önmaga előtt sem vallja be. Mindent elnyom magában és ennél fogva fegyelmezettnek érzi magát. Hogy az elnyomott érzések azután milyen irrfáltságokban nyernek utat kifelé, azt már nem ezzel hozza összefüggésbe. Jó, de nem energikus. Igényes, de bizonytalan. — **Garry Cooper. 23.** Nagyon szenvedélyes, erősen érzelmes, csupa kielégítetlen vágyakozás. Kiténő, véleszületett formaérzéke van, művészi érdeklődései vannak, de még nagyon fejletlen és öntudatlan ilyen irányban. Kissé elnyomottnak érzi magát, úgy találja, hogy tehetségesebb, mint mások, de nem hagyják szabadon érvényesülni. Nagyon energikus, szívósan kitartó, amíg valamit el nem ért, de amint eredményt lát, már más iránt érdeklődik. S. Sz. V.

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten tíz könyv- és egy ötvösművészeti ékszerajándékot osztunk ki. Megfejtési határidő január 30. Minden borítékra ez irandó: Rejtvénymegfejtés.

Vízszintes sorok: 1. Nálunk a legkedvesebb téli szórakozás. 13. Tokaji borfajta neve. 14. Ilyen szívű ember is van. 15. Segédige jövő ideje. 16. Mássalhangzó az ABC végéről, kereskedelmi rövidítés. 17. A réz kémiai jele. 18. Ilyen hírek gyakran keringenek. 19. Amerikai állam. 21. Keresztrejtvények mutató szócskája. 23. Női név. 25. .... bontom. 26. Határozó szó. 29. Valóság szinonimája. 32. Hívó szócska. 34. Bíró hivatala. 35. Régi. 36. Háborús memoár-író. 38. Költő és madár teszi. 40. Keresztrejtvények gazdag emberének cselekedete. 41. Küszö növény része. 43. Házállat. 44. Gyermekes köszöntés. 45. Női név. 48. Szivárvány alakja. 50. Ujabbán a gimnáziumok ilyenek. 53. A szociális adópolitika szülötte.

Függőleges sorok: 1. Híres magyar drámaíró. 2. Csont, európai nemzet nyelvén. 3. A 17. vízszintes alatti mássalhangzó. 4. Magyar epikus költő a XIX. századból. 5. A kén kémiai jele. 6. Nines nélküle okozat. 7. A keresztrejtvények vadászanak ígéje. 8. Az Yttrium kémiai jele. 9. Magas közhivatalnoki cím. 10. Naturalista francia író monogramja. 11. Kertész teszi. 12. Egyik legkiválóbb történetírónk. 20. Fontos clem kémiai jele. 21. Névtelen aláírás. 22. Helyhatározó szócska. 24. Az átmérő geometria jele. 27. Igekötő. 28. Ige és nemzet. 30. Ez a vágy nem veszélyes. 31. Asszonyok ragja. 33. Árpád-házi király családi neve. 37. Korjelző szócska. 39. Mutató szó. 42. Névelő. 46. Mássalhangzó (fonetikusan). 47. Helyhatározó rag. 48. Jam. 49. Mássalhangzó az ABC végéről, fonetikusan. 51. Latin nőnemű személynév. 52. „Jó az Isten, jót...”

Megfejtők névsora. A megfejtők közül a következőknek küldtünk könyvjutalmat: Kemenes Ilus, Bpest, Moldoványi Károly, Bpest, Reid Józsefné, Győr, Szentesi Bözsi, Bpest, Oláh

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
a	r	v	c	o	l	z	a	z	e	a	s
13	a	r	a	n				14	b	ö	
15								15	e	o	r
16	t			17	e	n		18	a	l	a
19	30	n	o		21	n	r	22		23	24
20										d	e
25											a
26	27	28					t	29	30	31	
32	i	e	r	e			33		34	t	e
35	o				36	r	i	37	i	r	t
38	39	35	e	n	g			40	a	d	
41									42	43	e
44									44	p	a
45	46	47	e	l				48	49	50	51
52										r	e
53	f	e	n	y	s	z	e	s	a	d	o

Antal, Ujpest, Langer Emilné, Pécs, Goldstein Gábor, Bpest, Elek Z. Pál, Szeged, Borsos Irén, Bpest, Homoki Iby, Bpest.

A múlt számban között keresztrejtvény megfejtése. Vízszintes sorok: 1. Sylvester pápa. 13. Ara. 14. If. 16. Apró. 17. Órak (karó). 18. Ro. 19. Boldog. 22. Sk. 23. Uj. 24. M. 25. Dália. 27. Kotta. 30. Tó. 31. Ia. 32. Arra. 33. Evet. 35. Ak. 36. Azt. 38. Dal. 40. Es. 42. Ko (ok). 43. Eo. (ego). 44. Kiván. 46. Valeur. 47. gm (gém). 48. Szi. 49. A. 50. Nemzeti. 52. Eke. 54. Er. 55. Laza. 56. Elan. 58. Tur. 59. Gát. 60. Ber (Behr). 61. Vatt. 62. Ujság. 64. Aá. 65. Tti (itt). 66. Nuh (hun). 68. Soldat. 70. Learat. 71. Antonius plus. — Függőleges sorok: 1. Sarmizegetusa. 2. Irodalom. 3. Láb. 4. Viola. 5. Sa. (as). 6. Tp (tép). 7. Ergo. 8. Rost. 9. pök. 10. Áru. 11. Pajta. 12. Akrokorinthos. 15. Flirt. 20. Dárda. 21. Oka. 26. Árak. 28. Te. 29. At. 33. Elvezet. 34. Via. 37. Zizeg. 39. Anna-bál. 40. Elzevir. 41. See. 42. Kutat. 45. Virág. 48. Ser. 49. Altat. 51. Mártás. 53. Kujon. 57. La. 63. Adó. 66. Nal(v). 67. Ut. 69. An.

Szerkesztői üzenetek

Olvasóink napról-napra tömegesen fordulnak hozzánk kérdésekkel. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélről egy megcímzett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „Déliab” szerkesztőségének, Budapest, VII. Dohány uca 12. Felvilágosítást kérek.

Kéziratokat nem őrzünk meg

Csalódni íj. Őszintén szólva, úgy látjuk, hogy nem csalódtok, hiszen kettőjük viszonya a lehető legtartózkodóbb volt, annak ellenére, hogy már három év óta ismerik egymást. A gorombaságot a nő legfeljebb egyszerű vagy kétszer bocsáthatja meg és nincs az a nagy szerelem, amely az állandó gorombaságot megoldja. Egyetlen tanácsunk lehet, mondja meg neki őszintén, hogy amennyiben nem változtatja meg modorát, szakít vele. Ami pedig a csókot illeti, nem tartjuk nagy lünnnek, ha két szerelmes ember, egyszer megcsókolja egymást. — **Georgina.** A napló közlése, technikailag okokból egyelőre eltolódott. Amint lehetséges, megkezdjük. — **Kispesti olvasó.** A kérdézet cím: Benzur uca 39/a. Elvált. Nem értjük, hogy miért akarja neki a drámát átadni, amikor ő színész és nem színigazgató. Ne küldje neki, mert kár a bélyegért. Ilyenlenc nem foglalkozik. — **P. Rudolf.** Ez tág fogalom, mert nem írta meg, hogy Kanada melyik részébe. Körülbelül tíz-tizenöt nap, amíg kár. — **Egy keszthelyi érdeklődő.** Erre a kérdésre, sajnos, nem tudunk válaszolni, mert mind a két Lehár-operettben sok szép ének-szám van. Egyik ember az egyiket, a másik a másikat tartja a legszebbnek. A „Víg özeveg” Vilja kezdetű énekszáma az egész világon ismert és népszerű. — **Absencee girlfriend.** Köszönjük a szíves érdeklődést és reméljük, hogy a jelzett közlemény minden olvasónknak úgy tetszik, mint önöknek. — **Ketten fogadnak.** Szó sincs arról, hogy a magyar színész elvegye az énekesnőt, igaz ugyan, hogy erről egy évvel ezelőtt még sokat beszéltek. Ujabbban azonban arról van szó, hogy egy német filmszínész a boldog férjfelölt. A házasságnak azonban egyelőre akadályai vannak, de az sincs kizárva, hogy az egész csak pletyka. — **Kaposvári olvasó.** Csakis abban az esetben valószínűsíthetjük meg tervüket, ha megfelelő pénzzel rendelkeznek. Csakis útlelvet és az egyes államok vízumai szükségeseik. Más engedély nem kell. Viszont több európai állam határát csakis abban az esetben lépheti át, ha különböző pénzüsszeget mutat fel. Mi nem vagyunk olyan optimisták, mint önök és ezért az a tanácsunk, hogy ne valóítsák meg ezt a kalandos tervet. Több államban a világutazók legnagyobb részét csavargóknak tekintik és úgy is bánnak velük. — **Kislány, hallod a muzsikát?** Barátnőjének igaza volt, mert Betty Amann, annak ellenére, hogy német filmszínész és Berlinben filmezik, amerikai születésű. Eredetileg rajzoló volt és Pommer fedezte

fel a film számára akkor, amikor az „Asphalt” című film női főszerepére fiatal filmszínésznőt keresett. Ebben a filmben debütált és azóta is számos filmben játszott berlini stúdiókban. — **K. J. Győr.** Az útlevelet az alispáni hivatal állítja ki, de a vízumért fel kell utaznia Budapestre, hogy itt a német konzulátuson kiváltsa. Minden további nélkül megadják. Valutát a Nemzeti Banknál kell igényelnie. — **Hű előfizető, Buda.** Marlene Dietrich 29 éves, Lily Damita 26, Lucy Dorain 33, Douglas Fairbanks 49, Greta Garbo pedig 24 éves. — **M. Tibor, Budapest.** Az 1931. évfolyam 39-ik számában jelent meg először és azóta minden héten közöljük. Amennyiben megvan önnek minden szám, úgy minden közlemény is rendelkezésére áll. — **Mária, 20.** Lissy Arna több mint két évvel ezelőtt tényleg volt Budapesten, de azóta nem járt nálunk. Innen visszament Berlinbe, majd Honoluluba ment, ahol hosszabb időt pihenéssel töltött. Verebes Ernő 1902-ben, New-Yorkban született. Mint gyermekszereplő már a „Pál uccai fiúk”-ban is játszott. Gretl Theimer bécsi születésű. Eredetileg operettszínésznő volt és kisebb szerepek eljátszása után Bolváry Géza fedezte fel akkor, amikor rábízta a „Szívek szimfóniája” című film főszerepét. Leni Riefenstahl eredetileg táncosnő volt és dr. Arnold Fanck fedezte fel. — **B. István, Hatvan.** A beküldött egyfelvonásost előadásra nem tartjuk alkalmasnak, mert unalmas. Látszik rajta, hogy első műve. Ne küldje be sehová, mert egészen biztos, hogy nem fogadják el. Ha jobbat ír, szívesen megbírájuk. — **F. F. budapesti olvasó.** Hosszabb idő óta külföldön vendégszerepel és mivel sikere van, nem hisszük, hogy egyhamar hazajönne. B. R.-nek írjon a megadott címre s valószínűleg tartjuk, hogy kérését teljesíteni fogja, de hogy egészen biztos legyen a dologban, mellékeljen leveléhez megcímezett és válaszborítékkal ellátott borítékot. — **Engedje meg, hogy elkísérjem.** Eltalálta, a Délibáb 2-ik számában ezzel a címmel megjelent cikket Faragó Erzs írta. Nagyon ügyes volt, hogy a cikk stílusából következtetni tudott a szerzőre. — **Érdeklődő.** A kozmetikai sebészet mai állása mellett orrplasztikai operációk igen szép eredménnyel végezhetők. A műtét veszélytelen és nem túl költséges. Ha válaszborítékos borítékot küld, útbajgazítjuk.

Előfizetési ár:

¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő.
Ausztriában példányonként 40 Groschen.

Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.
Kiadásért és szerkesztésért felel: PAIZS GÉZA
Budapest, VII. Dohány uca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadó-
vállalat Rt. mélynyomó-körforgógépein,
Budapest, VII. Dohány uca 12 szám
Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
József 423-39 és József 423-50

1000 CSALÁD

keresi kenyerét azzal, hogy az itt bemutatott gyermekjátékokat házilag készíti

Az egyes játékkalattok szabásmintája az ábrák mellett látható szám alatt a PÁRISI DIVAT kiadóhivatalában Budapest, VII. ker., Dohány uca 12 rendelhető meg. Egy-egy szabás ára 60 fillér, mely összeg levélbélyegeken is beküldhető.

E minden gyermek előtt kedves játékkalattok házilag való elkészítése nem igényel különösebb tudást, csak normális kézügyességet s a kézimunkában némi jártasságot. Szabásmintáink oly pontosak, hogy az egyes részek összeállítása okvetlenül sikerül. Anyagul mindenféle posztó-, plús- vagy bársonymaradékok felhasználhatunk.

Az egyes részek kiszabásánál ügyelni kell arra, hogy az összevarrás számára minden oldalon legalább egy centimétert hagyjunk, mert a részeket jó keményen kell kitömni s ha nincs elég kelme bevarrva, kirepedhetnek az egyes testrészek. Ha az egyes részek ki vannak szabva s pontosan a vonalak mentén összevarrva (a töltetek betömése számára megfelelő nagyságú nyílást kell hagyni), fűrészpórral vagy más töltékanyaggal egyenletesen kitöltjük s a tömés számára nyitva hagyott részt is összevarjuk. Ekkor az egyes testrészeket kézzel szépen megformázzuk. Azokat az állatokat, melyeknek mozgatható tagjaik vannak, úgy készítjük el, hogy az egyes testrészek végére kemény kartonpapírból kis részt erősítünk. Ennek a kis résznek a formája pontosan megvan adva a szabásmintán. Mielőtt a kartonlapot a helyére varrjuk, kettős spárgát húzunk át a közepén és spárgá al erősítjük oda az állat másik testrészét, melynek megfelelő helyen szintén van egy hasonló kartonlap áthúzott spárgával. A spárgát olyan szorosan kötjük össze, hogy a testrészek közvetlen egymás mellé kerüljenek s ne lógnak szabadon. Az egyes állatokat természetűen igekezünk színezni s a kelmét szükség esetén vízfestékkel árnyalhatjuk. A nyulacska fület rózsaszín batiszttal vagy selyemmel béleljük ki. A holló lábak formáját vastag drótból készítjük el. A kaeca csőrének formáját kartonpapírból (pappendekli) vágjuk ki s narancssárga bársonnyal vagy selyemmel vonjuk be. A szemekhez gyöngyöket vagy gombokat veszünk s ha a fej már egészen kész, akkor varrjuk rá azokat. A kész állatokat aztán szükség szerint még nyakszalaggal, esengővel stb. díszítjük fel.